

WILHELM HANSEN EDITION NR. 1118-19.

DANMARKS VISEBOG

—≡≡≡ 268 ≡≡≡—

ÆLDRE OG NYERE VISER

UDGIVET

AF

FR. RICARD.

I. II. BIND.

FORLÆGGERENS EJENDOM FOR ALLE LANDE.

KJØBENHAVN & LEIPZIG.
WILHELM HANSEN, MUSIK-FORLAG.

INDHOLD.

I. BIND

	Pag.		Pag.
Aa derhjemme hos os er vi	2	Forrest staar en Artikel, som er ledende . .	115
Aa de' va' den gamle Logerendes	4	Fra jeg i Vuggen laa	116
Aa hør nu go'e Venner, om I vil gi' en Pæl.	5	Fra lille Regnegade	118
Ak , husker I den Diligence?	7	Fra London og til Dover	119
Ak hvor vi Pigebørn dog	8	Fra mit Livses første Maaren	120
Ak ja! de svandt, de svandt de glade Dage.	9	Fra Nürnberg Grenaderen kom	122
Alberti og Agravnerne la' Ho'derne i Blød .	10	Fra simpel Pige har jeg svungen mig op .	124
Al mulig Ære	12	Føj, hvor Frederik sover længe	126
Alt jeg i min trinde Vom kan rumme	13	Før de sætter mig op	128
Anna elsked skiftevis	15	Første Skaal jeg bragte Ægtestanden . .	130
At ta'e til Orienten	16	General Langsom, han rykker frem! . . .	131
Bag et højerødt Gardin	17	Gudbevares, hvor Alting er stort i Paris .	132
Bahnsons Fæstning er nu færdig	18	Gud, hvem er det, De siger, der kommer? .	133
Blot Tietgen vilde skaffe mig	20	Grum, hjærtelos og fræk	135
By'n i Stank fra fagre Vande	22	Han havde Talent, skrev ikke saa galt . .	137
Camilla havde aldrig nogensinde væ't i Skov'n	24	Han hed Asger Bech	138
Da en Dag jeg røg min Melachrino	26	Har I aldrig set en Abolitionist	140
Da forskrækket jeg paa Dækket	27	Har I læst den Berlingske Avis	142
Da jeg forleden stak med	30	Har min Arbejdsdag været omtrentlig Normal.	144
De fleste Folk paa Verden ser	32	Hejsa, ta' nu din fillede Hat	146
De Folk der boer	34	Hele den lange Middagsstund	148
De gode gamle Rumlekasser	36	Hendes Navn var Hanne Godske	149
De gode gamle Rumlekasser	38	Her De ser en krænket Lærke	150
Den allerstørste Mand, som Danmark har .	40	Her kommer den grusomme Vogter	152
Den er for Tiden gru'lig gal	42	Her kommer jæg som et fælt Gespænds . .	154
Den første Dag, jo den var slem	44	Her ser De en af Landets Parier	156
Den gæveste Hr. Oberst paa noget Hospital.	45	Hil Dig, Du gamle Borger	158
Den Kur, min Doktor foreskriver	46	Hos os i Fiskerlejet	160
Den lille Christian han har hørt i Skolen . .	48	Hr. Madsen, Hr. Madsen, det var en fiffig Fyr	161
Den skønne gaar ind i sit 18'de Aar	50	Hun er nu saadan — saadan, hvad man kalder.	163
Den Spillemand snapped Fiolen fra Væg . .	52	Hun har vist aldrig følt, hvor Glæden er sød.	164
Der er no'n Folk, der kan	54	Hvad man har lært i sin Skoletid	165
Der er Slag paa Rheden, er der no'en? . .	56	Hver M--gen rejste jeg min Krop	167
Der har vi den igen den søde Vagtparade .	58	Hvi rose I saa vore Fædre	168
Der kommer en Bonde ridendes	60	Hvordan kommer jeg ud a'et	170
Der sad to Fyre paa et Brædt	61	Hvor Studenterne forlyste sig	172
Der var en lille Sømandsboy	62	Høje Herrer, ædle Damer, kære Slægt . .	173
Der var en Mand og han var gift	64	Hør nu Venner engang	175
De spørger rundt i Bladene	65	I de gode gamle Dage ha'de	176
De søde Smaablomster i Vaar	68	I de gode gamle Tider	177
Det er bleven saa moderne nu	69	I denne Nat mig hændte	178
Det er hæsseligt Værl!	72	I denne Vinter har vi ha't	179
Det er min Afskedsfest i Trommesalen . . .	75	I den skønne Stad Venedig	180
Det første Sted, hvor vi ta'r hen	77	I gamle Dage, saa tog Ske'santen	182
Det hedder, at man har saa svært ved at sige —	78	I gamle Dage tog Aviserne det tem'lig sløjt.	184
Det klemter gennem Gaden, nej sikken et		I gode gamle Dage, førend Pingel havde sagt.	186
Halløj	79	I kender allesammen syv og fyrrer Christian	
Det ta'er jeg ikke fejl i	80	Ditlev Madsen	188
Det var en Aften paa Tivoli	81	Imorges, imorges var jeg hos en Barbér . .	189
Det var engang da Vagtparaden	82	I Slagelse Venstre vil Højres Kreds ta' . .	190
Det var en Sommeraften	84	I, som med Ret af Tegner Eder bryster . .	193
Det var nær ved Midnatsstunden	85	I Tivoli Ballonen gynger	194
Du lille Aftenstjerne	86	I Vinter, dengang det paa Gaden var glat .	196
Du maa da gi' naar vi gaar til Byen	87	Jacob Scavenius laved' om paa hver Skolebog	197
Du skønne fortryllende Kjesten	89	Ja, der er no'et, der hedder Fysik	198
En Dag blev det fortalt	90	Ja, det kan jeg forsikre Eder	200
En gammel Oldenborre	92	Ja, elske Dig, men had saa først	202
En god Kjøbenhavnner han møder bestemt .	94	Ja, Haandværksmanden har det godt . . .	203
En Kobbersmed han er et Jern	96	Ja, hvor Tiden har travlt, Hille mænd . .	204
En „Jens“ er artig Dreng	98	Ja, jeg vil bekjende	206
En marineret Sild til fire	99	Ja, nu tør man jo sige	208
En Selskabspapegøje sad med Taarer i sit Øje.	100	Ja, ønske maa desværre man	209
En Sextur, ak i det lille Ord	102	Jeg bringer Dem, kære højstærede Herre .	210
En Vejrpofet har hittet paa	104	Jeg er Tjener — Ja vell!	212
Folk de er saa forskellige skabt	107	Jeg gik ud paa Livets Vej	213
For at et Hotel kan staa sig godt	108	Jeg har Lyst til — jeg har haft det alle Dage.	214
For det første: hvor ligger Korea?	110	Jeg har nu saa min egen Smag	216
„For en Sapør er Intet helligt“	112	Jeg har sværmet stærkt for to	217
For man sidder og kukkelurer i sin Præstegaard	114		

II. BIND.

Pag.		Pag.
2	Jeg har væ't paa Vesterbro	
4	Jeg kjender en Herre saa temmelig godt. . .	113
6	Jeg paa Alt maa abonnere.	114
8	Jeg stakkels Sidse Madsen.	
10	Jeg synes den Rulle gaar saa trang	116
11	Jeg synger ei om Amalekitter	118
12	Jeg synger om Kong Christian, der stod ved højen Mast	120
13	Jeg tror paa onde Aander	121
14	Jeg vaagner om Morgenens tidlig	122
16	Jeg var engang en dejlig, dejlig, dejlig Sukkermø.	124
17	Jeg ved saa bestemt der komme maa	126
18	Jeg vil rolig lad mig hænge	128
20	Jeg vil synge Jer en Vise	130
22	Jens og Jensine, de gik ud i Skoven	131
23	Jim var Nigger og John var Blank	132
24	Jo jo, det er dejligt at være Skribent . . .	
26	Jo jo, Gøgleri er en nobel Kunst	134
28	Jomfrul vil De med til Skoven	136
30	Julia, Julia, Julia, Julia, Hopsasa	137
31	Jæ ha'e mej en Kæreste, som andre Pi'er har!	138
32	Jæ hade te min Mesters Berthe	140
33	Jæ i den grønne Vaar	142
34	Jæ æ i Glostrup født og baaren	143
36	Kan I huske i Juli Maaned	144
37	Keiseren i Kinesiens Land	146
38	Kender I Pedros gamle Cither?	148
41	Kjærlighed! Du er den Stængel	150
42	Kjøbenhavn, Kjøbenhavn du kjære	151
44	Klokken bli'er jo let lidt mange	152
47	Klokkens Lyd er min Fryd	154
48	Kommer, hvo som komme kan!	156
50	Kommunen Borgerklien	159
52	Kom nu aa la vos sætte vos allesammen ned.	161
54	Kongen sad i sit høie Slot	162
56	Kristoffer kom fra Bayern med Lommen fuld af Pølser	164
58	Lad Andre kun synge om Alt, hvad der er stort	165
60	Lad mig bare Dem forklare	166
62	Lars Hansen sad og tyssede paa Patteglutens Skraal	169
64	Line var en dejlig butted Bondetøs	170
66	Lille Jean Jensen, min elskede Dreng . . .	172
68	Lotte Jensen saae paa sin nye Schæferhat .	173
70	Læs først herudenfor vor Tivoliplakat . . .	174
72	Manden og Konen satte dem ned	175
74	Man griner saa rart her i Nord	176
76	Man ka'nte kalde Livet for et yndigt Rosenbed	178
78	Man skal holde sine Negle rene	180
80	Man skal ta' sig ivare for Kvindernes Blik .	182
82	Man paastaar, de Unge begejstres ej mere .	184
84	Margarethe, Dronning Margarethe	186
86	Mellem Manden og hans Kjælling	187
88	Mikkel Muk blev født paa Tor'et	188
89	Min Amanda var fra Kjersteminde	190
90	Min Faders Ben er stift	191
92	Min Fa'er han var en Fiskermand	194
94	Min ferste Mahn — ach ja — han var Brofessor	196
95	Min fjortende Vaar knap jeg skuer	198
96	Min Svigermama Gertrude	200
98	Min Tip, Tip, Tip	202
100	Mit Navn er Rasmus Taa	204
102	Mo'r er god, men hun hør til den ældgamle Skole	206
104	Naar alle Andre sove i Loge Nummer fem.	208
105	Naar dit Humør er graat	209
108	Naar hun svæved' som en Sylfide	211
110	Naar jeg endnu til Dato ej er bleven gift .	213
112	Naar man som jeg i al sin Tid	214
	Naar nu min Søn, han bliver stor hvad skal han blive da.	216
	Naar Stigaard bliver gammel	218
	Naar til En vi faae Lyst og han strax si forstaaer os	219
	Naar to Dreng skjændes	221
	Naar Voltakorset bliver avertert	222
	Napoleon var en tapper Kriger	224
	Napoleon var en tapper Kriger	
	Nede i Westfalen strejkede man	
	Nikkeline og Nikkelai de gik sig en Tur . .	
	Nittende Aarhundred' — kære	
	Nu begynder Spillet da	
	Nu er Ravachol mer ej farlig	
	Nu gaar det ikke mere med „Tararabomdia“.	
	Nu mit Kjøkken og min Kjælder har jeg lukket a'	
	Nu vil jeg indvie jer i Historien	
	O, Du som gav mig Haab en lille Stund. .	
	Og dersom Du morer Dig daarlig	
	Og det var sig den Humlebi	
	Og husker du ikke den lystige Tid.	
	Og Kejseren bor paa det høje Slot.	
	Oh, Kjøbenhavn! du glade Fødeby	
	Om Hundene høres der Skraal.	
	O Morten, Morten Luther	
	Onkel Mads er liberal	
	Paa anstand og en smuk person	
	Paa Gaderne mangle vi Liv og Skraal . . .	
	Paa Skydebanen hvor Brødrene skød . . .	
	Paa Strøget mellem 2 og 3	
	Paa Torvet i Sevilla	
	Peter har kun et Par Sko	
	Politiet det er gi'et de kan ikke li'	
	Prinds Ferdibrand var Keis'ren af Brasiliens Søn	
	Pst, Opvarter!	
	Ritsch-Ratsch ser De her	
	Robert Bly han var ej	
	Saa gik vi til Ostindien	
	Saa lad mig da for Dig min Sjæl oplukke .	
	Saa smuk er ingen Steder	
	See en Aftenstund i Kæden	
	Se først er der Slaget	
	Se føst æ der Herren, Etatserod Maank . .	
	Se, her har jeg nu spildt de skønne Ungdoms-aar	
	Se jeg er i Sandhed bedrøvelig stemt . . .	
	Se jeg er opfødt med den Tro	
	Serbien har Sorg med sorte Snipper	
	Seer De jeg er Skoma'ersvend	
	Signelil sad i kakkellovnskrog	
	Skaal for den Fabrik, der fik	
	Skal jeg synge, saa hør da min Vise. . . .	
	Smakken i søgang slingred op og ned . . .	
	Sæt i Skoven man tar	
	Teatrets Lyst er Floridor	
	Til min gamle Væltepeter	
	Til Randers By til Landbrugsfest	
	Tænk Dem, Lassen sad og spiste boghvedegrød	
	Ude paa Landet er en Mand de' en Mand.	
	Ung i Kvinders Kridthus stod jeg	
	Var sig Ridder Hr. Rørdam	
	Ved Dampsporvognen kan man vente . . .	
	Véd De, hvor jeg var forleden med Kathinka?	
	Véd Du en forhærdet Sjæl	
	Ves Du kjender Kærlighedens Flamme . . .	
	Vi fik os nylig en Allee	
	Vi Haandværkssvende	
	Vi har sagt det saa tit	
	Vil man i Skoven vandre	
	Vor Captain er mange Penge værd	
	Vort Parlament	

NOTITSER

TIL I. OG II. BIND.

1. **De to Køn.** Af „Som By saa Borger eller Sommerrevyen 1901“ af Axel Henriques og Anton Melbye. — En københavnsk Præst havde udtalt sig mod den moderne Sport med den Motivering, at „man ved aldrig, hvad der sker, naar de to Køn kommer sammen“. Melodien af Olfert Jespersen.
2. **Den gamle Logerende.** Af Erik Bøghs Fortælling „Jonas Tværmoses Ærgrelser“ 1862. Melodien en Gadevis.
3. **Peer og Maron.** Af Erik Bøgh 1857. Melodien efter en italiensk Folkesang.
4. **I Diligencen.** Af Charles Kjerulfs Operettebearbejdelse „Frøken gale mig“ Kasino 1886. Melodi af Léon Vasseur.
5. **Moer si'er jeg maa ej.** Oversat fra engelsk. Meget yndet Nummer, da Sangerinderne gik med Tallerkenen i Begyndelsen af Halvfjerdserne.
6. **De svandt, de svandt.** Af Farcen „Jokum“ af V. Korfitzen Folketheatret 1869.
7. **Gode danske Ord.** Af „Kjøbenhavn her og der eller Sommerrevyen 1900“ af Axel Henriques og Anton Melbye. — Væsentligst efter Initiativ af Dagbladet „Dannebrog“ sendte danske Landmænd en Del Smør i Daaser som Gave til de engelske Soldater, der deltog i Boerkrigen. — Georges Grøn, Udgiver af „Hver 8de Dag“ udskrev en Konkurrence mellem Abonnenterne om det bedste Ord, svarende til „mæt“, for at betegne, at man ikke var tørstig længere. Ordet „Sæt“ vandt Præmien. — Hr. Alfred Ipsen, der startede det nye Dagblad „Samfundet“ havde det Uheld, at en Del Mænd, der stod anførte som vordende Medarbejdere ved Bladet, meldte sig fra. Melodi af Olfert Jespersen.
8. **Hymne til Aaret 1868.** Af Erik Bøgh: Nytaarsnat 1869 paa Kasino. De slesvigske Edsprotester, Gejstlighedens Indbefattelse under Værnepligten, det mislykkede Salg af de dansk-vestindiske Øer, Nedsættelse af en Kommission til at undersøge det kgl. Theaters Forhold og Opførelse af en ny Knippelsbro er Begivenheder, 2det Vers hentyder til. Melodien en bøhmisk Folkesang, oprindelig en gammel Menuet.
9. **Spunds Vise af „Talismanen“.** Farce af Carl Borgaard, det Stykke, hvormed Kasino aabnedes som Theater 1848 i Decbr.
10. **Aa Mathias.** Af Anton Melbye. Fremkom oprindelig, skreven til en ungarsk Melodi, i „Sommerrevyen 1890“; ved et Skuespillermarked i Vinteren 1896 blev Visen draget frem igjen, og Olfert Jespersen komponerede den nuværende Melodi dertil.
11. **Røvere i den grønne Skov.** Af „Under Turistforeningens Banner eller Sommerrevyen 1891“ af Axel Henriques og Anton Melbye. Visen, der skyldes Førstnævnte, sigter i Vers 2 til en dengang meget opsigtsvækkende Falskspiller-Skandale i England, hvori Prinsen af Wales Navn var indblandet. — Dagbladet „Avisens“ s litterære Anmelder havde været uheldig med nogle tyske Citater. Mel.: *auprès de ma blonde*.
12. **Bag et lysrødt Gardin.** Af P. Fabers Farce: Stegekælderen eller den fine Verden“ Kasino 1849.
13. **Det er det gode ved det.** Af „Naar Bølgen larmer eller Sommerrevyen 1896“ af Henriques og Melbye. Melodi af Olfert Jespersen. — Ingeniør Nyrop, der dengang var Maskinmester ved det kgl. Theater, hvortil han paa en Rejse havde uddannet sig, fik første Gang en større Opgave at løse, da Heibergs „Fata-Morgana“ blev opført som stort Udstyrsstykke og blev en total Fiasco.
14. **Hvad jeg nu'nte tror.** Af „Byens Fædre eller Sommerrevyen 1895“ af Henriques og Melbye. Melodien og Omkvædet er en gammel Bondevise. Første Vers er forresten skrevet af Rik til Melbyes og Riks Farce „Napoleons Kagekone“, men blev ikke benyttet der.
15. **Saa sødt.** Af „Buh-lang-Buh eller Tivolirevyen 1889“ af Charles Kjerulf. Melodi af Rud. Førster. — Operasanger Ødman, der havde givet Gæstespil i „Konge for en Dag“ var lige rejst, og afløstes af Brødrene Nordal og Frederik Brun. — En Del Urtekræmmere blev anholdt, sigtede for Hæleri med stjaalent Kinin, uden at der kom videre ud af Sagen. — Fattiglemmerne brændte Korsør Arbejdsanstalt af, skjøndt de efter Sigende blev altfor godt behandlet. — Politiet forbød en paataenkt „Skønhedskonkurrence“ i Kjøbenhavn; Bestyreren af „Klampenborg Badeanstalt“ foranstaltede en Udstilling af Fotografier af Verdens skønneste Kvinder. — Der var mange slemme imellem. —
16. **Jeg kan tydelig se Svørrig.** Af „Paa Livets Keglebane eller Sommerrevyen 1899“ af Henriques og Melbye. Musik af Olfert Jespersen.
17. **Kasinovisen** af Sommerrevyen 1894 eller Den lille Maskerade af Henriques og Melbye. Visen, af Førstnævnte, hentyder til en af Kasinos mange Kriser, hvor Aktieselskabet i Fortvivelse henvendte sig til Gud og Hvermand om at leje.
18. **Lassen erklærer sig.** Af „Haabløse Slægter eller Sommerrevyen 1881“ af Paul Marcussen og Carl Wulff. Melodien af Fr. Jørgensen.
19. **Jeg gjør det aldrig mer** af Sommerrevyen 1896. „Heides Busser“ var en Omnibusrute, der en kort Tid forsøgte at køre en Ringlinie Byen rundt, men snart blev opgivet af Mangel paa Tilslutning.
20. **Taratabomtrala.** Oversættelse af en engelsk Vise, kreeret af et Varietéselskab „The Sunbeams“, hvis Refræn Taratboom diay i 1891 opnaaede en ubegribelig Verdenspopularitet.
21. **Selflers Vise** af „Rejsen til Maanen eller Sommerrevyen 1876“ af afd. Skuespiller Carl Wulff og nuværende Theaterdirektør Vilh. Petersen. Melodi af Mangeant. Af Vers 4 og 5 ses det, at d'Hrr. dengang vare mindre Anti-Militarister end Antisocialister. — I Tivoli optraadte et Zigeunerorkester, der spillede paa Ocarino.

22. Drej om ad lille Kongensgade. Af Axel Henriques fra „Kjøbenhavn N eller Sommerrevyen 1892“ af ham og Anton Melbye. Melodi af Olfert Jespersen.
23. Revyvis af „Taxameterkusken Datter“. Farceoperette af Fristrup og Ricard (Fri og Rik) 1901. Melodien plukket sammen af forskellige Melodier. — Vers 5 sigter til en omstridt Bladartikel om Digteren Molbechs Ungdom af G. Brandes. — Folketællingen fandt Sted paa een Nat Landet over.
24. Det gjør Fanden, gjør et af Anton Melbye fra „Sommerrevyen 1898 eller Lige ud ad Kongevejen“ af Henriques og Melbye. — Under Dreyfuss-bevægelsen blev der afsendt en Tillidsadresse til Zola fra danske Forfattere. — Deres Antal var større end deres Berømmelse. — Sidste Vers er et Exempel blandt mange paa, at de „reaktionære“ Højreministerier overfor Revyerne var mere frinsedede end deres Efterfølgere efter „Systemskiftet“.
25. Den er gruelig gal og bliver maaske værre. Af Visedigteren V. Rantzau fra Efteraaret 1864.
26. En Tur med Jernbanen til Skoven, Aahningsdagen 1863 af Samme. „Jernbanen“ var den ny aabnede Klampenborgbane.
27. Obersten. Af Axel Henriques fra hans og Melbyes Sommerrevyen 1890 eller Ad Hækkelfeldt til. Visen omhandler en dengang meget omtalt Strid mellem daværende Reservelæge Røvsing og Direktøren for Frederiks Hospital, Oberst Schiøller.
28. Filntestenskuren af Adolph Reckes efterladte Vaudeville „Rejsen til Kina“, skrevet til Melodier af Offenbachs „La vie parisienne“ Folketheatret 1868.
29. Hold fast Christian af Sommerrevyen 1890 (se ovenfor Nr. 27). Melodien af Olfert Jespersen. Vers 2 sigter til en Strid mellem nuværende Minister Alberti — der allerede dengang, saavidt muligt, nedlagde Forbud mod, at han omtaltes offentlig — og Folkethingsmand Dønnergaard, hvorunder de beskyldte hinanden for at have opgjort falsk Status. — Der var Fyrbøderstrejke paa Amerikadampene og Smaablade beskyldte Rhederiet for at lade Skibene sejle med mangelfuld Besætning.
30. Tre Stadier. Af Erik Bøgh, skrevet 1840, senere indlagt i Vaudevillen „Narret April“. Melodien, der med Urette tilskrives Hanna Irgens, er fransk.
31. Den Spillemand snapped Floren fra Væg. Af Holger Drachmann (fra Fortællingen „Tannhäuser“). Mel. af Sixtus Miskow.
32. Ægge-Præservatoren. Af „Som By saa Borger“ eller Sommerrevyen 1901 af Axel Henriques og Anton Melbye. — Peter Oldens Historie turde være i frisk Minde uden Præserving.
33. Tingeningenater. Af „Kjøbenhavns officielle Album eller Sommerrevyen 1893 af Axel Henriques og Anton Melbye. — En ung Mand, Hr. Sven Wirén, paatog sig — efter amerikansk Mønster — at rejse Verden rundt uden Penge og beskrive sine Oplevelser i „Dannebrog“; han maatte snart opgive det. — Sidste Vers sigter til nogle mislykkede indledende politiske Forligsforsøg. Mel. af Olfert Jespersen.
34. Mit eget Kompagni. Af Erik Bøgh 1864. Fransk Melodi (Aumont: le tambour nègre.)
35. Af „Peer kommer hjem“. Vaudeville af Ad. Recke, Kasino 1849.
36. I Gyngen. Thema med Variation Af Johs. Helms.
37. Den lille Sømandsboy. Af Operetten „Gadeskriveren“ af Messenger, oversat af Hunderup. Dagmartheatret 1886.
38. Den Næste. Studenterforeningsvisen 1856. Et af afdøde Kammersanger Schrams Glandsnumre.
39. Skal De vælle Mandens Øl af Anton Melbye, indlagt i Sommerrevyen 1889 eller „Muntre Musikanter“ — Omkvædet var Dagens Slagord. Indholdet omhandler Døgnets — særlig Døgnets mørkere Halvdels — nu ligegyldige „Begivenheder“.
40. Smaabløster i Maj. Af Sullivans Operette „Mikadoen“, Erik Bøghs Oversættelse.
41. Levende Billeder. Af Rik, indlagt i „Freiserpigen“, Nørrebro Theater 1900. Idéen til Visen er laant fra et engelsk Couplet: „That's a picture for you“ af Chas. Osborne, men Emnet er ganske frit behandlet.
42. Ja. Vaudevillemonolog af J. L. Heiberg. Mel. af Den sorte Domino.
43. Variété. Af Rik fra „Taxameterkusken Datter“ (se Nr. 23). Melodien fra et amerikansk musical play af V. Hollaender.
44. Hr. Simonsen. Af „Stegkjælderen“ (se Nr. 12).
45. Farvell! Af Erik Bøghs Vaudeville: „Hr. Grylle og hans Viser“, Kasino 1852. Tysk Melodi.
46. Brandmanden. Af Oscar Madsens Folkekomedie: „De Haandværkssvende“, Nørrebro Theater 1893. Ligesom Fru Gads: „Gadens Børn“ spillede Stykket sig op, til der kun var en Akt tilbage, som Folk heller ikke vilde se.
47. Sozodontvisen. Af Peter Sørensen og Carl Møller og William Fabers Studenterkomedie „Sozodont“. 1873. Just Caen var den første herhjemme, der indførte Reklame i større Stil for Tandrensningsmidlet Sozodont.
48. Cavelines Forlovelse. Af Erik Bøghs Vaudeville „Tre for En“. Kasino 1852. Melodien af ham selv.
49. Visen om den store Tromme. Af Meilhac og Halévy's Farceoperette: „Frøken Nitouche“, oversat af Erik Bøgh. Melodien af Hervé. Dagmartheatret 1885.
50. Kærlighed ved Sortedammen. Af Anton Melbye, indlagt i hans og Riks Farce: „Mestersvendene“, Nørrebro Theater 1897. Melodien af Haydn, benyttet som Thema i en Pantomime paa Tivoli.
51. Babette og Benoit. Af „Frøken Nitouche“ (se Nr. 49).
52. Kærlighed paa Kometen. Af „Paa Kometen“ eller Sommerrevyen 1886 af Paul Marcussen og Carl Wulff, paa Theatret i den gamle Cirkus i Tivoli. Melodien, der er engelsk, var gjort populær af Sangerinden Thomine i „Kisten“ og Visen blev — som antydte i 2. Vers — sunget af Valdm. Kolling og Frøken Lincke.
53. Jokumsens og Lottes Søndagsførnøjelser af Paul Marcussens Folkekomedie „Hvedebrød og Rugbrød“. Folketheatret 1876.
54. Skytte Lars Frieri af Erik Bøghs Vaudeville „Fastelavnsgildet“. Kasino 1855.
55. Ubegribeligt. Af Anton Melbye, fra „Den danske Skudeplads“ eller Sommerrevyen 1897 af Henriques og Melbye. — Første Vers hentyder til, at Koppel i „Politiken“ bildte den godtroende Del af Kjøbenhavn ind, at en Kannibaltrup i Cirkussalen havde ædt sin Impresario, Hr. Scheel-Wandel. — Man stredes om Digteren Hertz's Fødeaar. —
56. Student Jensens Sang om Universitetet. Sungen af Fr. Jensen i en Studenterkomedie: „Satanas-isánitas“ af Rik ved Studenterforeningens Julegilde 1897.

57. En god Kjøbenhavnner fra Anton Melbye og F. Ricards Farce „Kejserens Kjøbenhavn“, der gik første — og eneste — Gang paa Kasino d. 19. Febr. 1893. Stykket var skidt, men Viserne deri — som man ser — gode nok.
58. Den evigglade Kobbersmed. Tysk Kuplet af Peters, oversat af Paul Marcussen. Melodien bidrog ikke saa lidt til „En Børsbaron“'s Succes paa Folketheatret 1886.
59. Soldatens Fryd af Charles Kjerulf, indlagt i Farcen „Pigernes Jens“ (af Kjerulf og Peter Nansen), Kasino 1888.
60. Røgningen af „Min egen Dreng“, Folkekomedie af Carl Møller og William Faber („Peter Sørensen“) Kasino 1874. Melodi af R. Bial.
61. Visen om Selskabspapegøjen af Rik fra „Taxameterkusdens Datter“ (se Nr. 23). Engelsk Melodi.
62. En Forlovelse i en Wienerkvadrille af V. Rantzaus. Melodien af E. Horneman (Den tapre Landsoldats Komponist).
63. Lullen af „Sommerrevyen 1902 eller Den faste Stok“ af Axel Henriques og Anton Melbye. Melodi af Olfert Jespersen.
64. Op paa Bukken af Sommerrevyen 1891 (se Nr. 11). Skuespillerinden Julie Hansen kunde ikke enes med sin Direktør; hvergang hun havde haft en Strid, søgte hun Audients og beklagede sig hos Kongen. — Tivoli havde engageret nogle dresserede Gedebukke, der ikke maatte komme iland paa Grund af et Indførselsforbud. — Fransk Melodi. —
65. Hotelværtten af Farcen „Et Knald“, Bearbejdelse af Strauss „Flagermusen“ af Carl Møller. Kasino 1881.
66. Kina-Japan. Af Melbye og Rik i Forening skreven til „Vores egne Kinesere“, Nørrebro Theater 1894. — Tiau-Siat og Elan drev en kinesisk Thehandel paa Kongens Nytorv. — Ved sin Afgang blev Estrup udnævnt til „Første Klasse tre“. — Ministre er kun 1. Kl. 4. Engelsk Melodi.
67. Parnassets Direktør af Erik Bøghs Vaudeville: „Redaktionssekretæren“. Folketheatret 1867. Mel. af Villebichot.
68. Af Chr. Richardts Vaudeville „Deklarationen“ 1851. Mel. af Bellman.
69. Avisen læses højt af „Min egen Dreng“ (se Nr. 60). Mel.: Konferentsraad Wegener den brave.
70. Militær-Svømmeri af W. Rantzaus, indlagt i Farcen: Vedbæk-Skodsborg-Kjøbenhavn: paa Folketheatret 1884, hvor Fru Elisabeth Christensen, der spillede en Sangerinde, foretog den. Paa Tivolis Revytheater forfulgte Wulff, Vilh. Petersen og Paul Marcussen i „Det Kjøbenhavn der kommer eller Sommerrevyen 1884“ Melodiens Succes ved at lade Fru Christensen som Sangerinden gaa igjen med nye Revyvers.
71. Jeg syn's De sa' jeg løj af Svend Flues (Axel Schwanenflügels) Revy: Mellem Himmel og Jord (Eiffelrevyen) paa National i 1889, da Ferd. Schmidt havde Theater der.
72. Fra London til Kalkutta af „Jorden rundt i 80 Dage“, bearbejdet til Kasino af Erik Bøgh 1876. Fransk Melodi.
73. En Fordroven af „Haabløse Slægter eller Sommerrevyen 1881“ af Vilh. Petersen, Carl Wulff og Paul Marcussen; Visen blev foredraget i et Ladegaardslems Skikkelse (Visen om Kressian og Gine var netop paa sin Popularitets Højde); det hed sig nemlig allerede da — for 24 Aar siden — at Ladegaarden skulde flyttes.
74. Prinsessen og Tinsoldaten af „Frk. Nitouche“ (se Nr. 49).
75. Paa Forhøjningen af Erik Bøghs Vaudeville: Skræderens Debut, Folketheatret 1867. Melodi af Forfatteren selv.
76. Frederik er Du oppe af „Kjøbenhavn N eller Sommerrevyen 1892“ af Axel Henriques og Anton Melbye, hvormed Nørrebro Theater gjenåbnedes efter en Variétéperiode. — Ved Valget i 5. Kreds valgtes Socialdemokraten Skræder Holm mod Højres Kandidat Redaktør Frederik Hansen. Melodien tysk.
77. Mesterskabsløbet af Revyfarcen „Mestersvendene“ af Melbye og Rik Nørrebro Theater 1897. Sommeren forud afholdtes de første store Mesterskabsløb paa Banen ved Ordrup. Melodien en Blanding af en tysk og en engelsk.
78. Første Skaal — af Lejlighedsstykket „Nytaarsnat 1850“ af Erik Bøgh. Kasino 1850.
79. General Langsom. Soldatervise indlagt i „Pigernes Jens“ (se Nr. 59).
80. Af „De danske i Paris“ af J. L. Heiberg.
81. Sylow kommer af Anton Melbye.
82. Attentatet paa Berliner Fritz (3: Kong Fridrich Wilhelm IV af Preussen 1854). Anonym, oversat fra Tysk.
83. De kønneste Piger af Axel Henriques fra „Byens Fædre eller Sommerrevyen 1895“ af ham og Anton Melbye. Engelsk Melodi.
84. Tak for Søven af Sommerrevyen 1891 (se Nr. 11). — En Bedrager, Asger Bech, udgav sig for Grev Danneskjold og gav sine godtroende Kreditorer Pant i — Kongens Karether, som han lod dem se og fortalte, var hans egne. — En Frue: 3: Fru Gjølring. Mel. af Olfert Jespersen.
85. En Abolitionist af Erik Bøgh, indlagt i Folkekomedien Cora eller Stavinden paa Folketheatret 1861. Melodi af Forfatteren.
86. En ny Vise om Hertugen af Choiseul Praslin af Adolph Recke 1847.
87. Til hvi'ken Side hveranden Gang af Axel Henriques fra Sommerrevyen 1893 (se Nr. 33). Mel.: af Olfert Jespersen. — Man udpeb paa det kgl. Theater Balletten „Statuen“ som Kammerherre Fallesen lod opføre paa Trods. — Vers 3 sigter til Oscar Madsen.
88. Valborgs-Sangen af Holger Drachmann, Melodi af Robert Henriques.
89. Ved Kagen af Peter Faber. Melodi af Solié.
90. Stakkels Hanne, indlagt i Pigernes Jens (Nr. 59).
91. Et Offerlam af „Schweitzerens Kurér eller Sommerrevyen 1883“ af Vilh. Petersen, Carl Wulff og Paul Marcussen. Den nylig vedtagne Politivedtægt var i flere Henseender skrappere end den gamle og afskaffede bl. a. helt Sangerindernes „Tallerkenvals“.
92. I Kachotten af Eventyrkomedien „En Tur til Maanen“, bearbejdet af Paul Marcussen til Kasino 1885. Musik af Offenbach.
93. Lejren ved Hald af W. Rantzaus 1870.
94. En fra Jægersborg af „Kaptajn Grants Børn eller Sommerrevyen 1879“ af Carl Wulff og Vilh. Petersen. Sigter til en Forespørgsel, Jens Busk i Folkethinget stillede angaaende nogle formentlige Rekrutplagerier paa Husarkasernen i Jægersborg. Melodi af Orfeus i Underverdenen.

95. **Visen til Absalon** af Sommerrevyen 1895 (se Nr. 14).
96. **Skovshovedpigen** af Johannes Buntzen fra: „Fra Pjaltensborg til Rosenborg eller Sommerrevyen 1887“ paa Morskabstheatret af ham og Axel Henriques. Fransk Melodi.
97. **En ny Vise om**, hvorlunde Hr. Madsen rejste bort og kom hjem igjen, af Erik Bøgh. Oprindelig skrevet 1850 til et Afskedsgilde for en Udvandrer. Mel: Fredm. Sanger Nr. 27.
98. **Madam Bardolf** af Erik Bøghs Vaudeville: Et Uhyre. Kasino 1856. Melodi af gamle Lumbye.
99. **Theovands-Philosophie** af Chiewitz og Reckes Vaudeville „For Alvor“. Kasino 1854. Melodi af Verdis Opera „Ernani“.
100. **Den er for tyk** af Anton Melbye fra „Naar Bølgen larmer højt eller Sommerrevyen 1896“ af ham og Axel Henriques. Engelsk Melodi. Knud Sehested — en Broder til den senere Konsejlspræsident — var bleven udnævnt til at beklaede Stillingen som Minister for det nyoprettede Landbrugsministerium.
101. **Peter Ravn** af C. Hostrup: En Spurv i Tranedans. Tysk Folkemelodi.
102. **Drikkevisen** af K. L. Rahbek 1784. Rimeligvis paa Grund af den næstsidste Strofe i sidste Vers er den bleven en Slags „Nationalsang“ for Handels- og Kontoristforeningen.
103. **Hvordan kommer jeg ud a'et** af „Som By saa Borger eller Sommerrevyen 1901“ af Axel Henriques og Anton Melbye. Amerikansk Melodi. Fru V. Salicath havde udgivet en Vejledning til at komme ud af det, med den Indtægt man har.
104. **Attentatet paa Frederik den VI's Buste i Exerцерhuset** af C. Hostrup. Skildrer en Begivenhed, der indtraf 1842. Visen blev aftrykt i „Cassaren“.
105. **Grevindens Glandsnummer af Rik** fra „Taxameterkusens Datter“ (se Nr. 23). Den Skuespillerinde, der udførte Titelrollen, havde til samme Melodi udført en Afklædningsscene i en Revy i Stockholm, som hun ønskede at udføre; istedetfor den ferske svenske Text blev Visen skrevet. Melodien er engelsk.
106. **Tølleristens Vise** fra Studenterforeningen af Johs. Helms 1852.
107. **En Halvdød** af Sommerrevyen 1884 (se Nr. 70). En Dampsporvogn, der var sat igang mellem Trianglen og Klampenborg havde — eller fik — et uforholdsmæssigt Antal Ulykker paa sin Samvittighed. Mel. af Strauss Operette: Prins Methusalem.
108. **Babylonsvisen** af Erik Bøghs Vaudeville: „Paa den anden Side“. Kasino 1865.
109. **Visen om Sct. Helene** af Operetten „Dukken“ af Audran, oversat af Ove Rode. Kasino 1900.
110. **Moral for Krigere** af C. Hostrup: Genboerne. Mel. af Krøyer.
111. **Overvømmelsen i Venedig** af Erik Bøgh: Prins Pipi og Frøken Titi, Kasino 1871. Melodi af Offenbach: L'île de Tulipatan.
112. **Det er Systemskifte, Kære** af „Sommerrevyen 1902 eller Den faste Stok“ af Axel Henriques og Anton Melbye. Melodien af Olfert Jespersen.
113. **Næringsveje** af Anton Melbye fra Sommerrevyen 1898 (se Nr. 24).
114. **Jacob er storartet** af Sommerrevyen 1890 (se Nr. 27). — Fhv. Kommitteret ved det kgl. Theater Christensen udgav en Bog om sit Theaterliv, som Journalist Jacob Davidsen mere velment end behændigt tog til Genmæle imod. — Ferdinand Schmidt, der var Direktør for Theatret i „National“, fik Vilh. Petersen til at sætte en Sommerrevy dér i Scene, hvad der ærgrede Konkurrenterne paa Morskabstheatret. — Variétédirektør Kehlet i Allegade købte og opstillede i sin Beværrningshave to Gigsfigurer, som det hed sig, Brygger Jacobsen havde bestilt til Valby Kirke, men senere vraget.
115. **Nr. 47, Madsen**. — Gammel Soldatervise, indlagt i „Pigernes Jens“ (se Nr. 59).
116. **Afskedskvad til den gamle Brandunifarm** af Peter Faber.
117. **Forholdet is temmelig go'** af Sommerrevyen 1892 (se Nr. 22). Melodien af Olfert Jespersen. Kaptajn Dinesen, der var opstillet som Venstres Kandidat i den tvivlsomme Slagelsekreds, fik pludselig Sygdomsforfald, da der tilbød sig en sikker Kreds. — Brygger Jacobsen havde under en Bryggerkongres indbudt nogle af Deltagerne til at gjæste ham paa Ny Carlsberg, men Invitationen blev efterkommet af adskilligt flere, end der var indbudt. — Der blev afholdt en Invalidedefest af tvivlsom veldædig Karakter i Kongens Have.
118. **Da Svenskerne var her** af — nkl. (Conrad Møller) skrevet til en Studenterforeningsskovtur med Lundensere 1873 kort efter Afslutningen af den svensk-danske Møntkonvention. Norges Tiltrædelse var bleven forkastet i Stortinget af Bondepartiet under Jaabæks Ledelse. Bjørnson havde hævdet, at Norden skulde „forandre Signaler“ overfor Tyskland. — Melodien af Krøyer.
119. **Det er ikke saad'n** af Nationalrevyen 1889 (se Nr. 71). Man havde beskyldt Firmaet Galle og Jessen for Forfalskning af Cacao.
120. **Af „Plader“**, Vaudeville fra Studenterforeningen af Chr. Molt Wengel 1855.
121. **Stop nu lidt, Smit** — af Sommerrevyen 1892 (se Nr. 22). — Det ene kultusministerielle Rescript om Stavemaaden afløste det andet; Scavenius' udmærkede sig ved at stryge Bogstavet x og stave 16 med jst. Landstingsmand Octavius Hansen udmærkede sig ved sine Talers Længde og Mængde. Politiaassistent Smit vilde i Guldbrüllupstrængselen paa Amalienborg ride Mængden overende men blev stanset ved allerhøjeste Ordre.
122. **Gryden og Dyden**, Text og Musik af Charles Kjerulf, indlagt i Operetten „De smaa Lam“. Folketheatret 1897.
123. **Fotografen af „Peter Sørensen“**. Farce af Peter Sørensen (se Nr. 47). Kasino 1875. Mel.: Lecoq: Mdm. Angots Datter.
124. **Vers** af Sommerrevyen 1893 (se Nr. 87). Parodi paa en Række Vers af unge, livstrætte Forfattere, hvormed „Politiken“ i Sommeren 1893 glædede sine Læsere. — Engelsk Melodi. —
125. **Den glade Svend** af Peter Faber. Mel. af Bellman.
126. **En Vise om Ingenting** af Sommerrevyen 1884 i Tivoli (se Nr. 70). Melodien: Kuss-Walzer af Strauss, spilledes idelig af en Dampkarussel ved Siden af Theatret. Paa Frederiksberg sejrede Venstremanden Assessor Nyholm efter en hidsig Valgkampagne over Auditor Steffensen. — Damernes Tournyre var i Kulmination. — Schimmelmanss Palæ i Bredgade blev købt og lavet om til Koncertpalæet. — Bladene klagede dengang, som mange Gange senere, forgæves over „Billetsjoverne“. — Paa Kongens Nytorv var der en Bagerbutik, hvor Ingen købte Kager, men hvor der solgtes Theaterbilletter. —
127. **Hr. Greens Bekjendelse** af Farceoperetten „Frelserpigen“ af Rik 1899. Melodi af „The belle af New York“ af G. Kerker.
128. **Da Jørg var Pige** af Erik Bøghs Vaudeville: Et enfoldigt Pigebarn Kasino 1853. Tysk Folkemelodi.

129. Af „Deklaration“ (se Nr. 68).
130. Et Universalmiddel af Erik Bøghs Lejlighedsstykke paa Kasino: Nytaarsnat 1875. Melodi: Es ritten drei Reiter. —
131. Tjener og Herre af Erik Bøghs Farce: Soiréen i Laxegade Kasino 1866. Mel. af Offenbachs Operette: Croque-fer.
132. Have, Kegelbane og Beværtning af „Jokum“ (se Nr. 6).
133. Det maa man ikke af „Paa Livets Kegelbane eller Sommerrevyen 1899“ af Axel Henriques og Anton Melbye. Melodi af Olfert Jespersen. — Steen Drewsen tog fra Amerika til Danmark og overfaldt Redaktøren af „Forposten“, fordi han havde skrevet noget fornærmeligt om Drachmann.
134. Maaneskinsturen. Engelsk Kuplet, oversat af C. Hermann. Yndet Nummer fra Sangerindeknepperne i Halvfjerdsernes Begyndelse.
135. Paa den ene Side — paa den anden Side. Text og Melodi af Rik; indlagt i „Frelserpigen“.
136. Det ku' Du li'e af „Fra Midnatssolens Land eller Sommerrevyen 1888“ af Johannes Buntzen og Axel Henriques. — I Udstillingssommeren laa der en Udstilling af fransk Kunst dér, hvor der nu er Sporvognsholdeplads paa Raadhuspladsen. Særlig Opsigt vakte „Damen med Masken“. I National optraadte Holzers Balletselskab, i Cirkus Batty Seeth med dresserede Løver. — I den nordiske Udstillings Vestibule stod en kolossal Buddha-Figur. Engelsk Mel.
137. Det lillebitte Bøst af Anton Melbye, Melodi af Olfert Jespersen, indlagt i en Nytaarsrevy „Ny Jord“ paa Nørrebro Theater 1894.
138. Avis-Vise af „Muntre Musikanter eller Sommerrevyen 1889“ paa Frederiksberg Morskabstheater. — Læge Barfod skrev et Værk om Kongefamilien: „Fredensborg“, som, da det ikke gik i Boghandelen, af et af Bladene blev fordelt som Præmie til Abonnenterne. — Fransk Melodi.
139. Sidse Madson af Paul Marcussens Folkekomedie „Lucifers Minister“ paa Kasino 1874. Melodi: Mandolinata.
140. Rullen gaar af Adolph Recke.
141. Samson og Dalila. Studenterforeningsvise af Arthur Abrahams.
142. Visen om Christian d. 4de af Anton Melbye. Oprindelig skrevet til et Gilde; senere, lidt omarbejdet, indlagt i Parodien „Napoleons Kagekone“ paa Nørrebro Theater 1895.
143. Trollerollereri af „Lykkebarnet“, Operette af Audran, bearbejdet for Kasino af Carl Møller og William Faber 1883.
144. Aa saa sødelig af Johs. Buntzens Nytaarsrevy 1887-88 eller Kjøbenhavn under Masken. — Sædelighedsdebatterne for og imod Bjørnsøns „Handske-moral“ var stærkt paa Tapetet. — Engelsk Melodi.
145. Af Abekatten, Vaudeville, Text og Musik af Johanne Luise Heiberg.
146. Min Kærest og Jeg af Anton Melbye fra Sommerrevyen 1901 (se Nr. 32). Amerikansk Melodi.
147. Den forkerte Verden af W. Rantzau 1866.
148. Matrossang af Ad. Recke „Rejsen til Kina“ (se Nr. 28).
149. Jens og Jensine af W. Rantzau.
150. Jim og John. Text og Melodi af Erik Bøghs fra „Jorden rundt i 80 Dage“.
151. Forfatterglæder af Eriks Bøghs Vaudeville: „Hun skal debutere“, Kasino 1855. Melodien af C. C. Møller.
152. Gøgler af Erik Bøghs Sangspil: „Kalifen paa Eventyr“, Kasino 1856.
153. En Tur til Charlottenlund af W. Rantzau. Melodi af Kragelund. En af „Øens“ populæreste Viser i Slutningen af 60'erne.
154. Pjaltensborgs Brand af Adolph Recke, 1850.
155. Malenes Kæreste. Af Erik Bøghs Vaudeville: Valbygaasen, Kasino 1856. Melodien en sjællandsk Bondevise.
156. Søren Piperups første Kærlighed af Erik Bøghs: „Redaktionssekretæren“, Folketheatret 1863. Melodien opr. en gammel tysk Salme.
157. Vil Du holde mit Ravn af P. Fristrup fra „Sommerrevyen 1892 eller Fra Vesten til Hesten“ paa Morskabstheateret. Melodi af O. Krause.
158. Malenes uheldige Kondition af W. Rantzau.
159. Kejser Napoleons Rejse af Johs. Helms 1852.
160. Kejseren og hans Datter i Kinesien af Samme. Melodi af „For Alvor“.
161. Pedros Cithar af Erik Bøghs Farce: „Soiréen i Laxegade“ (se Nr. 131).
162. Af „Barn i Kirke“ Farce af „Peter Sørensen“, Kasino 1878. Melodi af Georg Lumbye.
163. Kjøbenhavner Marche af W. Rantzau. Melodi af E. Horneman af „Kisten's Repertoire 1863.“
164. Lammesteg af Anton Melbye fra „Den lille Maskerade eller Sommerrevyen 1894“. Samtidigt med sit Jubilæum vandt Tietgen en af Firmaet Hunter mod ham anlagt Proces om en Cementleverance. — Politiet forbød Luftskipper Johansen at lade Ballonen gaa ned paa Kjøbenhavns Grund. Der skumledes om, at Direktør Carl Nielsen, der som Forretningsfører havde reddet Situationen for Kasinos Skuespillere under en Krise, havde brugt for stort et Beløb i „Repræsentationsudgifter“ : til at traktere Bladenes Anmeldere. Mel: gammel Soldatervise.
165. Klokkens Lyd af J. L. Heibergs Vaudeville: „Nej“. Melodi: Fra Martin.
166. Laterna Magica af P. A. Heiberg.
167. Mortensens Trippevals, Text og Musik af Charles Kjerulf, indlagt i Bearbejdelsen af Vasseurs Operette: „Josephine og hendes Søstre“ paa „National“ 1889. — Paa Dagmartheatret brød Riis-Knudsen med sine to Med-Direktører, Lehmann og Mantzius, fordi Repertoiret ikke var ham literært nok; sin første Succes vandt han dog ved Martinus Nielsens mindre literære Afklædningscene i Daudets „Kampen for Tilværelsen“. — Tilfældig havde en større og to mindre Svindlere lidt med Argentina at gøre. — Et Villabyggeselskab holdt en Generalforsamling, hvor det gik meget varmt til.
168. Mette og Herremanden af Erik Bøgh til egen Melodi 1853.
169. Den frie Presse, skrevet til en Fest i Journalistforeningen af Vilhelm Rode.
170. Volmer paa Gurre af „Mestersvendene“ (se Nr. 50). — I Tivoli var der i Sommeren 1896 en Fremstilling af Gurre, hvorfra nogle Lurblæsere hele Aftenen sendte nogle grufulde Toner ind over Terrænet. — Et Panorama, forestillende Nordpolen, blæste ned under en Storm. — Melodi: Dessauermarsch, noget ændret.
171. Den lillebitte Mand, Text og Melodi af Erik Bøgh. Oprindelig en Gratulationsvise fra 1843.

172. Den Ansvarshavende af „Stegekjældereren“ (se Nr. 12).
173. Af „Peer kommer hjem“ (se Nr. 35).
174. Peter og Line, Text og Musik af Olfert Jespersen. Dagmar Hansens Repertoire 1897
175. Lille Jean Jensen af „Stegekjældereren“ (se Nr. 12). Melodi af Mendelssohn-Bartholdy.
176. Lott' ist todt af Adolph Recke.
177. Da Thrane gjorde Arne til Direktør af Sommerrevyen 1899 (se Nr. 16). Melodi af Olfert Jespersen.
178. Manden og Konen. Anonym.
179. Kjøbenhavnermanér af Axel Schwanenflügels første Revy paa National: „Paaskerevyen 1889 eller Borgerrepræsentant for en Dag“. — Tysk Melodi.
180. Du skal smile Hansen af Anton Melbye fra „Kejserens Kjøbenhavn“ (se Nr. 57).
181. Det gjør jeg og Julie med fra Sommerrevyen 1893 (se Nr. 33). — Wasmuths Uhr var et stærkt opreklameret Ligtornemiddel i uhr-formede Æsker. — Skuespiller Kainz boede, efter et tysk Gæstespil paa Dagmartheatret, paa Klampenborg Badehotel. — Der var Tale om at sende Flådebogen, et gammelt islandsk Manuscript paa det kgl. Bibliothek, hvori Amerika første Gang omtales, til en Verdensudstilling i Chicago. — Politiet beslaglagde Hans Jægers Bog: Syk kærlighet. — En paatænkt Oprettelse af en Brugsforening i stor Stil i Kjøbenhavn — „Frej“ — vakte vældigt Røre.
182. Flotningerne af Rik 1899; senere indlagt i Farceoperetten „Frelserpigen“. Melodi af S. Christiansen.
183. Den danske Ungdom af „Sommerrevyen 1900 eller Kjøbenhavn her og der“ af Axel Henriques og Anton Melbye. — Bech Olsen og Paul Pons holdt Brydekamp. — Bramsen og Bjerre blev Ministre, uden at det derfor blev forbudt at omtale dem i Sommerrevyen. — „Naar de døde vaagne“ opførtes første Gang; de levende sov. Melodi af Olfert Jespersen.
184. Dronning Margarethe af samme Revy. Der blev nedsat en skandinavisk Komite med det Formaal at rejse et fælles, nordisk Monument for Dronning Margrethe til Minde om Kalmarunionen. Komiteen virker formentlig endnu i det Stille.
185. En af mine Egne af Axel Henriques fra Sommerrevyen 1889.
186. Mikkel Muk af Paul Marcussens „3 Par Sko“. Folketheatret 1876.
187. Amanda af Axel Schwanenflügel fra „Harper i Luften eller Vinterrevyen 1893“ paa Nørrebros Theater. Melodi af Mac-Nab.
188. Vildmandens Familieromance fra „Vores egne Kinesere“ (se Nr. 66). Melodi fra Eventyr paa Fodrejsen.
189. Fiskeren synger af Holger Drachmann. Melodi af F. Andersen.
190. Fru Professorinden, Text og Melodi af Erik Bøgh fra „Redaktionssekretæren“.
191. En af Taarbæknationen af Carl Wulff, opr. fra Sommerrevyen 1875 paa Vesterbros Theater, indlagt i „Rejsen til Maanen eller Sommerrevyen 1876“ paa Frederiksberg Morskabstheater (se Nr. 21). Taarbæk var dengang bekendt for sine mange mosaiske Landiggere, der ogsaa fyldte Klampenborg Badehotel, hvor Ginderup var Vært.
192. Svigermama af Sommerrevyen 1900 (se Nr. 7).
193. En Negerindes Stamtavle af V. Rantzau.
194. Digter Rasmus Taa i Aabenraa af Samme.
195. Hvad maa jeg? fra „Den danske Skudeplads eller Sommerrevyen 1897“. Melodi af Olfert Jespersen.
196. Md. Bollerups Sværmeri af Sommerrevyen 1884 (se Nr. 70). I Vittighedsbladet „Punch“ havde staaet nogle humoristiske Theateranmeldelser (af Carl Møller): Fra Madam Bollerups Loge. I Revyen kom Madam Bollerup paa Scenen. — Kammersanger Schram holdt gjerne Jubilæum hvert Aar; det er vist specifikt for Kammersangere. Det kgl. Theaters Chef, Kammerherre Fallesen, vaagede nøje over, at Sekondtheatrene holdt sig indenfor deres Privilegiers ret nøje afgrænsede Omraade, og forbød undertiden disse at opføre Stykker, som var kjøbt af fremmede Forfattere, for at lade det kgl. Theater opføre dem uden at betale Forfatterhonorar.
197. Champagnegalop af Erik Bøghs Vaudeville „Hr. Grylle og hans Viser“ (se Nr. 45).
198. Rikke Hansen og jeg af „Barn i Kirke“ af Peter Sørensen. Kasino 1878. Melodi af Offenbachs „Røverne“.
199. Saa forfærdelig — af Sommerrevyen 1900 (se Nr. 7).
200. Den forbudne Frugt af Erik Bøghs Bearbejdelse af Sardou's Farce: „Les pommes du voisin“, Kasino 1868. Melodi af Forfatteren.
201. Min Søn af „Barn i Kirke“. Se ovenfor. Melodi af R. Bial.
202. Det glade Kjøbenhavn af Johs. Buntzen, der havde væddet paa, at han kunde skrive en Vise til den populære Melodi af Schild, skrevet til „Sommerrevyen 1886 eller Kjøbenhavn paa Rée-tur“, der opførtes paa Frederiksberg Morskabstheater, hvor han og Axel Henriques i Provisorie-aarene skrev Venstrerevyer — det tillod Højreministeriet — medens Højrerevyen gik i Tivoli. — Stigaard spillede Elskerroller til han døde, henimod 70 Aar gammel. — Snydstруп, der spillede Harlequin i Pantomimerne var bleven beskyldt for ikke just at moralisere paa sine Dansekursus. — Georg Lumbye følte sig tilsidesat, fordi ikke han, men Balduin Dahl var bleven Faderens Efterfølger i Tivoli. — Foss var Operasanger ved det kgl. Theater. Christensen 3: Frederik Christensen, der med sin Hustru „Lisbeth“ f. Jørgensen i en Aarrække var Revyernes bærende Kræfter. Skuespiller Aagaard udmærkede sig mere ved Formernes Skønhed end ved Omfanget af sit Talent. Cirkusdirektør Renz havde mishandlet sin Skolehest „Elimar“. Politikens Medarbejdere brændte Abonnementsprotokollen for ikke at faa den fremlagt under en politisk Retssag. — Vor berømte Landsmand Theophilus Hansen sendte efter Kristiansborgs Brand Tegninger og Planer til Gjenopbyggelsen, som man modtog i den Tro, de var skænkede af Patriotisme. Senere kom der en Regning paa en Snes Tusind Kroner. Brix: Socialistfører. Flade: en meget barsk Driftsbestyrer, som gav Anledning til en Omnibusstrejke. Hummeluhr: en af Visnepolitikerne. Obel var Driftsbestyrer ved den saa ilde omtalte Dampsporvogn paa Strandvejen. I Tivolis da nye Fregat optraadte en „Sanddame“, der lavede Smaasouvenirs af Sand. „Strø Sand paa“ var et Slagord, der stammede fra en Operette paa Dagmartheatret, hvor det tyske „Schwamm drüber“ var oversat saaledes. Oppositionen, hvem Regjeringen havde hindret i at faa et Sted under aaben Himmel at holde Møde, forsøgte at holde det i Landskrona, men ogsaa her blev det den forbudt. Forhandlinger mellem Abraham og Judic om en Gæsteoptræden førte ikke til Noget, og Judic lejede Kasino.

203. **O de Mænd har det godt af „Talismanen“** (se Nr. 9).
204. **Kiv og Strid** af Paul Marcussens Revyfarce: „Kjøbenhavn rundt i 80 Timer“, Folketheatret 1876. — Gründer-perioden var begyndt at efterfølges af Krach. — Venstre anlagde Rigsrets-sag mod Ministeriet paa Grund af Marmorkirkens Salg. „Kandidat“ Hørup var offentlig Anklager. — Erik Bøgh polemiserede i sine Feuilletoner „Dit og Dat“ imod Jesuiterne og den katolske Propaganda, der udgik fra Ordrup.
205. **Bal i Haven** af Sommerrevyen 1890 (se Nr. 27). Stadslæge Tryde advarede offentlig mod at tro paa Volta-Kors. — Dr. Pingel tog Afsked med Politiken. Frøken Luplau: en af „Hvad-vil-Kvindernes Førere“. En Tyvebande, der hjemsøgte Villaerne paa Strandvejen, var Land-liggernes Skræk. Hr. Knutzon, der havde debuteret paa det kgl. Theater, rettede en Række Angreb paa Kammerherre Fallesen. Senere blev han Stationsforstander i Laven.
206. **Courage Sang.** Anonym.
207. **Visen om Napoleon.** Oprindelig skreven af Melbye og Rik i Forening til et Gilde; senere indlagt i „Napoleons Kagekone“ (se Nr. 142). Skrædder Dowe opfandt et „skudsikkert“ Har-nisk. — Stolberg, forhen Regissør ved „National“ var omrejsende Theaterdirektør.
208. **Li'som den var der saa var den der ikke og saa var den der dog alligevel.** Text og Melodi af Charles Kjerulf af „Buhlang-Buh eller Tivolirevyen 1889“. Det truede med Generalstrejke i Vestprøjsen. — Et Blad, der hed „Kjøbenhavnsposten“ førte en kort Tilværelse og druknede i Sagsanlæg. Da National skiftede Ejer, saa det en Tidlang ud til, at Theaterdriften af „National“ skulde ophøre.
209. **Hvad er det med Dig Thorvald** fra Sommerrevyen 1891 (se Nr. 11) „Avisens“ Anmelder Fru Rose Marcussens angreb Dagmartheatret, fordi der var tysk Gæstespil. En truende Skrædderstrejke ved Pinsetid strandede paa Konernes Modstand. — Mel.: af Olfert Jespersen.
210. **19de Aarhundrede** af Sommerrevyen 1900 (se Nr. 183). Melodi af Olfert Jespersen.
211. **L'hombre** af Hostrups Vaudeville: Intrigerne. Melodi af Bellman.
212. **Linger longer loo.** Engelsk Kuplet, fordansket af Olfert Jespersen. At: linger longer loo, der paa engelsk betyder: Bliv her lidt længer, Lucie, paa dansk var ganske meningsløst, hin-drede ikke Sidney Jones Melodi i at gøre Visen populær i det Aar 1895.
213. **Skørslibervise** af „Kjøbenhavn N eller Sommerrevyen 1892“ (se Nr. 76). Melodi af Olfert Jespersen. Ravachol, en Anarkist, der foranstaltede et Bombeattentat paa en fransk Kafe. Nikolaj Petersen, dansk Anarkist, der indskrænkede sig til at vrøvle paa en dansk Kafe. Universitetet holdt en Fest i Anledning af Majestæternes Guldbrylup, meget fin og uhyre kedelig. Coquelin gjorde daarlige Forretninger ved en Tournée. I Norge stod det paa Vip-pen, om Højreministeriet Stang skulde afløse Venstreministeriet Steen.
214. **Md. Mangaards Entrée** af Sommerrevyen 1888 (se Nr. 136). Melodien: Les sauterelles. En Farce af Poul Marcussen: „Millionen“, der omhandlede den forestaaende Udstilling, gjorde Fiasco.
215. **Den svenske Konstabel.** Studenterforeningsvisen fra Halvtredsernes Begyndelse af Johs. Helms.
216. **Saa dan til en vis Grad** af Rik fra „Taxameterkuskens Datter“ (se Nr. 23). Melodien: Valse bleue af Margis.
217. **Tivolivise.** Notitser i Texten.
218. **Humblebien** af Holger Drachmanns Eventyrkomedie: „Esther“, Dagmartheatret 1889. Melodi af C. F. E. Horneman.
219. **Mads** af Hostrups Intrigerne. Melodi af Kunzen.
220. **Og Kejseren bo'r paa det høje Slot** af C. Hostrup: „En Spurv i Tranedans“. Melodi af Berg-greens danske Folkemelodier.
221. **Kjøbenhavnperosi** fra „National“-revyen 1889 (se Nr. 71). Melodien af J. Sioly.
222. **Det maa først læres af „Paaskerevyen 1889“** (se Nr. 179). Oprindelig fra en Fastelavnskomedie i Handels- og Kontoristforeningen. — Den nye Hundelov beskattede Hundene efter Størrelse. Paa Foranledning af en Oversætterinde Fru Mann, udfordrede en tysk Journalist Bewer — Georg Brandes. Melodi af Georg Steffens.
223. **O Morten, Morten Luthar** af Holger Drachmann. Melodi af Charles Kjerulf.
224. **Onkel Mads.** Text og Melodi af Erik Bøghs Vaudeville: Paa den anden Side. Folketheatret 1865.
225. **Ny og sørgelig Vise om den unge Jon, som vilde være noget Stort.** Fra Studenterforeningen af Chr. Molt Wengel. Den mærkelige Ortografi med lutter smaa Bogstaver skyldes, at Visen er aftrykt efter en gammel Udgave fra en Tid, det var moderne. Ellers er overalt den Regel fulgt, at man har fulgt den Ortografi, der er benyttet i den første Udgave af vedkommende Vise, som Forfatteren maa formodes at have læst Korrektur paa.
226. **Langs op ad Gaden** af „Komfurdrengene“, Revyfarce af Axel Schwanenflügel og Rik, Nørre-bros Theater 1896. Overretssagfører Staal beklagede sig i nogle Korrespondancer over, at der ikke var det Liv paa Gaderne i Kjøbenhavn, som der var i London. Melodi af Olfert Jespersen.
227. **Hygge og Elegance** af samme Stykke. Under Skydebanens Restaurering havde Skydebrødrene midlertidig Lokale i Phønix hos Neiiendam, hvor man efter Avertissementerne forenede Hjem-mets Hygge med Selskabslivets Elegance. — Det viste sig, at Fangerne i det nyopførte „Vestre Fængsel“, der iøvrigt var strægt isolerede, korresponderede med hinanden, naar de var i Bad. — Aktieselskabet „Dronninggaard“ havde købt Næsseslottet. Engelsk Melodi.
228. **Under Paraplyen.** Tysk Kuplet af Variétésangeren Siegmund Linné (den lille Mand med den store Kone) der optraadte i Cirkus Variété 1892. Oversat af Axel Schwanenflügel.
229. **Paa spansk Manér.** Variété Kuplet fra Halvfemsernes Begyndelse.
230. **Visen om Peter** af Anton Melbye, til en russisk Melodi fra „Kejserens Kjøbenhavn“ (se Nr. 57).
231. **Nu er det Bal forbi** af Axel Schwanenflügel, Vinterrevyen 1893 (se Nr. 187). Melodi af Olfert Jespersen. I Efteraaret 1892 ankom Czaren uventet paa Rheden, saa at den officielle Modtagelse kom for sent. Et paatænkt „Empire-Bal“ af Skuespiller- og Journalistforeningen i Fællesskab maatte opgives af Mangel paa Tilslutning.
232. **Prins Ferdibrand.** Studentervisen af Johs. Helms. 1855.
233. **Saa Du Røgen** af Axel Schwanenflügel. „Nationalrevyen 1889“ (se Nr. 71). Melodi af Brandesky. Brygger Jacobsen søgte forgæves paa en Kunstauktion at redde Millets l'Angelus fra at blive solgt til Amerika.
234. **Kongen kommer** af „En Tur til Maanen“ (se Nr. 92).
235. **Robert Bly** af „Jorden rundt i 80 Dage“ (se Nr. 72). Melodi af S. C. Förster.

236. De varme Lande af samme Stykke. Melodi en engelsk Negersang.
237. Kanapé-Visen af Sommerrevyen 1879 (se Nr. 94). Melodi af Offenbach.
238. De Nygifte af H. C. Andersen. Melodi af Pietro Labiola.
239. Blikkenslagersvendens Vise af Ferd. Bauditz Studenterkomedie „Hansen“ opført i Studenterforeningen 1870.
240. Revuevise af „Rejsen til Maanen eller Sommerrevuen 1876“ (se Nr. 94). Et Venstremøde i Terndrup Krat endte med Slagsmaal. — J. A. Hansen, bekendt Venstrefører, besveg en Brandkasse, han var Formand for. — Paa et Socialistmøde i Dansesalonen Fønix stod en Barber Klein op og hævdede, at den bortrømte Fører Pio var Arbejdernes største Ulykke. Talen endte med: Ner med Pio. — Bryggeriet Tuborg kæmpede i Begyndelsen med økonomiske Vanskeligheder.
241. I Avisen af Erik Bøghs Vaudeville, „Redaktionssekretæren“ (se Nr. 67). Mel. af Forfatteren.
242. Jeg er ligeglad af Sommerrevyen 1897 (se Nr. 55). — I Panoptikon fremvistes en Række Billeder efter Hogarths: Ægteskab à la mode. — En Indremissionspræst havde kaldt en grundtvigiansk Kollega for „Satans Sendebud“. — Folkethinget forkastede Danmarks Tiltrædelse af Bernerkonventionen.
243. En krænkelt Aftenstjerne af Sommerrevyen 1876. — Pastor Bülow angreb Sangerindeknejsbevæsenet, saaledes som det bl. a. florerede i „Valhalla“, nu Café Osborne. Sagen foranledigede en Forhandling i Borgerrepræsentationen, under hvilken de vise Fædre lagde en forbausende Sagkundskab for Dagen.
244. En Eventyrer af Rik fra Fristrup og Ricards Folkekomedie: „Dr. Nikola“, Kasino 1902. Melodi af Lionel Monckton.
245. Visen om Dronning Draga af Sommerrevyen 1901 (se Nr. 32). Melodi af Olfert Jespersen.
246. Jappe af Carl Möllers Farce „De Forlovede“, Folketheatret 1869.
247. Romance. Text og Musik af C. E. F. Weyse.
248. Livs-Elixiren af „Jorden rundt i 80 Dage“. Melodien af Operetten: La bouteille à l'encre af S. Lacier (se Nr. 72).
249. Visen om Sidse af Anton Melbye. Fra et Skuespillermarked 1896. Melodi fra „Syv militære Piger“.
250. Af „Ja“ (se Nr. 42).
251. Hvad der løber paa af Rik fra „Nationalrevyen 1890 eller Glutter ombord“ af Rik, Johannes Bruhn og Alb. Gnuetzmann. Melodien af Flotow: „Martha“. Gerson Trier, der kaldte sig Anarkist, opfordrede til at holde et stort Demonstrationstog for Normalarbejdsdagen den 1ste Maj. Da Opfordringen vandt meget ringe Tilslutning, ignorerede Politiet de faa Demonstranter, der med en rød Kokarde paa Hatten gik gennem Byen.
252. Floridor og Célestin af Frøken Nitouche (se Nr. 49).
253. Mortensens Entré af Sommerrevyen 1895 (se Nr. 14). Politiet havde foreslaaet, at Cyclisterne skulde kjøre med større Lygter om Aftenen og alle Cykler nummereres. — Paa Folketheatret blev Madame Sans Gêne med Frk. Abrahams i Titelrollen en stor Succes. — Abrahams havde foreslaaet, at man skulde forlange en Afgift, svarende til Fattigaafgiften, af alle Fribilletter. — Amerikansk Melodi.
254. Randers-Skandalen af „Den lille Maskerade eller Sommerrevyen 1894“ af Axel Henriques og Anton Melbye. Engelsk Melodi. — Under en Landmandsforsamling i Randers vakte en Journalist Hermann Henrichsen Opsigt ved at møde paa Kongeballet med en „Syngepipe“. Han undskyldte sig med, at de begge Aftenen forud havde været sammen med et Medlem af Komiteen, Bagermester, Landstingsmand Stilling.
255. Af „Kærlighed paa Taget“. Vaudeville af Chr. Molt Wengel.
256. Med en knusende Ro af Sommerrevyen 1898. Melodi fra Sumatra. Kvindelige Studenter havde efter lange Kampe faaet Adgang til Studenterforeningen. — Det kgl. Theater opførte: Aabent Visir af Fru Emma Gad.
257. Bourgogne af Holger Drachmanns Roman „Forskrevet“. Melodi af A. Quidant.
258. Det danner under danske Krigsmænd af Sommerrevyen 1898. Visen, der parodierede nogle Folkeviseforedrag, som Skuespiller Jerndorff havde givet til Bedste, omhandler en Affære, hvor en Løjtnant Rørdam, der følte sig krænkelt i sin militære Ære, fordi en Hr. Hansen havde paataalt et formentligt Dyrplageri af Løjtnanten, trængte ind i Hr. Hansens Hjem og slog ham paa Øret.
259. Hvad kommer det mig ved af „Kjøbenhavn paa Réetur eller Sommerrevyen 1886 (se Nr. 1). En Livjæger Prosch udfordrede Hørup, fordi „Politiken“ havde kaldt den af Prinsesse Marie skænkede Fane for „en lille pjusket Ble“.
260. Vil Du hilse din Mo'r af Sommerrevyen 1895. Melodi af Olfert Jespersen.
261. Et Redaktør-Emne af „Redaktionssekretæren“ (se Nr. 67).
262. Thomasines Ideal af Vaudevillen „Alle mulige Roller“ af Erik Bøgh. Musiken af Forfatteren. Kasino 1857.
263. Kommunale Forhandlinger af Richard Schrøders Bearbejdelse af Suppés Operette: Let Kavalieri. Dagmartheatret 1883.
264. Vi Haandværksvende af Johs. Gütthlers Samling: Haandværkerviser.
265. Det fra Fædrene nedarvede af Rik fra „Komfurdrengene“ (se Nr. 226). Der var Tale om Salg af de vestindiske Øer. Justitiarius Buch var Justitiarius i Højesteret til sit 80de Aar; hans Hustru var Præsidentinde for Kvindernes Udstilling 1895.
266. Uskyldigheden fra Gentofte af Sommerrevyen 1887.
267. Sang af Kaptajnen af „Rejsen til Kina“ (se Nr. 28).
268. Hvorfor er De saa genert af „Tivolirevyen 1893“ af P. Fristrup. Engelsk Melodi. Forligsunderhandlinger mellem Højre og de Moderater under Boisen, var strandede. O. C. Olsens Bogtrykkeri, der trykte baade Dannebrog og København, nægtede længere at trykke det Sidste „af moralske Grunde“. — Paa Foranledning af Magdeburger Assurancekompagni blev en Næringsdrivende anholdt som sigtet for Assurancesvig, fordi han, hvad der var fuldkommen lovligt og rimeligt havde to Statusopgjørelser, en med Accord for Øje, en med Handelsophævelse for Øje.

I. BIND.

1. Aa, der hjemme hos os er vi -

Allegro moderato.

1. Aa, der hjemme hos os er vi paa det gan-ske re - ne med, at Pa-
 2. Naar vi gaar til Præsten, kommer Pter og Dren-ge hver for sig, for den
 3. Der er man-ge bra-ve Kvinder med det ret - te Fød-slag her, og hvis
 4. Her i By-en véd jeg, Kvinder la-ver baa-de Dit og Dat, og paa

sto-rens Ord er san-de, aa saa san - de: At en Kvin-de maa et
 gam-le Maa-de vi-ste sig ej hel - dig. Naar vi end'-lig kør'paa
 Hjer-te ban-ker kønt for gam-le Dan-mark, men at no'en kan me - ne,
 Mø-der bli'er der vrøv-let op og bral-ret, om at Kvin-den er for -

Mand-folk al-drig væ-re e - ne med, for det en-de kan, ja Him-len ved hvor
 Cyc-le, er det al - tid hver sin Vej, ja og mø-des vi, saa er det rent til -
 Kvind-folk og-saa duert til Mi - li - tær, det var som at plan-te Kirs'bær paa en
 ku - et, men at nu skal hun ta' fat, hun vil Her-renhjel-pe mig saa-gar ha'

dan - ne. Derfor skyer vi al Slags Sport og Dans og le-ger al-drig Pan-te-
 fæl - dig. Og Gif - termal - ja, det skal man be-tæn-ke sig lidt me-get
 Strandmark. Ja for tænk, om her blev Krig, og Fjendens sto-re Gar-de - re - gi -
 Valg - ret. Sikken Valgkampag - ne vi saa fik, den vil-de al-drig En-de

leg, aa den gam-le bril-li-an-te Leg, hvor der al-tid var et Kys til
paa, for de der ej i Styk-ker gaa, er nu til-dagsdogme-get
ment, jeg har nem-lig selv som Gar-der tjent- saa en skøn-ne Dag mod os blev
ta', der kom ba-re Sludder ud der - a', og jeg syn's nu vi har nok end-

mig! Og vi skif-tes til at hø-ste, og ved Bryllup og ved Barsel-færd saa
faa; og at mit Princip for nuf-tigt er, det sikkert in-gen nægte kan, i
sendt, og vi saa be-man-ded' For-ter-ne og al-le vo-re Bat-te-rier med
da. Aa, jeg gy-ser uf ved Tan-ken om en Kvinde i det hem'li'e Rum, ja

sid der Mandfolk her og Kvindfolk der. *f* Ja Fæn-gers Ord, paa
alt Fald ik-ke no-gen Ælg-te-mand Nej gif-te sig bør
vo-res al-ler-bed-ste Kær-ne-pi'er- Tror De saa maa-ske, det
Mand og Kvin-de i det væm'li'e Rum. Tænk blot det Sam-men-

dem vi tror: Naarde to Køn kom-mer
man vist ej- for naarde to Køn kom-mer
Al-vor ble'? Næ, naarde to Køn ma-ser } sam-men, véd man al-drig, hvad der
su-ri-um, - naarde to Køn stem-mer }

sker, naar de to Køn kom-mer } sam-men, ved man al-drig, hvad der sker.
kom-mer }
kom-mer }
ma-ser }
stem-mer }

2. Aa de' va' den gamle Logerendes.

(Kunstneren Burmand improviserer paa Københavnsk i Anledning af Hr. Tværmoses Frieri.)

Allegretto.

1. Aa de' va' den gam-le Lo ge-ren-des, hans Hjer-te de' slo' saa de'
 dun-dre-de, aa de' æ nu maj-ed ge-ne-ren-des i-
 sær faa' en Mand paa Hal-hun-dre-de. Aa han va' nu vel di Hal-
 hun-dre-de—Ja han va' sgu fyldt di Hal-hun-dre-de!

2.

De' banked i Da'e, de banked i tre,
 Di Vaagekoner ham muntrede
 Mæ Havresuppe og Hyldeté,
 Men li'e gefærlit de' dundrede;
 Ja værre aa værre de' dundrede—
 Aa, de' va' en Gru, saa de' dundrede!

3.

Saa to' han de stiveste Flepper paa—
 Hans Flepper di va' nu beundrede!
 Og kæmmede Haarene—de va' kuns faa—
 Dær va' vel omtrent ed halt Hundrede,
 Ja saadan omtrent ed halt Hundrede,
 Om ikke jost fult ed halt Hundrede!

4.

Saa gek han te' Spejled og saa' sig deri
 Væl Snese Gange, ja hundrede:
 „Naa Peter! Naa' Du gør et saadent Parti—
 Vo' Folk dov ve' bi'e forundrede!
 Jo gu' vil di bi'e forundrede,
 Di bi'er ju rædsomt forundrede!

5.

Hun tar Daj paa Stæded, min gamle Ven!“
 — Saadanne han sæl sig opmuntrede—
 „Du æ' ju en nysselig' Ongersven',
 Der næppe æ' fyldt di Halhundrede—
 Va Aller æ' de', ed Halhundrede?
 Væm ve', Du æ' fyldt di Halhundrede?

6.

Aa faar Du en Kone—va saa?—maa jeg
 spørre?
 Saa si'r Du mæ Din beundrede
 Korasie: „En te di Ni aa Førre,
 De' gør akkorat ed halt Hundrede—
 Inu ha' jæ kon ed halt Hundrede.
 Aa jæ maa ju ha' me di Hundrede!“

7.

Ja, Hurra Du gamle Logerendes,
 Her kommer vi Ellevehundrede
 Marserendes som Gratulerendes—
 !: „Aa hør, aa hør, vo' de' dundrede!“ :

3. Aa hør nu, go'e Venner.

5

Andantino.

(Sjællandsk.)

1. Aa hør nu, go - 'e Ven - ner, om I ve gi' en
Pæl, en Vi - se ska jæ søn - ge Jer om Ma - ren aa mæ
sæl: Om vod - den hun mæ List mej daa - red aa til Sist faa -
lod mæ faa Hans Jen - sen, den skæn - di - e Gar - dist.

2.

Ded va i Syvaaførre, jæ skulle te Sessiown;
Men da Skærsanten hadde faat Maal a men Persown,
Saa sa den Offecér,
Som sad ve Bowred: „Per,
Gaa hjem, aa bliw lidt større, Du æ kun ni Kvatér.“

3.

Aa Knæsene fra Sowned, de grinte, hver aa en,
Faa di va nu saa stolte a døres lange Ben.

Jæ taalte dørres Spot

Aa svarede dem blot:

„Man sier, a ded Stowre, ded æ itte altid godt.“

Men Sownefowdens Maren, ded va nu, kan jæ trow,
 Den nydeligste Pie, der ka gaa i ed Par Skow;
 Hun va saa skær aa ren —
 Jæ kænner itte en
 Mæ saaddan ed Par Øjne og saaddan ed Par Ben.

Aa jæ gek hen aa sagde: „Skøn Jomfru fawr aa fin,
 Sig, lyster Dig at være Allerkæresten min?“
 Hun svarte: „Lelle Per,
 Jæ tænker dow Du ser,
 A jæ ka itte nøjs mæ en Mand paa ni Kvatér.“

Men netop Ored ætter blew Tysken desperat,
 Aa Hver, som hadde Højden, han blew ta'ed te Soldat.
 Se, da bløw jæ nok kry,
 Stak Næsen højt i Sky,
 Faa nu va jæ den eneste Aangkäl i vor By.

Aa alle vores Pier, di skiwtet Sind aa Hu,
 De gek aa smesked faa mæ, saa ded rejted va en Gru.
 Faa ded æ en Gang saa,
 A nær di ej ka faa
 Di Stowre — aa! saa holler di saa mejed a di Smaa.

Saa va ed samme Sommer, vi gek aa vendte Hø
 Paa Engene i Krattet ved Sengeløse Sø,
 Jost som jæ sad aa drak
 Aa spiste i en Stak,
 Saa kom der En aa sa'e: „Singodt!“ aa jæ sa „Tak!“ —

Aa ded va lelle Maren, hun kom og slow sæ nedd
 I Hø ed lie ve mæ, aa saa veste jæ Beskedd.
 Jæ bløw saa kisteglad,
 Aa før vi skeltes ad,
 Sa va vi bløwne Kærester i Stakken, wo vi sad.

Aa nu gik Alting herlit, saa længe der va Kri;
 Men den Gang vi fek Stelstand, saa var men Fred forbi.
 Soldaterne kom hjem,
 Aa ded æ ligefrem,
 A der bløw gort ed Gilles faa slie Flok som dem.

Men Maren aa Gardisten, di dansed hver en Dans,
 Saa jæ tesist bløw vred aa sa: „Nej stop, men go'e Hans!“
 Han svarte: „Lille Per,
 Jæ tænker dow, Du ser,
 A jæ ha faat Dit Naamer; husk, jæ æ tol Kvatér!“

Se, saadden va men Vandring paa Kærlighedens Stil
 Nu løtter jæ paa Hatten, faa men Vise æ faabi.
 Jæ ønsker blot Enhver,
 Som har en Pie kær:
 Gyd fri ham faa Gardister! Je sier itte mer.

4. Ak, husker I den Diligence?

7

Moderato.

The piano introduction is in 2/4 time, marked Moderato. It begins with a treble clef and a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The melody starts with a half note G4, followed by a quarter note A4, and then a series of eighth and sixteenth notes. The bass line is mostly whole and half notes. The piece ends with a double bar line and a repeat sign.

The first line of the song features a vocal melody in the treble clef and piano accompaniment in the bass clef. The lyrics are: 1. Ak, hu-sker I den Di-li-gen-ce? der kom vi op at kø-re, 2. Ak, tæn-ker jeg paa det-te fjer-ne, for-try-der ej jeg, det er

The second line of the song continues the vocal melody and piano accompaniment. The lyrics are: vi, sket, jeg men tab-te al min kø-rer he-le Kon-te-nan-ce, Li-vet gør-ne men nok af med Dig, med

The third line of the song continues the vocal melody and piano accompaniment. The lyrics are: Mod det hav-de Dig i Post-ka-ret. I. Sam-vit-tig-he-den raab-te: Fly! da paa-ny

The fourth line of the song continues the vocal melody and piano accompaniment. The lyrics are: mit un-ge Blod, det holdt i-gen. Der glem-te jeg min Pa-ra-ply, til Hymens Land, o kom min Ven! Jeg fandt i-gen min Pa-ra-ply,

The fifth line of the song continues the vocal melody and piano accompaniment. The lyrics are: min Pa-ra-ply! men ak, jeg glemte mer end den! 1. min Pa-ra-ply! men ak, jeg misted mer end den! 2. den! The piece ends with a double bar line and a repeat sign.

5. Ak hvor vi Pigebørn dog.

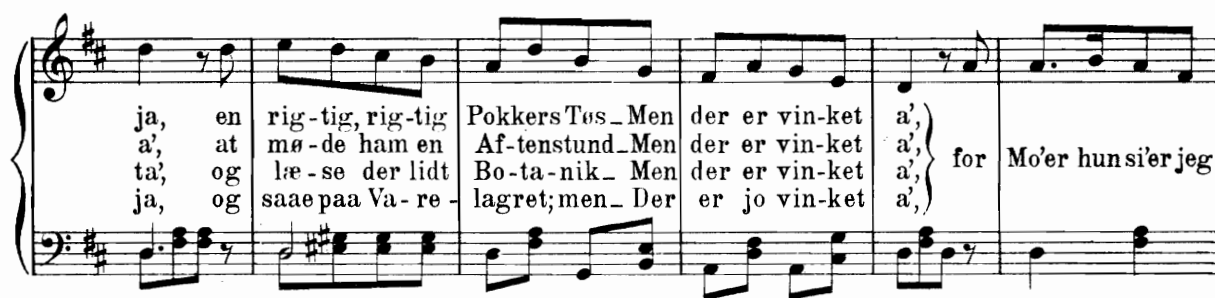
Allegretto.

1. Ak hvor vi Pi-ge - børn dog os ret be-kla-ge kan, vi Stak-ler al-drig
 2. I Vin-ter paa et Bal jeg fik en Løi-te-nantsaa kjær, men Mo'er ham vi-ste
 3. I Bo-ta-nik der er jeg flink, og det sig kommer a', min Fæt-ter gi'er mig
 4. I I-sted-ga-de nu man kan for Mønt og go-de Ord, sig kjø-be der en

kan faae Lov, at spil-le lidt vor Mand. Hvor gad jeg ret slaagjækken løs og væ-re saadan
 Vin-ter-vei dengang hankomfor nær. Nu be'er den lil-le Stakkel kun, om hvad jeg holder
 man-ge Vink om mi-ne Pot-ter- ja; men skal det ret ha' Art og Skik, maa vi til Skoven
 lil-le Mand paa Æg-teskabskon-tor. Jeg i-ledgjerne strax der hen med mit Portræt-ak

ja, en rig-tig, rig-tig Pokkers Tøs- Men der er vin-ket a',
 a', at mø-de ham en Af-tenstund- Men der er vin-ket a',
 ta', og læ-se der lidt Bo-ta-nik- Men der er vin-ket a',
 ja, og saa paa Va-re lagret; men- Der er jo vin-ket a',
 for Mo'er hun si'er jeg

maa ei, Mo'er hun si'er jeg maa ei, og jeg vil-de dog saa gjer-ne, Mo'er hun si'er jeg

maa ei, Mo'er hun si'er jeg maa ei, hvil-ken Tort, ja det er haardt!

6. Ak ja! de svandt, de svandt de glade Dage.

Allegretto.

Jokum.

1. Ak ja! de svandt, de svandt de gla-de Da - ge; jeg kun min rø-de
2. Se „Ha-ven og saa vid'-re det fik væ - re, for Mut-ter kan jeg

Næ - se har til - ba - ge og et om ad - skil - li - ge Me -
snart mig ik - ke næ - re; jeg fryg at den me-gen Om-gang

ri - ter fra { dengang, da jeg havde
smit - ter; for { Have, Reglebane og Be-
værtning og ikke trængte
{ hun er bleven mig
{ paa den senere
til at drik-ke Bit - ter.
Tid saa Fandens bit - ter.

3. Med Eet kan jeg dog stadigt konkurrere,
den Pokkers Evne til at arrangere,
og naar et nyt Arrangement jeg hiter,
saa { kan jeg ikke nægte,
{ at jeg tæer Anledning
{ til at arrangere mig
{ med en } ganske lille Bitter.

4. Den gode Tid, den kommer ikke mere
det læer sig vistnok næppe arrangere;
Akl nu med dette Kunstnervrævl jeg fidter,
og { naar jeg tænker paa, hvad
{ jeg har tabt i min Have,
{ Reglebane og Beværtning,
{ bliver jeg nødt til at } tæe en lille Bitter.

7. Alberti og Agrarerne la' Høderne i Blød.

Allegro moderato.

1. Al - ber - ti og A - gra - rer - ne la'
 2. Fra Ged - ser og til War - ne - mün - de
 3. Hver S - de Dag - ses Grøn véd, der er
 4. Vort Sam - fund saa for - dær - vet er, at
 5. I Aar og Dag har Ma - gi - stra - ten

Ho' - der - ne i Blød: Hvor - dan skal bedst vi hjæl - pe Engelsk - manden i hans
 skal en Fær - ge gaa, hvad jyd - ske Rigsdags - mænd for - ban - det daar - lig kan for -
 no'et, der hed - der mæt, men ik - ke hvad det hed - der, hvis en Dag handrikker
 Al - fred Ip - sen maa ha' star - tet en A - vis, hvor - i hans Sorg kan Af - løb
 gaaet og tyg - get paa, hvor dan vi bedst kan kø - re, naar vi ik - ke gi - der

Nød? Jol de en - gel - ske Sol - da - ter vi en Glæ - de
 staa, næ, men kræ - ve no'et for no'et, den Pran - ger po - li -
 tæt; han en ny Fem - kro - ne gi'er til den, der si'er ham
 faa, ja, og Med - ar - bej - d're hav - de han saa - dan en Li - ste
 gaa, hvor - dan Vog - ne - ne skal væ - re og hvad Slags Sy -

gør, de skal ha' dan - ske Daa - ser med en rund Klat Smør.
 tik, ja den er Jy - dens gen - nem - gaa - en de Tra - fik!
 det, den fik et Fæ, der sva - red: „Grøn! det hed - der sæt!“
 a', ak li - ste a' det gjor - de nok de fle - ste, ja!
 stem, og ny - de - lig har de nu kla - ret det Pro - blem:

p

Ja-men, hvor - for Fær-gen ej paa Sæt! nej Grøn! vi Først saa var der O - ver - jor - disk	Smørret blot? den vi gaar, skal ik - ke! nej, Sor - te - rup, Led-ning her,	for vi kan jo før vi tred' - ve druk-ken som en han blev li - ge-strax saa lidt un - der -	li' - saa-godt Ba - ner faar, Al - li - ke, Bor - te - rup, jor-disk der,
--	---	--	---

gi' dem koldt Bord ni mod Vest og det er da Ord af un - ge Doc - tor Om - ni - bus med	med en varm ti mod Øst, Spro-gets Muld: ju - ris Bang He - ste for	Daa - se-hum - mer, tre langs Ve - ster, sny - de, sprøj - te, ex - i - ste - red' fra Ny-havn til	Gaa - se-barm, ha - vets Kyst pæ - re - fuld ik-ke en-gang, A - ma'er-tor',
--	--	--	---

Be - de-kød og ot - te o - ver smækbe - dø - vet, W. C. Jo - kum - Luft og Mo - tor =	Hve - de-brød, He - de-jord, pla - skeplein, sen, Pa - stor, Char - a - banc	Fi - ske-fars og dér hvor in - gen knippel-drukken, Gud, han var jo gennem Di - drik	frisk' A-sparges, Dæ - vel bor, Don - ner - Dreng, død i - fjor, Badskærs gang,	kortsagt fed - te os al - le - sammen med kit - tet som en Alfreds Trøst blev ha - ster for - re - sten
---	--	--	---	---

ind med Føer fra det bre - de Spor, det er Brand - ma - jor - det er Ib - sens Ord: ik - ke Spor, ja,	Fan' - me go - de Fan' - me go - de Fan' - me go - de E - ne er man det er Fan' - me	dan - ske Bord! jyd - ske Ord! dan - ske Ord! Fan' - me stor! dansk det Ord!	<i>f</i>
---	--	--	----------

8. Al mulig Ære.

Andante.

Narren 1. Al mu - lig Æ - re er og skal væ - re At ten - hundred' ott' og - tres. Vis!
Ingen skal si - ge, at som Din Li - ge end - nu no - get an - det Aar staar.

Hvem har ej no - te - ret, hvad der er passeret, mens Du har re - geret: Du har ar - ran - ge - ret

syv Pla - ne - ters Op - da - gel - se, A - by - sini - ens Ind - ta - gel - se,

I - sa - bel - las For - ja - gel - se - og Væd - de - lø - bet i Sla - gel - se.

2.

Dig bør man prise!
Du stod det vise,
Sindige Diplomati
Bi,

Saa vi trods Krise,
Had og Malice
Gik for Krigens Bryderi
Fri.

Du har som en Mester
Frømkaldt Edsprotester,
Væbnet Alt, selv Præster,
Afholdt Sangerfester,
Svunget Skarpskyttefanerne,
Holdt paa Vestindianerne,
Drøftet Skuespilplanerne
Og - (*sotto voce parlando*)
indført den eleganteste Stil i Organerne.

3.

Har Du ej klaret
Alt og bevaret
Smaat og Stort *in statu quo*?
Jo!

Knebet paa Gager
Og paa Passager,
Selv paa den til Knippelsbro -
O!

Naar jeg husker bare
Paa de mange rare
Love, Du har lavet,
Og igen begravet,
Bli'r Din Ros uforødelig -
Sagen er uomstødelig.
Gaa kun hen, og sov sødelig:
Du har gjort Dig udødelig!

9. Alt jeg i min trinde Vom kan rumme.

Allegretto.

1. Alt jeg i min trin - de Vom kan rum-me, rum-me, rum-me,
2. Hundred Ø - sters med Ci - tro - ner, tro - ner, tro - ner, tro - ner,

som af Vi-ske-lær den er. Selv naar den er strammet som en Tromme, Tromme, Tromme
og af Sup-pe en Ter-rin, Fri-cas-sée med Champi - o - ner, o-ner, o-ner, o-ner,

kan den end-nu slu - ge meer. Jeg paa eengang ma - ge ligt kanta - ge, ta - ge
og en Kar-pe kogt i Viin. Gri-se, Dy - re - ryg og Æn - der, Ænder, Ænder,

en Rigs-da-lers Ju - le ka - ge, ka - ge, ka - ge, en Pot Rei - er la - der
en-gelsk Budding med Ko ren - der, ren - der, ren - der, som paa min Tal - ler - ken .

jeg mig sma - ge, sma - ge, og en Snees af blø - de Æg. Kogte Lax med Laurbær.
brænder, brænder, brænder Le-ver-po-stei og Sa - lat; Røget Skin ke med Grønt.

bla-de, bla-de, bla-de, saa en Kal - ve - kar - bo na-de, na-de, na-de,
ær-ter, ær-ter, ær-ter, lis og Krem, Ge-lée og Tær-ter, Tær-ter, Tær-ter,

Slikke-ri og Marme- la-de, la-de, la-de, og for hver en Ret en Dram, ja, ja,
ty-ve Sor-ter af Des- ser-ter, ser-ter, ser-ter, og en Sy-ges Mængde Viin, ja, ja,

og for hver en Ret en Dram, ja, ja! og for hver en Ret en Dram. Her-re-
og en Sy-ges Mængde Viin, ja, ja! og en Sy-ges Mængde Viin; Her-re-

jeh tra la la la la la la la la la la la la la la la
jeh tra la la la la la la la la la la la la la la la

la la la la la la la la la la dai dei dui de.
la la la la la la la la la la dai dei dui de.

3.

Naar saa Maven kan ei mere mægte, mægte,
Maa jeg røre Kroppen lidt;
Saa jeg ved tre fire Thevandsknægte, knægte,
Faaer igjen min Appetit.
For om Natten ei at lide Hunger, Hunger,
Taer jeg til mig et par Oxetunger, tunger,
En Ragout af Lammelunger, lunger, lunger,

Og et Fad med Smørrebød.
Naar jeg saa har endt med Osten, Osten, Osten,
Skyller Alt jeg ned med Mosten, Mosten, Mosten,
Taer mig er Glas Punsch mod Nattefrosten, frosten,
Og saa er mit Dagværk endt,
Ja, ja, saa er mit Dagværk endt,
Herrejeh, tra la la.

10. Anna elsked skiftevis.

Allegretto.

mf scherzando *p dim.*

1. An-na el-sked skif-te-vis Hans og Pe-ter og Matthis, mest Mat-
 2. Men Matthis standhaf-tig stod, pas-se-de sin lil-le Bod, Dan-se-
 3. An-na for-dum fa-ger Mø, ef-terhaands blev ma-ger Mø, pø om
 4. An-na blev til Skind og Ben, da han tog en an-den én, sik-ken
 5. An-na kom paa As-si-stens, hjem-me laa Mat-this i-mens, ak! tre-

this. An-na gjor-de Hø-ne-ben, men Mat-this var haardsom Sten, Kampe-sten.
 bod. An-na of-te kom der-ned, han var kold som hun var hed, Kærlig-hed.
 pø. An-na blev af El-skovs-Ild me-re ma-ger end en Sild, Flække-sild.
 én. Li-gemidt paa Gra-vens Rand drak hun fi-re Pø'-le Vand, Ske-de-vand.
 mens! Mens til Himmels An-na foer, sag-de Præ-sten dis-se Ord, Hjærte=Ord:

Repit. ad libit. *dolce*
 Aa, Matthias! Aa, Mat-thi as! Tag det øm-me Øj-e paa.
pp

Vis Digejsom Is, Matthis, vis mig Vej til Pa-radis. Aa, Matthis! Aa, Matthis! this! *p*
rit. 1. 4. 5.

poco a poco dimin. *dimin.* *ten.*

11. At ta'e til Orienten.

Allegretto.

mf

1. At ta'e til O - ri en - ten jeg
 2. Tag hel - ler ei til Wa - les, dér
 3. I Pro - sa, si'r de, Goe - the skrev
 4. Det var en Som - mer - søn - da' om -

raa - der al - le fra selv har jeg ik - ke kendt den men en Bank-i'r, som
 spil - les Bac - ca rat og man - ge sva - ge Sjæ - les Mo - ral dér tak - ker
 Schil - lers Rø - ve re han var vel of - te nødt te den Slags Ma - neu - ve
 trent ved Sanc - te Hans. Aa Gud hvor han var kæn, da han tog mig op til

sa'e at der var min - dre sik - kert, han mi - sted der sin Kik - kert
 a'. Ja, der er „something“ rot - ten“ saad'n no'et med dobbelt Bot - ten.
 re. De Vers, som ik - ke fin - des, A - vi - sen sta - dig min - des.
 Dans, og vi saa Me - ster Ja - kel og Schenstrøms Ta - ber na - kel.

plus hun - dre - de - tu - sind Li - re La - rum med For - lov For der var en
 Vips hun - dre - de - tu - sind Li - rum La - rum Lou - is - d'or, naar der er en
 Aa hun - dre - de - tu - sind Løi - er gør den lil - le Rad. Hvem er mon den
 Aa hun - dre - de - tu - sind Løf - ter gav han, jeg blev flov. Men han var en

1. 2. 3. 4.

Rø - ver i den grøn - ne Skov.
 Rø - ver ved det grøn - ne Bord.
 Rø - ver ved det grøn - ne Blad?
 Rø - ver i den grøn - ne Skov.

12. Bag et højerødt Gardin.

17

Andante con moto.

Madam Jensen.

1. Bag et høj-e - rødt Gar-din mel-lem Frugt og Ka - ger staar Tal-ler-ken
 2. Vil De ha-ve no - get Godt, skal De Klip-fisk ny - de Skin-det er saa
 3. Her jeg har paa det - te Brædt no-get, som kan klod - se: Le-ver er en
 4. Man-ge Sor-ter Bræn-de - vin har jeg paa min Hyl - de, hver en Dag et

p

og Terrin, fyldt med go - de Sa - ger. Al-ting har jeg no-get nær, naar jeg
 ly - segraat, det kan Øj - et fry - de. Vil De ba-re sikken en Horn -
 dej-lig Ret, Kal-lun er det os - se. Hvasi'r De om Flæske-steg, el - ler
 halvt Du-sin Fla-sker kan jeg fyl - de. Vil De ba-re ven-te lidt, skal De

Schröder.

Md. Jensen.

Schröder.

Md. Jensen.

und-ta'r Gri-se - tær. Gri-se - tær! Gri-se-tær! Gri-se - tær! Gri-se - tær!
 fisk med grøn-ne Ben! Grøn-ne Ben! Grønne Ben! Grønne Ben! Grøn-ne Ben!
 og-saa kog-te Æg? Kog-te Æg! Kog-te Æg? Kog-te Æg! Kog-te Æg?
 faa en Ak-ke - vit. Ak-ke - vit! Ak-ke-vit. Ak-ke - vit! Ak-ke-vit.

De al - e - ne Schröder, har faa-et fi - re Fød - der.
 Det kan In - gen næg - te, den Ku - lær er æg - te. *f*
 Æg er dej - lig Fø - de, helst naar de er blø - de.
 Den er kjøbt hos Løf-ler og in - te af Kan - tef - ler.

13. Bahnsons Fæstninger nu færdig -

Moderato.

1. Bahnsons Fæstninger nu fær-dig- den er fin, Danmarks
 2. Det „for e - ne-de“ ret godt i Aar hartjent, Ak-tio-
 3. Wagners „Me-ster-san-ge-re“ skal op i Aar, jeg skal
 4. Un - ge Ny-rop har for Me-ka ni-ken Sans Pe - ter

poco a poco cresc.

na - tio-na - le Sag er nu: Ka-nin, en Ka nin kan frel-se Lan-det
 næ-rer-ne, de kan faa fem Pro-cent, ja - men de vil sgu' ha' mer end
 hen og hø-re det saa snart det gaar, en Bil let hos Zim-mer-mann jeg
 Han-sen be'r ham rej-se u - den-lands, ge - ni ale I - deer er én - gang

*dim.**mf*

fra Ru-in, det er det go'e ved'et! En Ka-non er dyr, naardens skal
 fem Procent, det er det kriminelle ved'et! Tænk De-charge nægter de saa
 sagtens faar, det er det go'e ved'et! Mange Ex-tra Sang're en-ga-
 Pe - ter-mands, det er det brillante ved'et! Penge af The-a-tret har han

poco a poco cresc.

væ-re fix, men en fin Kanin den ko-ster næsten nix, selven me-get fin Ka-nin den
 gu at gi', ja-men Tietgenvilej fin-de sig der-i, for De-charge er da no-get
 ge res der, blandt Te-no-rer-ne er og-saa min Barbér, De kan rigt nok tro, at det er
 faaet dertil, for det konge-li-ge har jo Raad dertil, er ved Pe-ters Re-gi-men-te

*dim.**mf*

ko-ster nix, det er det rare ved'et! Der er me-gen Bavl om Ka-
 man skal gi', det er det fine ved'et! Fanden ga-le om der er
 en, der skær, det er det Sa'ns ved'et! Der bli'r pil-let lidt, der bli'r
 naaet dertil, det er det grin agtige ved'et! Ny-rop kommer hjem med en

ni-ners Avl, hvordan faaesdanbedste Krydsning? Skalde være kat-te graa, være
Ta-le om, at I faar en Smule me-re nej, for Tietgenharsagt nej, ja og
spillet lidt, saa blir Si-monsen u - pas' lig, og saa skal hangi' Kon-cert, og saa
fi-re fem smaa I - deer og stor Ru-ti - ne, hanskal prøve sit Ta-lent, aa, jeg

sto-re el-ler smaa? Ja, og skalde ej kunne gif-te sig u-den fo-re-gaaende
Tietgendet er mig! „Maa jeg Ordet faa?“ Det De gerne maa, migdet ik-ke kan ge-
skal han væ-re Vært, der blir prøvet lidt, der blir ø-vet lidt, at-ter Si-monsen u-
sad og var saa spændt: no-get flyørtilvejrs, no-get ryer tilvejrs, det er hans Patent-ma-

Lysning? Skal den steges mør el-ler spækkes før den dør? Det er
ne-re, vil I ha' de fem? For nu gaar jeg hjem-good by! Saa-dan
pas' lig, hvemsku a-ne, ak! at han er saaschwach-naa Tak! Me-ster
ski ne med en Masse smaa af Bal let tens Da - mer paa! Da-mer-

egnt-lig li-ge-gyldigt, for saa vidt som jeg véd, Ka-ni-ner smager rig-tig skidt uf, Ka-
Frækhed har man endnu al-drig kendt, hver en Ak-tio-nær erspændt-ja, æd-der spændt, men de
san-ger ne“ blir ik-ke præ-vet mer, ja men Ga-ge gir de sta-dig min Barber, der er
nehangrundti Luf-ten o-ver alt, „Fata Mor-ga-na“ der i-mod til Jor-den faldt, si-den

ni-ner smager rent for-ban-det skidt, og det er det Fandens ved'et!
ta'r sgu li-saa stille de fem Procent, og det er det go'e ved'et!
Fan'me' in gen smalle Ste-der dér, og det er det noble ved'et!
da er „Fata Morga-na's Da-ge talt, og det er det go'e ved'et!

14. Blot Tietgen vilde skaffe mig.

Marcia.

f

p

1. Blot
2. Folk
3. Naar
4. Naar
5. Hvis
6. Mon
7. Hvis

Tiet-gen vil - de skaf-fe mig et
 si - ger jo, at Wil-lum-sen skal
 Nordpol'n nu bli'er fun - den af den
 Thra-ne i Ti-vo - li gi'er den
 A - bra-hams til Vin-ter nu vil
 gam - le Lø - ven-skjold si'er Nej til
 Schei-be-lein vil ta' et Bad med

lil - le bil - ligt Laan,
 ma - le saa ge-ni - alt,
 sven-ske In - ge-niør,
 flot - te Ar - ran-gør,
 hol - de en Kla-kør,
 Ord - ner som Pa-steur,
 Douche og Til - be - hør,

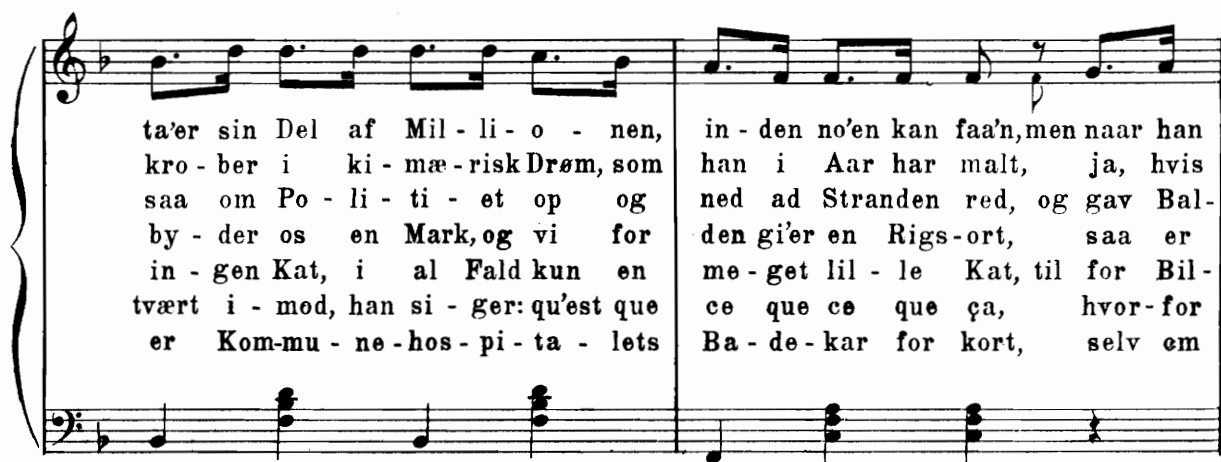
hvad jeg

p

nu'n - te tror han gør, for han har

al - drig gjort det før,

han
 Mi -
 tænk
 naar han
 faar han
 næ
 saa

ta'er sin Del af Mil - li - o - nen,	in - den no'en kan faa'n, men naar han
kro - ber i ki - mæ - risk Drøm, som	han i Aar har malt, ja, hvis
saa om Po - li - ti - et op og	ned ad Stranden red, og gav Bal -
by - der os en Mark, og vi for	den gi'er en Rigs - ort, saa er
in - gen Kat, i al Fald kun en	me - get lil - le Kat, til for Bil -
tvært i - mod, han si - ger: qu'est que	ce que ce que ça, hvor - for
er Kom - mu - ne - hos - pi - ta - lets	Ba - de - kar for kort, selv om

selv skal ud og slaa'n, maahan jo	og - saa tje - ne paa'n, hvad jeg
det skalkal - des godt saa'det sgu	mig, der er I - di - ot, hvad jeg
lo - nen den Be - sked: „Her maa De	sgu ej gaa ned!“ hvad jeg
den For - ret - ning gjort, og saakander ik -	ke ta - bes stort, hvad han
let - ten at gi' Skat, naar han gi'er „den	sid - ste Nat,“ hvad jeg
sku' jeg ik - ke ta' min hun - dred - tolv -	te De - ko - ra'? hvad jeg for -
han det fin - der haardt, saa maa han op -	gi' den - ne Sport, hvad jeg

os - se tror han gør, for han har	al - tid gjort det før.
nu'n - te tror jeg er, for jeg har	al - drig væ't det før.
virk - lig tror de gør, for de har	al - tid gjort det før.
nep - pe hel - ler gør, for han har	al - drig gjort det før.
næ - sten tror han gør, for han har	gi'et „den sid - ste“ før.
re - sten tror han gør, for han har	sta - dig gjort det før.
os - se tror han gør, for han har	jævn - lig gjort det før.

15. By'n i Stank fra fagre Vande.

Vivace.

p poco lento

1. By'n i	Stank fra	fag - re	Van - de	næ - sten
2. Hist paa	Kon - gens	Ny - torv	Ød - man	nys re -
3. Hvor med	Lov man	Land mon	byg - ge	paa det
4. Skøn - heds -	kon - kur -	ren - cen	hjem me,	den kom

rit.

dels er	kvalt,	Bla - de - ne	ta'er paa	at	ban de:
ge - red	kæk,	al - drig saa'	man sli	en	sød Mand,
gamle	Torv,	der er skam	Kom - fort	og	Hyg - ge
ej i	Stand,	Hoh - len - berg	ej kun - de		glem - me

a tempo

det er	dog for	galt!	Sund - heds -	po - li -	tiet mon	gnik - ke
Da - mer -	ne var	væk!	U'er i	Træk han	spil - led	tro - lig
i den	gamle	Borg!	Pæ - ne	re - ne	Ska - be	har den
at den	blev til	Vand!	Dybt han	mon - ne	spe - ku -	le - re

rit.

Øj - ne -	ne, „Nej	ve'	ved I	hvad! det	varda	ik - ke	godt for
Kon - ge	for en	Dag"	sa blev	Di - plo - ma - ti - et	u - ro - lig:		der stak
til hver	slem - me	Knægt	Ki - nin -	ne - ser - ne	særlig	ta'er den	i sin
fik saa	en I -	dé:	jeg mit	Al - bum	vil spende - re,		de kan

Tale.

os at lugte det! } Det var ogsaa noget at rive os i Næsen og saa vendte de sig om paa saa
den anden Side og sov rolig videre:

vistnok noget bag } Det smagte af Boulanger dette her. Det gik aldeles ikke an at lade saa
en Svensker spille Konge, mens Folket jubledesæt han ogsaa vilde
spille Dronning Margrethe og regere over de 3 nordiske Riger paa saa
en Gang! Nej, den skandinaviske Alliance skulde der ikke blive noget
af. Det kunde være meget rart, at han sang.

øm-me „Va-retægt“ } Der er dejlig Plads til at røre sig, skinnende propert, rigtig... saa
se paa „Biljerne“ } Og saa inviterede han Københavnerne paa opvarmet Skønhedskonkurrence saa
in effigie til 25 Øre og populær Frokost til en Krone. Men alle de Smaa-
billeder...aa...

con espress.

sødt, saa sødt og Ro - sen aa - ens Van -
sødt, saa sødt men Ri - get var i Fa -
sødt, saa sødt men de Kor - sør - ske Lem -
sødt, saa sødt saa sødt et Smil de send -

Ed. * Ed.

de i Drømme-ne sig blan - de og duf - te... aa! saa sødt! saa
re, og der-for galdt det ba - re at li - ste bort ham blødt! saa
mer det sø - dø-re for nem - mer, dem ta'er man...aa saa blødt! saa
te, for al - le de os kend - te fra Gie - ses Skab, hvor sødt! saa

sødt, saa sødt, } blot i Klo - a - ken ne - de de
da Brun' - er ne de un - ge man
at li ge frem af Læng - sel de
men Folk de vil - de ik - ke i

ossia

Seng sig vil - de re - de, der laa de, aa, saa blødt!
hør - te lif - lig sjun - ge: nu lig - ger vi to blødt!
bræn - der ef - ter Fæng - sel: i Tugthuset! aa, tænk hvor blødt!
Bil - led bo - gen kig - ge, det var dem dog... for blødt!

rit.

16. Camilla havde.

Allegro moderato.

p

f

1. Ca - mil - la hav-de al - drig no - gen - sin - de væ't i
 2. Jeg næn - ned ej at si - ge hen-de mod, det Lam-se-
 3. Vor Fro - kost hav-de vi til-dels for tæ - ret un - der
 4. Og det blev mærkt, og So - len den sank ned bag grøn-ne

Skov'n, - naa, hvad gør jeg, jeg ri - ver mig og ta'r en Ka-per - vogn, en
 ben, naar hun ku' tro det, ra-ged det jo ej en an-den en. „Ja-
 vejs, og Re - sten spi-ste vi paa Ør-holm, kaldt det danske Schweiz, vi
 Lund, jeg hav - de hun-dred Gange kys-sed Mil - les Ro-sen - mund, jeg

køn Klat Smør, sex Æg og Pøl-se, - det ta'r hun paa sig, jeg
 vel, min Pi - ge, Sver - rig lig-ger tem'-lig tæt her ve'! Hør
 sang om kap med Fug - le-ne og hvil-te paa en Bænk, og
 var saa glad og vid - ste knappaa hvad Ben jeg sku' staa, saa

Snaps og Proppe pen - ge har i Lom - mer ne paa mig.
 skal vi ik - ke ha' os et Glas is koldtøl paa de'l"
 af og til der Gud - ske-lov faldt af et lil - le Stænk.
 køb - te vi en Spor - vogn og gik beg - ge o - ven paa.

Mil - le var saa glad, og Kin - den stod i Glød, og
 Vi stod af ved Tu - borg, vi fik tven - de Glas, de
 Mid da gen paa Skods - borg Sup - pe, Torsk og Steg, min
 Maa - nenden var op - pe, mens vi kør - te ind, og

Fl.

Hjær-tet hop-pe de som Sun-dets Bøl - - ger, hun
tven-de blev til en syv ot - te Styk - - ker, vi
Mil-le var i - sær til - freds med Tor - - sken! - hun
det var jeg og Mil-le saa-mænd os - - se, og

spurg-te, og jeg sva - red', aa, Gud, hvorhun var sød, aa,
sat - te os paa Vog - nen, jeg var saa vel - til - pas, og
hav - de ik - ke no'en af Øj - ne-ne fra mig, før
Mil - le læ - ned Ho' - det op i mod min Kind, og

saa for-færd'lig sød, den-gang hun Øj - e fik paa Hveen, men
lil - le Mil-le hun var dob - belt ro - sen-rød og sød, hun
u - den-for vi sad med Kaf - fe og lidt Til - be hør, da
mens det sø - de Bar'n ved min Bar'm blun - ded' ind, jeg

al - ler sø - dest, da hun knej - ste paa det e - ne Ben: „Gud
saa' mig ømt i Øj - et ind, saa jeg sa: Pi - ne død, nu
sa'e vi beg - ge, mens vi blan ded' Cog - nak med Li kør: „Næ
sang i Mør - ket ud, i mens jeg fik en Øl med Pind: „O,

(Svensk Nationalsang.)

Pe - ter, jeg kan ty - de - lig se Sver - - rig!“
syn's jeg selv, at jeg kan skim-te Sver - - rig!“ *f*
Gud, hvor man kan ty - de - lig se Sver - - rig!“
Mil - le, jeg kan ty - de - lig se Sver - - rig!“

17. Da en Dag jeg røg min Melachrino.

Allegro moderato.

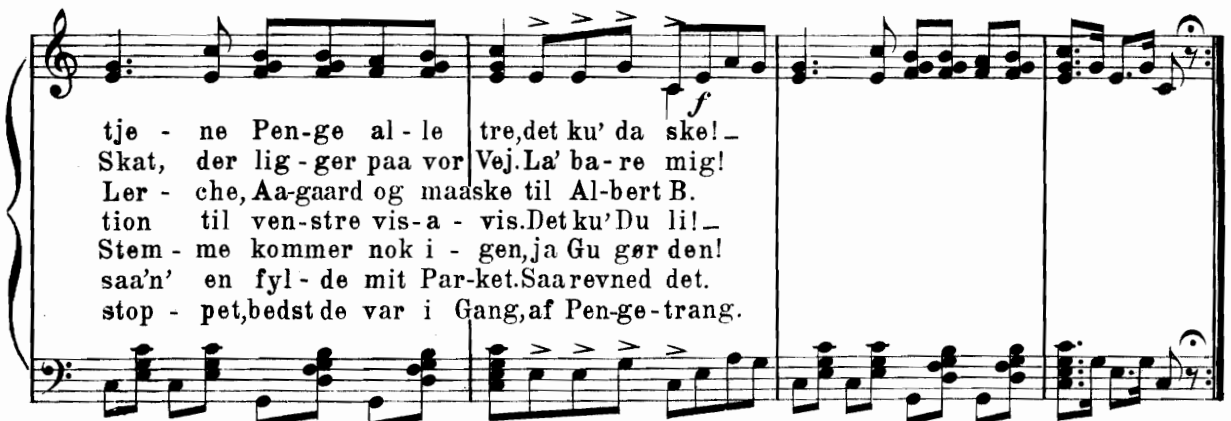
1. Da en Dag jeg røg min Me-la - chri-no, Me-la-chri-no til min
 2. Os-car F. er no't som Fi-ske - blø-der, Fi-ske-blø-der, Ras er
 3. Jeg i Te - le-fo - nen bad om San-der, San-der kan der lej - es
 4. Haandslag fik vi, sik-ke Haab vi hav-de Al-le Al-le, selv den
 5. En-ga ge - ret blev, hvad le - dig var paa Tor-ret, Tor-ret, først som
 6. Vi med For - be-hold fik Lot-te Wie-he, det vil si - 'e, det var
 7. Thi vor Plan blev hur-tig stedt i - gen til Jor-den, Jor-den, skønt jeg

Kaf - fe paa min Stam-ka - fé, fik jeg en I - de: Ras - mus,
 Auk - tio - na - ri - us, og jeg er in - gen Kvæg, vi kan
 ud til Os-car, Ras og mig?, "Ja hvor - for ej!" Schyt-te
 lil - le Sal har stor Vær di, det men - te vi. Vi til
 Di - rek-tør Chri-stof-fer sen, han er min Ven. Han er
 li - 'e ved at bli - 'e net, tænk med Bal-let! En Dags
 tro'r, Carl Pri ce fandt den kær, og han er svær. Det gik

jeg og Os-car skul-de ta' Ka - si - no, si - no: Vi ku'
 li - saa godt som Ro-de me - ster Ri - chard Schrø-der ta' den
 lej - et har til Niel-sen, Schrø-der og Scho - lan - der, Bjørn-son
 høj - re del-te af til Fi - ske-hal - le, hal - le og Auk-
 me - get hæs, men ka'n-te gø - re for - 'et for - 'et og hans
 Tid vi hav-de Ring paa Haan-den, Ring i Aan-den saa jeg
 den, som det gik Gas-mo to - ren, Gas-mo - to - ren, de blev

tje - ne Pen-ge al - le tre, det ku' da ske! -
 Skat, der lig - ger paa vor Vej. La' ba-re mig!
 Ler - che, Aagaard og maaske til Al-bert B.
 tion til ven-stre vis-a - vis. Det ku' Du li! -
 Stem - me kommer nok i - gen, ja Gu gør den!
 saa'n' en fyl - de mit Par-ket. Saarevned det.
 stop - pet, bedst de var i Gang, af Pen-ge-trang.

18. Da forskrækket jeg paa Dækket.

Allegretto.

ff *Fine.* *Las.* *p*

1. Da for-
2. De - res
3. Vil til

skrækket jeg paa Dækket nys blev væk-ke af et Hvin, ku' jeg
Hjærte slog, paa Væ-sten ku' jeg næ-sten sé det slaa! L. Og jeg
mig du naa-dig ske-le? vil du de-le min A - vis? vil du

p

ty - de - lig for - nem-me, den-ne Stemme det var din; og jeg
holdt paa De - res Ho' - de, saa ma - ro - de som De laa. *Ad.* Ja, De
ha' mig, saa slaa til, du! *Ad.* Ja, jeg vil du gam-le Gris! L. Nu skal

styr-ted næ-sten nø-gen hen til Køj-en, hvor Du laa, med en
ma-ge-løst for - stod'et, for med Ho'-det er det smaat; men jeg
al-le Ver-dens Flø-se in - te lø-se vo-res Baand! *Ad.* Sø - de

Pæs, der kom be - lej - ligt, og et dej - ligt Syn jeg
 kan saa skam be - vær - te med et Hjar - te, der er
 Las - sen, Hjar - tet har De - vær - sen - ar - tig ta' min

Tempo di Valse.

saa - Det var des - se des - se des - se
 godt! (L. talende. Ja!) Og saa des - se des - se des - se
 Haand! L. Ja, men des - se des - se des - se

des - se des - se des - se Been - tøj, som Du har! Hør, la'
 des - se des - se des - se Been - tøj, som De har! Md. De ska'
 des - se des - se des - se Been - tøj, som Du har! Md. Kom nu

vær' med des - se Kresse mes - se mes - se mes - se ri, din Bar -
 sted - se sted - se sted - se Gris - se Gris - se Gris - se ri ha' til
 la' vos trid - se trid - se trid - se a' gam - le

Begge.

bar. Tal ej mer om des-se - des-se des-se des-se des-se
 L. Det er des-se des-se - des-se des-se des-se des-se
 Svar. Tal ej mer om des-se des-se des-se des-se des-se
 Det er des-se des-se des-se des-se des-se des-se
 Nar. Tal ej mer om des-se des-se des-se des-se des-se
 Det er des-se des-se des-se des-se des-se des-se

Been - tøj, som jeg har Des-se Kres-se mes-se mes-se
 Been - tøj, som Du har Som til vis-se vis-se vis-se
 Been - tøj, som jeg har De ska' sted-se sted-se sted-se
 Been - tøj, som de har Som til vis-se vis-se vis-se
 Been - tøj, som jeg har Kom nu la' vos trid-se trid-se
 Been - tøj, som Du har Som til vis-se vis-se vis-se

mes-se - ri Gjør dig kun til Nar.
 vis-se vis - se Gjør mig til Nar.
 Gris-se Gris - se ri ha' til Svar.
 vis-se vis - se Gjør mig til Nar.
 trid-se trid - se a' gam - le Nar.
 vis-se vis - se Gjør mig til Nar.

D. C. al Fine.

19. Da jeg forleden stak med et Tog.

Moderato.

Da jeg for-le - den stak med et Tog fra Snekker - sten, kom
Og strax fra Ba - ne - gaar - den med Hei-des „Bus“ vi to' af -
Saa tog vi Ti - me - Æ - ske til Wes-sels Ma - ga - sin, der -
Om Aft'nen drak vi Bror - skaal i skummende Cré - mant, og

jeg i liv - lig Snak med en Her-re i Ku peén. Det var en fornem
sted til Frel-sers Taar - 'n, om kringad Lan-ge - bro. De, Busser“ er skam
fra til Kædt født Pesch - cke, at se paa et Gar - din. Vi mo-red os u -
vi drak Fars og Mors Skaal, da Fug-le - ne de sang. Da jeg saa So-len

Sven - sker med „Gyl-den“ i sit Navn, han kend-te in-gen Men'-sker, det
go - de, ja, vi blev kun ge - nért af Kon-dukter'n, der tro - de at
tro - lig, Ki - nop-ti - kon vi saa', han fandt det var saa ro - lig paa
skin - ne, jeg lo og tænkte blot, jeg al-drig no-gen sin - de har

Skind, i Kø-ben - havn. Han lod mig fint for-staa, hvor trist det
vi var gaaet for - kert. Vi op i Kug-len gik Gud, sik-ket
svenskvel at for - staa. Og vi til Sko-ven to', den Hjemtur
mo-ret mig saa godt! Da jeg var hjem-me her, var Klokken

var at gaa i By-en e - ne rundt, naa i et svagt Se-kund
 O - ver-blik! Vi Ø - ster-fæl-led saa' Kø - er paa,
 den var go' vi stod i Baa-se - vis som Sild i Daa - se - vis,
 Tre kvar-ter, min Mor i Vind-vet laa, for-knythun paa mig saa',

jeg sa' „Skal med jeg ta'!“ Han raabte hen - ryktJa! Naa som vi
 én af dem brøl - te saad'n, at jeg greb Svenskrens Haand, og raabte:
 jeg var u - lyk - ke - lig og sa' ud - tryk - ke lig: „Lad vær og
 jeg kys-sed Mor og lo: „Aa værn sød og go', lad vær og

snakked der synt's jeg det var Pla-ser - jeg gør det al -
 „Jeg vil ner! Jeg blier saa pud-sig her - jeg gør det al -
 tryk mig her, lad vær og tryk mig der - jeg gør det al -
 skænd jeg ber, saa lo-ver jeg Dig her - jeg gør det al -

espress.

drig mer!
 drig mer!“
 drig mer!“
 drig mer!“

f

20. De fleste Folk paa Verden ser.

Allegretto.

1. De	fle-ste Folk paa	Verden ser vist	paa en rent for-
2. Ja,	er der no'en, der	rykker Dig, og	er der no'et, der
3. Det	hænder, Du bli'er	budt til Gæst ved	en og an-den
4. Og	hvis et lil-le	Pi-ge-barn har	fan-get Dig i
5. Ja,	man skal ta-ge	Verden let, af	Verden selv man

kert Maner,	skylder de en	Ø-re væk,	gaar de rundt i	e - vig Skræk.
trykker Dig,	har Du lidt for	høj en Hat,	li-der Du af	Dit og Dåt,
bed-re Fest,	Ma-dengod al-	li-ge-vel	ke-der man sig	halvt i - hjel.
si-ne Garn,	men med ét bli'er	kold og tvær,	det skal Du ej	ta' Dig nær.
læ-rer det -	vær blot ej saa	splitter-gal	kal-de Jor-den	Jam-mer-dal.

Frygte Kre-di-	to-rer-nej,	den Slags Ting kun	mo-rer mig,	faar jeg Vrøvl af
har Du hverken	god Kre-dit	el-ler rig-tig	Ap-pe-tit,-	er der ba-re
Men der bli'er straks	Liv i - gen,	li'-saa saa-re	Dugaar hen	sæt-ter ned Dig
Husk blot, Ver-den	er jo stor,	Pi-ger nok i	Ver-den bor,	der er rin-ge
Ungkarl el-ler	Pe-ber-svend,	læn-ke-bund-ne	Æg-te-mænd,	hver en Kval straks

Tempo di marcia.

mf

Skræ-de - ren, ét, der duer: ved Kla-ver For-skel paa glemmer I,	si'er jeg ba - re: Du skal bru-ge og slaar an med sor-te, bru-ne naar I ba re	Kæ-re Ven! som Mikstur den-ne her el - le blaa. stemmer i	Ta-ra-ta - bom-tra-la,
--	---	---	------------------------

naa De vil tag blot hver den vil-de det gaar jo vor Jord er	Pen-ge ha', an - den Da' al - le ha', nok end-da, bra Hur-ra!	vent til en en Spi-se - da-ca-po hent ba re den vil vi	an - den Da', ske-fuld a' aa! aa hva'! Trø-sten fra nø - dig fra,	Ta-ra - ta -
---	---	--	---	--------------

bom-tra-la!	Ta-ra-ta - bom-tra-la,	naa, De vil tag blot hver den vil de det gaar jo vor Jorder	Pen-ge ha', an - den Da' al - le ha', nok end-da, bra, Hurra!	vent til en en Spi-se - da-ca-po hent ba-re den vil vi
-------------	------------------------	---	---	--

an - den Da', ske-fuld a' aa! aa hva'! Trø-sten fra nø - dig fra,	Ta-ra-ta - bom-tra-la!	<i>ff</i>	<i>Fine.</i>
---	------------------------	-----------	--------------

D. S.

21. De Folk der boer.

Allegretto.

1. De Folk der boer ne-de paa Jord, de-res Ge-mygt-lig-hed den er
boer ne-de paa Jord, de-res God-mo-dig-hed den er

stor! De Folk der boer ne-de paa Jord, de-res Ge-mygt-lig-hed den er
stor! De Folk der boer ne-de paa Jord, de-res God-mo-dig-hed den er

stor! Naar de blot har lidt Smaa-mynt i Fik-ken, gi'er de dem
stor! Faar blot en Svindler dem først fat i Nak-ken, hand-ler han

li-ge-strax Pok-ker i Vold; saa kan De tro der er Slag i Bu-
med dem om-trent som han vil; selv om han hjæl-per dem helt ned i

1-5.
tik-ken, de gaa s'gu in-te a-vej'n for et Sold! 2. De Folk der
Kra-ken, bli'er han E-tats-raad og Rid-der der-til.

6.
 stor. De Folk der boer ne-de paa Jord, de-res Mu - sik-sands den er
 stor! De Folk der boer ne-de paa Jord, de-res Mu - sik-sands den er stor!

3. 1: De Folk der boer
 nede paa Jord,
 deres dramatiske Smag er stor.:
 De kunde gjerne gi'e ud Millioner
 hvis slige Summer kun var dem forundt,
 blot for at se et Par Decorationer
 reiser de hele Jorden rundt.
4. 1: De Folk der boer
 nede paa Jord,
 deres politiske Færd er stor.:
 De samles og vrøvler blot om Et og Andet,
 om Hæren kan uden Vaaben bestaa;
 men naar Fjenden staar midt i Landet
 saa er det tidsnok at tænke derpaa.
5. 1: Blandt dem der boer
 nede paa Jord,
 lever et ganske mærkværdigt Corps.:
 De kalder Folk, der har Penge, for Bæster,
 skjøndt hos dem selv maa den ej være sløi,
 tredsindstyve Tusind Kroner til Fester
 gi'er deres Anfører ud som en Røg.
6. 1: De Folk der boer
 nede paa Jord,
 deres Musiksands den er stor.:
 De hænger dem strax ved de nyeste Moder,
 har undertiden lidt sære Ideer,
 selv et Orchester der ei kjender Noder,
 sværmer de for paa Zigeunermaneer.

22. De gode gamle Rumlekasser.

Mazurka Tempo.

mf

1. De go - de gam - le Rum - le - kas - ser fra He - sten og til Fred'riks -
 2. I go - de gam - le Rum - le - ti - der ej Høgs - bro gik til Kon - gens
 3. Den go - de gam - le sø - de Ød - mann trak ik - ke Hus, det var en
 4. Vor go - de gam - le Dyd vi hu - ske, den Dyd, der er saa stor i

ber' til Ø - ster - ga - de ik - ke pas - ser, nu da den as - fal - te - ret
 Kur, nu er han lan - det dér om - si - der blandt Hof og an - dre Folk, der
 Skam, for Da - mer - ne var han en død Mand, og me - get faa kun fulg - te
 Nord, ja nø - dig vo - re Dro - ske - ku - ske vil kø - re dér, hvor La - sten

er. For man kannem - lig ik - ke hø - re, i - fald man bli - ver o - ver -
 duer. Lidt Guld - kur kan jo ik - ke ska - de, man den Slags Ting engang skal
 ham. Den Stak - kel, hvor han maaha' døj - et, da in - gen i The - a - tret
 bor. Af Hugues le Roux Be - søg vi ha' - de, en la - ste - fuld og syn - dig

kørt, de bad om ej de maat - te kø - re, men
 sé, naar blot de Folk i In - te - ga - de ej
 kom, og tænk, naar han gik ned ad Strø - get, man
 Mand, tænk jer, han vil - de se en Ga - de, som

ritard.

det blev gan-ske o - ver - hørt. Der maa jo nø - dig kom - me
 var saa slem-me til at lé. Selv Boj - sen kan ej li'e den
 ej en-gang sig vend-te om. De svandt, de svandt de Da - ge
 jeg u - mu - ligt næv - ne kan. Dens Navn har Dro - ske - ku - sken

dim.

Valse.

Hul-ler i Ø - ster - ga - des fi - ne Gul' - er. Kør om ad lil - le
 Lat - ter men si'er til Høgs - bro: Gam - le Fat - ter! Stik om ad lil - le
 gla - de, nu var der trist paa Ø - ster - ga - de: Drej om ad lil - le
 skræmmet, han sa': Vis den ej til en Frømmet. Vi bli'r i lil - le

Kon - gens - ga - de, der er jo li' - saa rart, — — — — — kør om ad
 Kon - gens - ga - de, der er jo li' - saa rart, — — — — — stik om ad
 Kon - gens - ga - de, der er jo li' - saa rart, — — — — — drej om ad
 Kon - gens - ga - de, der er jo li' - saa rart, — — — — — vi bli'r i

*cresc.**ritard.*

lil - le Kon - gens - ga - de, der er jo li' - saa rart. — — — — —
 lil - le Kon - gens - ga - de, der er jo li' - saa rart. — — — — —
 lil - le Kon - gens - ga - de, der er jo li' - saa rart. — — — — —
 lil - le Kon - gens - ga - de, der er jo li' - saa rart. — — — — —

23. De gode gamle Rumlekasser.

Allegro.

1. De go-de gam-le Rum-le-
 2. De go-de gam-le blan-ke
 3. Det go-de gam-le dan-ske
 4. De go-de gam-le dan-ske
 5. Den go-de gam-le smuk-ke
 6. Min go-de gam-le fa-ste

kas-ser, som vi en-gang be-sang saa smukt, det
 Knap-per der klæd-te en Sol-dat saa og
 Høj-re, har faa-et den I-de et Sted, de
 Kon-ger, de byg-ged' nu og da et Slot med
 Sæt-ning, at Dø-de skal man la' i Fred, kan
 Kæ-re-ste og jeg er el's et e-nigt Par. Men

var nok nog-le skum-le Kas-ser, men der var man da fri for Lugt, nu
 gjor-de ham saastærk og tap-per, de bli-ver snart en Sa-ga blot. En
 skal Re-form-par-ti-et tøj-re, de' ku' je' li' at se et Sted. Naar
 Til-be-hør af Chai-se-lon-ger, Ser-van-te-stel og an-det godt. Vi
 ty-des i for-skel-lig Ret-ning, og mis-for-staas paa man-ge Led. For-
 vi to skændtes paa det vær-ste den Nat da Fol-ke-tællingen var. Hun

kan man rut-sche u-den byes i straa-len-de e-lektrisk Lys og
 Løjt-nant bli-ver tem-lig sløj i ter-ra-cot-ta-far-vet Tøj, med
 om Mi-ni-stre-ne de si'er, de ik-ke støt-tes af Par-tier, be-
 er lidt min-dre flot-te nu, vi byg-ger ik-ke Slot-te nu, nu
 di en Digt-ers Liv er endt bli'r han just ik-ke et Ta-lent, en
 lod sig ik-ke nøj-e med det var sta-ti-stisk Øj-e-med saa

rit.

hop-pe a' og sti-ge om al - li - ge - vel er Vog-nen tom.
 Knapper i af Horn og Ben, al - de - les som en an - den En.
 næg-ter de det al - le ni, de har jo hver sit Bag-par - ti.
 kni-ber det i en Pro - vins, med at faa Mø-bler til en Prins.
 Aa-gerkarl der læg-ger bi, bli'r ik - ke et Fi-nans-ge - ni.
 skøndt at fak-tisk vi var to, kun En af os paa Ske-ma't sto'.

a tempo

Vil man nem - lig ik - ke staa og my - re, kvæ - les man af den for -
 Men naar blan - ke Knap - per de skal sav - ne, hvor - dan Fa'n skal saa de
 Og paa det kan de skam sid - de læn - ge og ved Si - den af for -
 De kan faa dem med og u - den Ma - ling, naar De kø - ber dem paa
 Ja - men den I - de, det er min Tan - tes og hun si'er, hun kun - de
 Trap fik gal Be-sked, men la' ham ha' den, hvor - for skal han tæl - le

døm - te Sy - re Pø om Pø i smaa Par - tier,
 Stak - ler hav - ne Pø om Pø i smaa Par - tier,
 tje - ne Pen - ge Pø om Pø i smaa Par - tier,
 Af - be - ta - ling Pø om Pø i smaa Par - tier,
 æ - de Bran - des Pø om Pø i smaa Par - tier,
 os om Nat - ten Pø om Pø i smaa Par - tier,

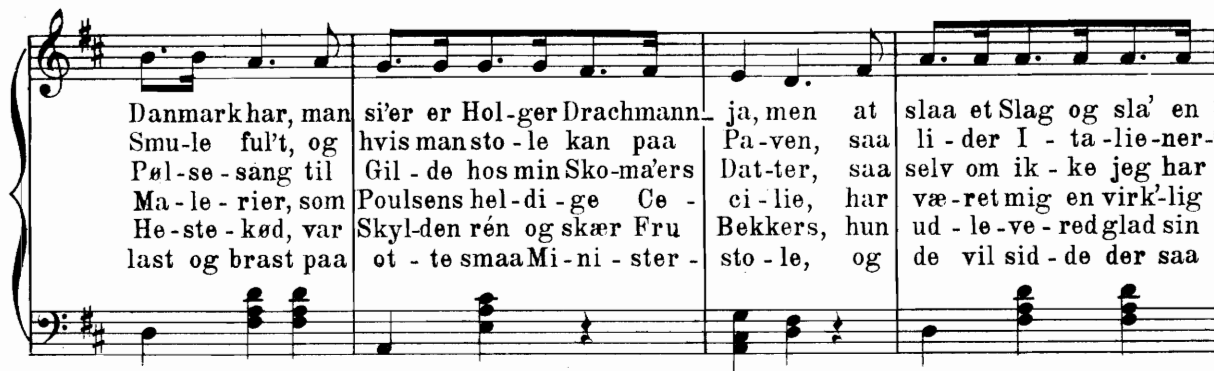
Pø om Pø i smaa Par - tier.
 i de go - de smaa Par - tier.
 smaa, men ik - ke faa Par - tier.
 Pø om Pø i smaa Par - tier.
 Pø om Pø i smaa Par - tier.
 smaa men hem - li - ge Par - tier.

24. Den allerstørste Mand, som Danmark har.

Mazurka.

1. Den al - ler - stør - ste Mand, som
 2. Har man med Bla - de - ne en
 3. Jeg én - gang skre - vet har en
 4. At gaa og se paa køn - ne
 5. Hvis før Du fik lidt mug - gent
 6. Der sid der 7 Mi - ni - stre

Danmark har, man si'er er Hol - ger Drachmann - ja, men at slaa et Slag og sla' en
 Smu - le ful't, og hvis man sto - le kan paa Pa - ven, saa li - der I - ta - lie - ner -
 Pøl - se - sang til Gil - de hos min Sko - ma'ers Dat - ter, saa selv om ik - ke jeg har
 Ma - le - rier, som Poulsens hel - di - ge Ce - ci - lie, har væ - ret mig en virk - lig
 He - ste - kød, var Skyl - den rén og skær Fru Bekkers, hun ud - le - ve - red glad sin
 last og brast paa ot - te smaa Mi - ni - ster - sto - le, og de vil sid - de der saa

køn Gui - tar, det kan vi næ - sten al - le - sam - men. Bech -
 ne jo Sult, i Spa - nien er den og - saa gna - ven. Men
 Dig - ter - rang, jeg reg - ner mig dog som For - fat - ter. Vi
 Sjø - le - svir, i - sær den rø - de Fløjls Che - nil - le. For -
 Næ - ste Kød, der ej var prøv't af Ba - ron Eg - gers. Men
 fast, saa fast, naar vo - re Børn - børn gaar i Sko - le. Alt

Ol - sen der - i - mod det er en Kraft, og det en Kraft af før - ste
 her i Dan - mark ej der mær - kes Nød, her har vi det saa fedt og
 er jo ik - ke faa, der skri - ver Vers, - en Naa - de - ga - ve o - ven
 re - stens syn's jeg det er me - get godt, naa, an - dre me - ner det er
 Gud - ske - lov, nu kan man føl' se' glad og tryk ved He - ste - bøf med
 gaar jo her - ligt, skønt de sid - der haardt og Høj - re er for - ban - det

Rang, to stol - te Næ - ver paa et her - ligt Skaft, en
 godt, end - skønt et ot - te Skil - lings Bir - kes-brød er
 fra - vi var om - kring tre - hun - dred og halv - fjerds paa
 galt, at vo - re Kunst - ne - re som Re - gel blot har
 Løg, for man faar al - drig me - re Pøl - se - mad af
 faa, men Kva - li - te - ten - den er før - ste Sort, den

Jean - ne d'Arc i Dan - ne - vang. Jeg al - drig saa' saa skønt et
 ble - vet ne - der - dræg - tig smaalt. Men kom - mer vi en Smu - le
 den A - dres - se til Zo - la. Han send - te os en varm og
 de - res eg - ne Ko - ner malt. Naa, Her - re - gud, én vi - ser
 no - get selv - dødt Dro - ske - øg. Kon - trol - len den er nem - lig
 kan de sid - de læn - ge paa. Men jeg vil hol - de fi - re

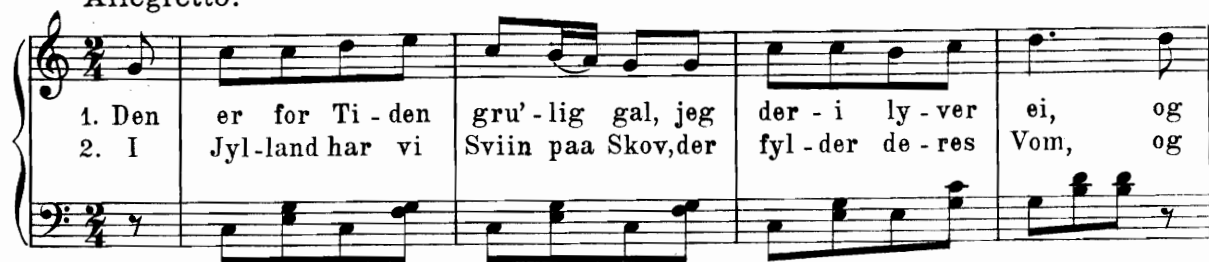
Mu - skel - spil, en Kamp saa æ - del og saa no - bel, for
 læn - ger hen, og Hve - de - pri - ser - ne bli'er la - ve, saa
 dybt - følt Tak, det glæ - ded ham, han blev for - staa - et af
 os sin Brud, en an - den Kæ - re - sten i Ol - je, naar
 ble'n saa go', at den kan skel - ne gan - ske nøj - e en
 Fla - sker Skum paa, at den Dag, da Mat - zen vak - ler, saa

det gaar nem - lig gan - ske ær - ligt til - ja, det gør Fand'n gør et!
 bli - ver Bir - kes - brø - det stort i - gen - ja, det gør Fand'n gør et!
 Folk, der er saakendt i Co - pen - hague, - ja, de er Fand'n er de!
 blot de saa en Smu - le køn - ne ud - men de gør Fand'n gør de!
 af - død Krik - ke fra en lev'n - des Ko, - ja, den kan Fand'n kanden!
 faar vi Ven - stre - mi - ni - ste - ri - um, - ja, vi faar Fand'n faar vil

D. C. al

25. Den er for Tiden gru'lig gal.

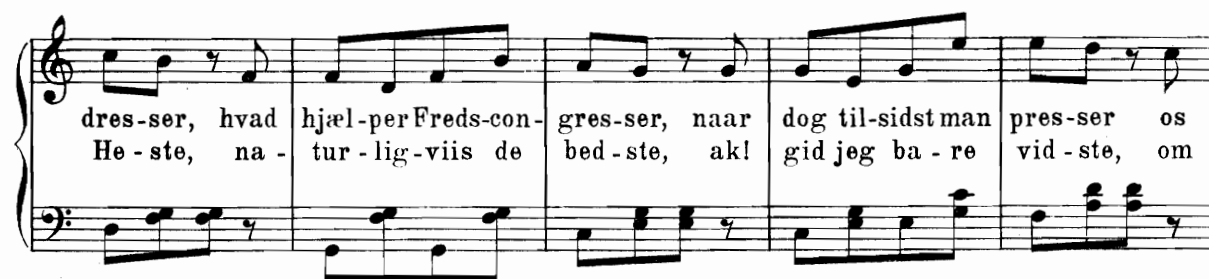
Allegretto.

1. Den er for Ti - den gru' - lig gal, jeg der - i ly - ver ei, og
2. I Jyl - land har vi Sviin paa Skov, der fyl - der de - res Vom, og

hvis den rev - ner med et Knald, skal det ei un - dre mig, hvad hjæl - per Tak - a -
ra - ner, u - den at faae Lov, hvor bedst de sy - nes omr, som stjæ - ler vo - re

dres - ser, hvad hjæl - per Freds - con - gres - ser, naar dog til - sidst man pres - ser os
He - ste, na - tur - lig - viis de bed - ste, ak! gid jeg ba - re vid - ste, om

ud som en Ci - tron? Ja, vor Stil - ling er fa - tal, Hjæl - pengrum - me
det skal bli - ve ved. Ja, vor Stil - ling er fa - tal, den er saamænd

tynd og smal, den var saamænd gru' - lig gal, jeg si - ger, den var vær - re!
gru' - lig gal; Wrangel var en æ - kel Ka'l, men Fal - ken - stein er vær - re.

3.

Nu Falkenstein med Djævels Vold_
 Ja tænk, den Grobian
 Han vil, vi skal betale Told
 Her i vort eget Land.
 Nu Glæden er forstyrret
 Med Osten og med Smørret,
 Den Slynge, jo han gør 'et aldeles tydeligt.
 Hvilken Jammer, hvilken Kval,
 Ærgrelser_ ja, uden Tall
 Han er saamænd gru'lig gal
 Og bliver maaskee værre.

4.

Vi mangler en Niels Ebbesen,
 Som ham fra Nørreriis;
 Vi mangler_ ja, vi gjør saamænd_
 Snart Alt i Masseviis.
 Hvad hjælper Gjæsterering,
 Hvad hjælper flot Traktering,
 Naar snart som en Foræring det halve Land de
 Ja, vor Stilling er fatal, faaer?
 Verden er en Jammerdal,
 Den er saamænd gru'lig gal
 Og bliver maaskee værre.

5.

O hvilken Lykke, hvilket Held,
 O hvilken Sympathi!
 Vort Panterskib vi fik_ ja vel_
 Da Krigen var forbi;
 Dengang vi skulde tugtet
 Vor Fjende, ja, og brugt det,
 Ei vore Bønner frugted, det blev ei udleveert.
 Hjælp Dig bare selv, go' Ka'll
 Tænkte England, blev neutral;
 Den var saamænd gru'lig gal,
 Jeg siger, den var værre.

6.

Men bort med Politik, nu vil
 Jeg ret som en Kontrast
 Med Sang, Musik og Skuespil
 Mig give lidt i Kast.
 Iaar har Frøken Lange,
 Skjøndt visse Folk var bange,
 Beviist os flere Gange, hun nu er paa sin Plads;
 Fiasko blev hun spaaet total,
 Den Idee var or'ginal
 Og Forfatterinden gal_
 Ja, hun var saamænd værre!

7.

En ægte Kunstner har vi her
 I Lumbye, det er vist;
 Men Somme først paa Prisen seer
 Og sætter Kunsten sidst.
 Han fra Kasino flytted',
 Med Thorshal har han byttet,
 Men overalt vi lytted' med Glæde til hans Spil.
 I Kasino spares skal,
 Folk skal tjene der for hal'
 Gage_ den er gru'lig gal
 Og bliver maaskee værre.

8.

I hver en Krog der bli'er serveert
 Med rar Musik og Sang,
 Og Damerne er kostumeert
 Aldeles nonchalant._
 I hver en Stue næsten
 Hver Kælder, ja forresten_
 Der mangler blot paa Kvisten en Sangerpavillon.
 Stor Koncert_ instrumental,
 Rørende og jovial_
 Sang og det paa fjerde Sal:
 Saa bli'er den saamænd værre.

9.

Før spiste man sin Flæsketeg
 I herlig Fryd og Fred;
 Nu sidder man og ængster sig
 Af Skræk ved hver en Bid.
 Trikinerne er farlig',
 Ja, det er aabenbarlig:
 Nu maa man være varlig med Pølserne især.
 Flæskeprisen den er skral,
 Søgningen den bliver smal,
 Hver en Svineslagter gal
 I Ho'det_ den er værre.

10.

Skal Du en Pakke ha' klareert,
 Forretningsgangen den
 Paa vores Toldbod er geneert,
 Ja prøv blot selv, min Ven;
 Du render og Du sveder,
 Du søger og Du leder,
 Noteres tyve Steder skal først Papirerne.
 Efter meget Vrøvl og Kval
 Faaer Du Pakken_ nei, nu skal
 Porten lukkes_ den er gal,
 Jeg siger, den er værre.

26. Den første Dag jo den var slem.

Polka.

1. Den før-ste Dag, jo den var slem, ja! jeg kan ik-ke be - skri-ve Dem, hvor
2. Nei, al-drig har jeg kjendtsaa galt, en Rul - le - ko - ne blev næ-stenkvalt, men

man-ge Puf og Skup jeg fik, i Hun-dre-de-viis ja det vist nok gik! } Gud-ske-lov!
hun var nix for knyt for das, men skreg paa Bil - let ter til fø'-ste Plads. }

Gudskelov! Je-ren-bane det fik vi dov, Gudskelov! Gudskelov! Hvilken Lykke dov.

3. Men faae Billet, det var en Kval,
Tænk blot, mit yndige gule Sjal,
Det gik i Strimler, Pjalt for Pjalt,
Hvad her er tilbage, er næsten Alt.
Gudskelov! osv.
4. Og Politiet tænkte, Ko's!
Kom vi derind, de klemte vos,
Og trykkes der et Barn ihjel,
Saa Herren velsigne den lille Sjæl!
Gudskelov! osv.
5. Jeg led og stred tilsidst, ak ja!
Saa end'lig fik jeg Billetten da,
Og med en Hat aldeles flad
Omsider jeg Stakkel i Vognen sad.
Gudskelov! osv.
6. En skreg: Der er vist sla'et a',
Mon Billettøren er fra 'et a',
En Mark gav jeg og fik igjen
Saa Fem Mark og Fire; Hør! ka' I den?
Gudskelov! osv.
7. En Herre fik med meget Mas
Billet omsider til første Plads;
Da der var ingen ledige
De putted ham ind i en Tredie.
Gudskelov! osv.

8. En Anden han saae til sin Skræk,
Hans Kjoleskjøder var revet væk,
Af pure Nød, jo den var net -
Saa gav han Partiet som Trøjeklædt.
Gudskelov! osv.
9. For tredie Gang nu Piben lød -
Den Ene sad paa den Andens Skjød;
En tyk Madame hun sad paa mig,
Jeg skreg: uh! la' vær! nu besvimer jeg!
Gudskelov! osv.
10. Den tykke Madame min Sidemand
Paa Skjødet fik, og saa glad var han
Jeg hørte, han brummed' en farlig Hovn
Om russiske Bade og Bagerovn.
Gudskelov! osv.
11. Der var en Varme, Herrejeh!
En Høker sa'e: Ventilene
Var Skyld, han tørred sin Pandeskal,
Og sa'e: hul ha! den er gru'lig gall! -
Gudskelov! osv.
12. Ved Hel'rupsveien slap jeg ud
Jeg faldt paa Knæ, og jeg takked' Gud,
At han dog hjalp mig denne Gang;
Men til en Forandring, ja saa jeg sang:
Gudskelov! Gudskelov!
Kapervogne, det har vi dov!
Gudskelov! Gudskelov!
Hvilken Lykke dov!

27. Den gæveste Hr. Oberst.

45

Allegretto.

p

1. Den	gæ - ve - ste Hr.	O - berst paa	no - get Hos - pi -	tal	Er
2. Det	var den un - ge	Læ - ge han	køb - te sig et	Bord,	I
3. Jeg	har en hel Del	Møb - ler, jeg	har en Dej - lig	hed,	Nu
4. Men	Lej - lig - he - den	gik dog i	Va - sken, blot for	di	Hr.
5. Den	O - berst sad selv	an - den paa	Fred' - riks Hos - pi -	tal	Skar
6. Den	Læ - ge kom. „Hør	véd De, det	er dog lidt for	stift!	Husk
7. Kvær	sid - der nu den	O - berst; med	fler han kom paa	Kant,	Han

p

Di - rek - tør paa	Fre - de - riks og	Jord' - mor - ge - ne	ral	Det
Lot - te - ri - et	sex Ser - vi - et - ter	vandt han nok i	Fjor,	Han
vil jeg gær - ne	gif - te mig, kan	jeg faa Lej - lig	hed?	„Ja
O - ber - sten han	vil - de ha' et	Ham - brosk Va - ske	ri.	Dog
op i „U - ge -	skrift for Læ - ger“	med sin Dy - ren	dal.	Han
en Re - ser - ve -	læ - ge han kan	al - drig bli - ve	gift.	I
ven - ter der skal	kom - me en Re -	ser - ve - a - spi -	rant.	Og

før - ste Kluk fra	spæ - de Børn, lidt	min - dre æg - te	født, Det	sid - ste Suk af
hav - de Skab og	Sto - le og saa	tænk - te han som	saa: Nu	tror jeg, jeg vil
gift Dem ba - re	Kæ - re, for	der - i gør De	Ret: Men	in - derst in - de
Læ - gen rask sig	gif - te - de, han	tænk - te, det gaar	nok. Han	var vel - sig - net
kom just fra sin	Stu - e - gang, en	Smaating, som han	bedst Kan	rap - pe af sig,
Hjær - tet svært det	skær mig, men	jeg det si - ge	maa: Nu	kan De til den
sig mig hvor - for	strej - ker vel Re -	ser - ve - læ - ger -	ne? For	di at de vil

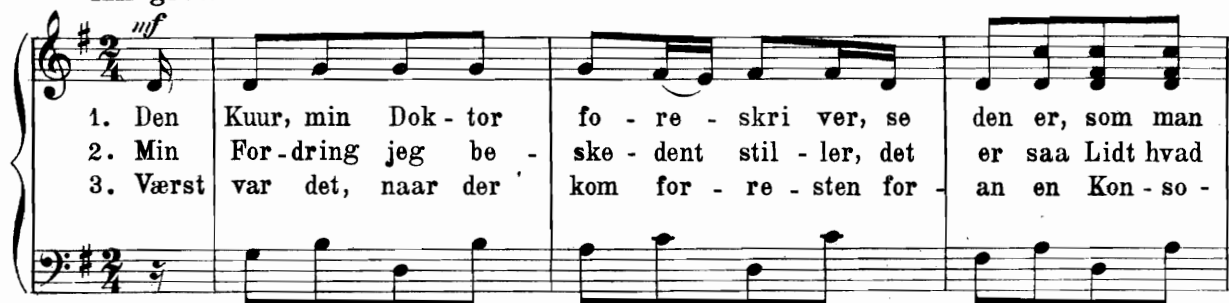

dø - en - de i	Li - vet tor - ne -	strøt Er God - dag	Far - vel lil - le	O - berst.
gif - te mig, saa	ban - ke - de han	paa: God - dag	God - dag lil - le	O - berst.
tænk - te han, De	vil for - try - de	det. Far - vel og	Tak lil - le	O - berst.
af sin Præst og	O - ver - læ - ge	Bloch. Vaagn op, Vaagn op	lil - le	O - berst!
naar han sid - der	paa den høj - e	Hest. Godmor'n, God - morn	lil - le	O - berst.
før - ste i	for - ri - ge Maaned	gaa. Far - vel Far - vel	lil - le	Thorkild“.
gif - te sig, men	det kan al - drig	ske. God - nat God - nat	lil - le	O - berst.

28. Den Kuur, min Doktor foreskriver.

Allegretto.

ff

1. Den Kuur, min Dok - tor fo - re - skri ver, se den er, som man
 2. Min For - dring jeg be - ske - dent stil - ler, det er saa Lidt hvad
 3. Værst var det, naar der kom for - re - sten for an en Kon - so -

si - ger, ren! Hver Morgen jeg til Stran - den dri - ver og fyl - der Lom - mer -
 jeg har ment; jeg vil ej væ - re Sku - e - spil - ler, jeg vil jo ba - re
 nant, et, „S;“ nu gaardet glat: jeg fø - ler næ - sten mig nu som en De -

ne med Sten; saa put - ter jeg fem, sex i Mun - den, og gaar og de - kla -
 ta - le rent. Jeg vil ej væ - re Pro - cu - ra - tor, har ej til Ad - vo -
 mo - ste - nes. Alt hvad jeg øn - sker er den Ga - ve, naar jeg engang faar

me - rer Vers; men man maa vog - te sig i Grun - den, at ej man faar dem
 cat mig meldt, jeg vil ej frem paa et The - a - ter, jeg vil ej spil - le
 Børn smaa, at kun - ne læ - re dem at sta - ve, og det be - gyn - der

ned paa - tværs. Før tog jeg fem, nu ta'r jeg en, jeg har nu re - du -
 tra - gisk Helt. Alt hvad jeg vil, det er saa lidt, det er at bli - ve
 godt at gaa. Før tog jeg fem, nu ta'r jeg en, jeg har nu re - du -

Alle.

ce - ret mi - ne Flin - te - sten. Før tog han fem, nu ta'r han
den for - døm - te Stam - men kvit. Alt hvad han vil, det er saa
ce - ret mi - ne Flin - te - sten. Før tog han fem, nu ta'r han

*Alidor.**Alle.*

en, han har nu re - du - ce - ret si - ne Flin - te - sten. Ja til en, kun til
lidt, det er at bli - ve den for - døm - te Stam - men kvit. Vent blot lidt, vent blot
en, han har nu re - du - ce - ret si - ne Flin - te - sten. Ja til en, kun til

Alidor.

en, har nu jeg re - du - ce - ret mi - ne Flin - te - sten, kun til
lidt, saa skal jeg bli - ve den for - døm - te Stam - men kvit, vent blot
en, har nu jeg re - du - ce - ret mi - ne Flin - te - sten, kun til

Alle.

en, kun til en har nu han re - du - ce - ret si - ne Flin - te
lidt, vent blot lidt, saa skal han bli - ve den for - døm - te Stam - men
en, kun til en har nu han re - du - ce - ret si - ne Flin - te

sten.
kvit.
sten.

29. Den lille Christian han har hørt i Skolen.

Allegretto.
Grosserereren.

1. Den	lil - le Chri - stian han har hørt i	Sko - len,	At
2. Jeg	er vel Kø - ben - hav - ner, naar det	gæl - der,	En
3. De	Sø - mænd har ej læn - ger de - res	Hy - re,	Paa
4. Naar	He - ste ej faar Hak - kel - se og	Hav - re,	Saa

Sporten skal vi al - le dyr - ke	svært,	Kan	Frø - ken Hø - rup
Slud - der jeg dog tit med Bøn - der	faar,,	Om	Høst - ud - sig - ter -
Dam - per - ne er gaa't en Skru - e	løs,	Og	skønt de nep - pe
fø - ler Dy - re - ne sig u - til	pas,	Der -	for bli'r og - saa

kø - re rundt trods	Kjo - len,	Kan	Chri - stian sag - tens og - saa faa det
ne jeg dem for -	tæl - ler,	De	snak - ker kun om ham og Døn - ner -
nok er til at	sty - re,	Bli'r	Tiet - gen ik - ke Tan - ke af ner -
sta - dig He - sten	mav' - re,	Som	har paa Kon - gens Ny - torv Hol - de -

lært.	Hans	Fa'r er rar og kø - ber ham en	Cyc - le,	Og
gaard. <i>f</i>	For -	staar De den Hi - sto - ri - e? om jeg	gør - et,	Jeg
vøs,	Han	Skor - sten - fej - e - re gør til Ma -	tro - ser,	Det
plads.	Vi	al - le har fra Kal - le - bod til	Ska - gen	Lov -

Brø'r og Sø - ster hjæl - per Christian	op	Hans	Ben de svaj - er
grun - der o - ver den ved Dag og	Nat,	Jeg	a - ner dun - kelt,
er u - tro - ligt saa de fy - re	kan,	I	Bla de ne man
prist den næ - sten paa hver Me - lo -	di,	Men	ak! saa man - ge

som en Perpen - di - kel, Og Christian kø-rer rundt rundt som en Top. Men.
 hvad der er om Smør-ret, Men Kærnen har jeg ik - ke rig-tig fat. For
 de - res Var-me ro ser, Men naarde ik - ke mer kan øj - ne Land, Og
 Aar den har paa Ba - gen, At sta-dig væk den syn-ker i Vær - di. Men

hjør-te-klemte hans Mo'r i Dø - ren skri'r:
 den Ba-lan - ce bli'r jeg svim-mel af: Aa,hold fast Christian! aa,hold
 Ski-bet gyn - ger, syn-ger de i Kor: „Manden hol - der ud:

Allegretto.

fast Christian! fald dog end'-lig ik - ke af paa den! Aa,hold

fast Christian, aa,hold fast Christian, fald dog end'lig ik - ke af paa den! *f*

fast Christian, aa,hold fast Christian, fald dog end'lig ik - ke af paa den! *f*

30. Den Skønne gaar ind i sit attende Aar.

Allegro.

Den Skøn-ne gaar ind i sit at-ten-de Aar- nu staar Ro-sen i

Knop! Naar frem blandt de bleg-nen-de Sø-stre hun gaar, det

er, som So-len staar op. Og Her-rer-ne puf-fes og

stø-des og knuf-fes og ka-ster sig for hen-des Fod, de

suk-ker og kluk-ker og flam-mer og stam-mer og kys-ser den Plet, hvor hun

stod. Men tap-pert hun la-der dem alle for-staa, at Roserne vokser med

2.

Ti snart har den Skønne tilbagelagt
 Sit femogtyvende Aar;
 Nu Rosen udfolder sin fristende Pragt,
 I fagrest Blomstring den staar.
 Men ak, nu begynder
 De udsprungne Ynder
 At ængste Tilbedernes Flok;
 Begejstringen daler,
 Og Heden sig svaler —
 Det er dog besynderligt nok!
 Og Tornene stikker ej mer saa hvast;
 Men lige som Hager de holder fast.
 Skade, Skade! Blomstringens Tid er saa kort.

3.

Den Skønne og Rosen de følges jo ad —
 Til sidst gaar begge i Frø.
 Snart falder fra Blomsten det duftende Blad,
 Og hun bli'r Tred'veaarsmø,
 Og Blikket bli'r sødere,
 Hjærtet bli'r blødere —
 Hvad kan ej Tiden formaa!
 Og Tornene stikke
 Ej længer. Vist ikke!
 De bliver saa bløde, saa smaa —
 Og kommer saa Friren strunk og prud,
 Saa svarer hun, førend han faar talt ud:
 Ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja!

31. Den Spillemand snapped Fiolen fra Væg.

Con moto.

mf *mf* *f* *mf*

1. Den Spil - lemand snapped Fi -
Bon - demand fingred sig
Bon - de - knøs slog sig
gik da Dansen, den

o - len fra Væg, og gik til den grønne Skov, og gik til den grøn - ne Skov. Hej!
o - ver sit Skæg, og saa mod den grønne Skov, og saa mod den grøn - ne Skov, saa
ned - ad sin Læg og gik i den grønne Skov, og gik i den grøn - ne Skov, I
var ej træg ud - i den grønne Skov, ja ud - i den grøn - ne Skov; der

p

Pi - ger smaa, en Dans skal I faa, den Gam - le hangav jo For - lov. En
lunt han lo; nu ja min Tro, saa faar jeg vel gi'e jer For - lov. Men
Pi - ger kær vi dan - ser med jer, den Gam - le hangav jo For - lov. Vi
stod et Spor i den blø - de Jord, hvor Fød - der - ne tog sig For - lov. Og

fej - en - de Dans med Per el - ler Hans, saa godt som det kan fal - de. Jeg
lad ik - ke Peer jer kom - me for nær, lad Hans jer ik - ke be - stjæ - le; et
svin - ger jer ret, som var I saa let som Dun og Spindel for Re - sten, saa
Skum - rin - gen kom, og Plad - sen stod tom, det hvisket og lo mellem Lø - vet; da

spil-ler for Een, jeg spil-ler for To, jeg
Kys el-ler to det la-der jeg gaa, men
gaa vi i Sko-ven to — og to og
Mor-ge-nengry-ed, saa gik der To, men

spil-ler for Hver og Al - le.
brug jer Forstand ved de De - le.
snak-ker om Lys-ning hos Præ - sten.
da var den E - ne be - drø - vet.

Tempo di Valse.

Bind dit Skørt og flet dit Haar, læg an dit Ho - ved -
Bind dit Skørt og flet dit Haar, læg an dit Ho - ved -
Bind dit Skørt og flet dit Haar, læg an dit Ho - ved -
Bind dit Skørt og flet dit Haar, læg an dit Ho - ved -

klæ - de, i Præ - ste-væn - get Dan - sen gaar med Fryd og me - gen
klæ - de, i Præ - ste-væn - get Dan - sen gaar med Fryd og me - gen
klæ - de, i Præ - ste-væn - get Dan - sen gaar med Fryd og me - gen
klæ - de, i Præ - ste-væn - get Dan - sen gaar med Fryd og me - gen

Glæ - de. 2. Den
Glæ - de. 3. Den
Glæ - de. 4. Saa
Glæ - de.

32. Der er no'en Folk, der kan.

Allegretto.

p

1. Der er no'en Folk, der kan, der er
 2. Pe - ter Ol - den var fiks, med
 3. Al - fred Chri - sten - sen lo: „Sik - ket
 4. Det er end - nu ej lyst, i
 5. De slog Æg - get tu, de
 6. Det er Da - gen der - paa, i
 7. Pe - ter Ol - den er go', nu

no'en, der har Held, der er no'en med For-stand, der er
 Hul-ler i sin Frak-ke og i sin Port'-mo - niks, han
 Fæ, at han ik - ke det dob - bel - te to' Saa
 Ban - ken er end - nu alt stil - le og tyst, men
 er vist ik-ke kommet sig af de-res For - bav-sel-se end - nu. De stak
 Sen - gen Kon - sor - ti-et med Is - po - ser laa. De
 sid-der han og ar - bej - der stil - le i Ro, men

og-saa no'en der gan-ske stil - le paa den vær - ste kan gaa, naar der
 gik til en Pro-ku - ra - tor, sa': „Da', Chri-sten-sen! jeg har
 la - ved de en Kon-trakt, hvor der stod kort og klart: Pro-ku -
 ne - de i en af Box - er - ne Ly - set er tændt, dér
 al - le Fin-gre - ne i Blom - men og smag - te der - paa, og de
 maat-te ej ta' mod Be - sø-gen-de, for de hav-de det saa skidt, mens
 skif-ter han blot Navn i - gen, faar han sgu Folk til at tro, han har

blot er en sjov Fyr, der si - ger som saa: „Væs-sen-
 fun-det no - get godt, vil De væ - re med paa den!“ „Saa
 ra to ren skul de ha - ve den før ste Mil li ard. Og
 staar et Kon - sor-ti-um med Ner - ver - ne spændt. „Væs-sen-
 pil - le - de ved Skal - len paa langs og paa skraa. „Hur -
 Ol - den for Pro-to-kol - len be - kend - te saa frit: „Ja
 op - fun - det no'et med en selv - mal-ken-de Ko Hur -

ar - ti, mi - ne æ - re - de Her - rer, vil De
gær - nel" sva - red Pro - ku - ra - to - ren, "hvor
det var eg'nt - lig ik - ke me - get at
ar - ti" si - ger saa Hr. Ol - den og
ra, Hur - ra og saa det lan - gel" de
Gud be - va - res, jeg ved Da - to - en
ra da for de go - de Ho' - der baa - de

ha' no - get nyt, De kan
me - get vil De ha'?" "Aa en
ta' i Sa - lær, naar
smi - ler i sit Skæg, "her er et
skreg al - le Mand, "Din Me -
har for - an - dret lidt, Hr.
Hel - lig og Søgn! De

se paa et ær - ligt An - sigt, at De
syv Hun - dred Kro - ner kan jeg
Op - fin - de - ren selv kun - de
tolv Maa - ne - der gam - melt frisk
tho - de vil høj - ne vort
Dommer, tro'r De man kan hek - se i
tro'r, hvad det skal væ - re, naar det

in - te bli'ersnydt!"
nøj's med i Da'l
bli - ve Bil - lio - nær.
rød - mus - set Ægl!"
Fæ - dre - ne - land!"
nit - ten - hun - dred ét?
ba - re er Løgn.

Tale. Væssen -
Syng "Saa
med Kri - "Og
stian paa Væssen -
Omkvæ - "Hur -
det! "Ja
Hur -

ar - ti, mi - ne æ - re - de Her - rer, vil De
gær - nel" sva - red Pro - ku - ra - to - ren, "hvor
det var eg'nt - lig ik - ke me - get at
ar - ti" si - ger saa Hr. Ol - den og
ra, Hur - ra og saa det lan - ge" de
Ja, Gud be - va - res jeg ved Da - to - en
ra - da for de go - de Ho' - der baa - de

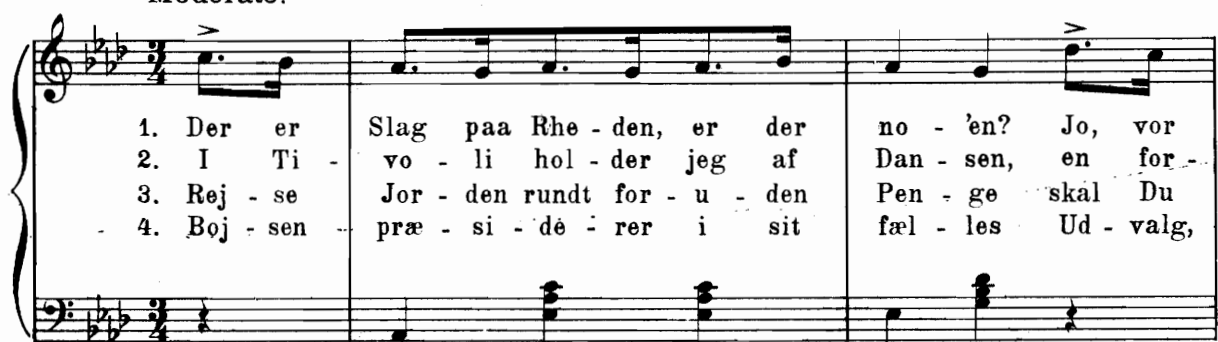
ha' no - get nyt, De kan
me - get vil De ha'?" "Aa, en
ta' i Sa - lær, naar
smi - ler i sit Skæg, "her er et
skreg al - le Mand, "Din Me -
har for - an - dret lidt, Hr.
Hel - lig og Søgn! De

se paa et ær - ligt An - sigt, at De
syv Hun - dred Kro - ner kan jeg
Op - fin - de - ren selv kun - de
tolv Maa - ne - der gammelt frisk
tho - de vil høj - ne vort
Dommer, tro'r De man kan hek - se i
tro'r, hvad det skal væ - re, naar det

in - te bli'ersnydt!"
nøj's med i Da'l
bli - ve Bil - lio - nær.
rød - mus - set Ægl!"
Fæ - dre - ne - land!"
nit - ten - hundred' ét?
ba - re er Løgn.

33. Der er Slag paa Rheden, er der no'en?

Moderato.

1. Der er Slag paa Rhe - den, er der no - 'en? Jo, vor
 2. I Ti - vo - li hol - der jeg af Dan - sen, en for -
 3. Røj - se Jor - den rundt for - u - den Pen - ge skal Du
 4. Bøj - sen præ - si - de - rer i sit fæl - les Ud - valg,

Svi - ger - søn paa nyt Be - søg, sik - ke pæ - ne Folk ved Landgangs -
 kert er li - ge hvad jeg kan, - og saa er jeg stolt af vor Jo -
 ik - ke gø - re lil - le Ven, naa! man gør 'et, ja men ik - ke
 der skal skaf - fe Lov og Ret, der skal mindst to - tre Mi - ni - stre

bro - en, al - le fint klædt paa, jo det er Tøj. Der er
 han - sen, han er fra vort e - get Fø - de - land. Han er
 læn - ge, selv om man er nok saa me - get Svén. Aa, det
 sæl - 'es, mu - lig - vis det he - le Ka - bi - net. „Ja se hvad

Stands - per - so - ner, som har faa - et den al - ler al - ler - høj' - ste
 god i det med Luf - ten, kæ - re, det er nu han - ses Ta -
 skér saa let, man Hal - sen knæk - ker, el - ler helt bli'r klædt
 Fæst - nin - gen an - gaar - naa ja, den la'r vi

Rang, og saa an-dre, som kan naa 'et mu-lig-
lent, ja, hvem der ba-re hav-de han-ses Pæ-re, og hvad han
a', og saa kom-me hjem, faa Skænd af Sech-er, det er
staa, ja men Bahn-son at han gaar-aa, det

vis en an-den Gang: Ridd'-re, Kom-man-dø-rer, E-le-
kun-de ha' for-tjent ved med „Maa-gen“ op til Maa-nen
haardt nok end-dal næ, en an-den Gang, sig aa-ben-
haa-ber vi paa: Stak-kels Boj-sen der med Kys-se-

fan-ter, kort sagt Folk, der har paa al-le Kan-ter:
fly'-e og de fi-re nys-se-li-ge ny-e
hjør-ti: „Før jeg rej-ser, kæ-re Hr. Al-ber-ti!
mun-den, hvor-for fik han ej det Kys i Grun-den.

dim.

Tin-ge-nin-ge-nin-ge-na-ter, Di-plo-ma-ter,
Tin-ge-nin-ge-nin-ge-na-ter, smaa Kam'-ra-ter,
Tin-ge-nin-ge-nin-ge-na-ter, smaa Du-ka-ter,
Tin-ge-nin-ge-nin-ge-na-ter, fler Sol-da-ter,

Gar-dens Va-ter, Bum, Bum, Bum! 1.
aa, de-li-kat der væ-re maal!
Re-fe-ra-ter godt be-talt!“ 2.
Re-sul-ta-ter, Go-mor'n, Bum, Bum! D. C.

Rep. ad lib.

34. Der har vi den igen.

Tempo di marcia.

pp

Tromme - lum Tromme - lum Tromme - lum tromtromtrom - trom Tromme -

lum Tromme - lum Tromme - lum tromtromtrom - trom. Der har vi den i - gen, den

sø - de Vagtpa - ra - del Kom Anna, kom her - hen! Aa kom, Hvad kan det ska - de? Kom

her bag det - te Ja - lou - si og tjen mig i at se den, ti det er mit e - get Kom - pagni, mit

Sværmeri, der gaar forbi, mit e - get Kompag - ni, ja, mit e - get Kompag -

ni!

f *Fine.*

Kan Du for - staa, hvad det be - ty - der: hver Gang, at

det skal hen paa Vagt, og Trommen blot i Afstand

ly - - - der, saa trom-mer Hjør-tet li - ge straks i sam-me

rallent.

a tempo

Takt? Kan Du for-staa, hvorfor det ban - ker saa højtbe-

syn-derligt for det-te Kom-pag-ni? Kan Du for-staa, at mine

Tan - ker og Drømme al-le gaar paa denne Me - lo - di: Tromme-

D.C. al Fine. §

2.

Kan Du forstaa, hvor det kan være,
 At jeg i Fjor paa én Gang fik
 Passion for alt det Militære:
 For Landsoldater og — for Regimentsmusik?
 Det var en Dag sidst i Sæsonen —
 Det var just Dagen efter Ballet hos Fru Gram...
 Det Bal, Du véd... med Kotillononen...
 Og ham... den unge Løjtnant... ham, Du véd
 nok... ham:
 |:Trommelum:|:Trommelumtromtromtromtrom.:|
 Der har vi den igen,
 Den søde Vagtparade! — osv.

3.

Se der! Se, der! — Se, der marscherer
 Han stolt foran sin lille Trop!
 Nej se! Je tror, han koketterer
 Med Dig. Se Anna, se! Nej se, han ser herop!

Hvor han er smuk!... Jo hør, min Pige,
 Det er han trods Dit Smil og trods Dit Drilleri —
 Og det har jeg da Lov at sige:
 Han er jo Løjtnant ved mit eget Kompagni.
 |:Trommelum:|:Trommelumtromtromtromtrom.:|

Ja, sig kun, hvad Du tror,
 Og hvad man tror i Staden,
 Jeg hører ej et Ord
 Deraf for Vagtparaden —
 Det er min egen Melodi,
 Den stemmer i —
 O ti, o ti!
 Det er mit eget Kompagni,
 Mit Sværmeri,
 Der gaar forbi,
 Mit eget Kompagni,
 Ja mit eget Kompagni!

35. Der kommer en Bonde ridendes.

Allegretto.

1. Der kom-mer en Bon-de ri-den-des alt
paa sin hvi-de Mær, Mær, Mær, der kom-mer en Bon-de ri-den-des alt
paa sin hvi-de Mær. Han reedsigned til Stran-den for at see de Søfolk
der. Ei kom-fal-le-ra, Hur-ral For at see de Sø-folk der.

2. |: Hvad vil de Bønder sige om saadanne Folk som vi, :|vi vi?
Snart fare vi til Orlogs og snart til Cofardies.
Chor. Ei komfallera, Hurra! og snart til Cofardies.
3. |: En Sømand han maa lide langt mere Ondtend Godt, :|Godt, Godt.
Beskøiterne han tærer, de krybe ned kun smaat.
Chor. Ei komfallera, Hurra! de krybe ned kun smaat.
4. |: Men kommer han til Syden, han drikker Vin med meer, :|meer, meer,
Og spiser af de Frugter, som Bondemanden aldrig seer.
Chor. Ei komfallera, Hurra! som Bondemanden aldrig seer.
5. |: En ung Matros forlyster sig med Vin og med Cigar, :|gar, gar.
I hver en Havn, han kommer, en Kjæreste han har.
Chor. Ei komfallera, Hurra! en Kjæreste han har.
6. |: Men spørger han derude, hans Moder lider Ondt, :|Ondt, Ondt,
Saa letter han sit Anker og dreier Skuden rundt.
Chor. Ei komfallera, Hurra! og dreier Skuden rundt.
7. |: Og med det Samme letter han paa sin blanke Hat, :|Hat, Hat,
Og byder hver Skjønjomfru saa mangel en godnat.
Chor. Ei komfallera, Hurra! saa mangel en Godnat.

36. Der sad to Fyre paa et Brædt.

Tempo di minuetto.

Thema.

Der sad to Fy - re paa et Brædt, om dem jeg nu vil syn - ge, den

E - ne var svær, den Anden var let, de kunde slet ik - ke gyn - ge. Da

tog den Let - te en Ladning Vin, kan - skee lidt meer, end han skul - de, saa

tog den Tyk - ke og - saa sin, og saa blev de beg - ge ful - de.

1. Variation.

Der sad to Fyre paa et Brædt,
De kunde slet ikke gynges,
Den Ene var svær, den Anden var let,
Om dem jeg nu vil synge.
Da tog den Lette en Ladning Vin,
Og saa blev de begge fulde,
Saa tog den Tykke ogsaa sin —
Kanskee lidt meer, end han skulde.

2. Variation.

Der sad to Fyre paa et Brædt,
Kanskee lidt meer, end de skulde,
Den Ene var svær, den Anden var let,
Og saa blev de begge fulde.
Da tog den Lette en Ladning Vin,
Om dem jeg nu vil synge,
Saa tog den Tykke ogsaa sin,
De kunde slet ikke gynges.

3. Variation.

Der sad to Fyre paa et Brædt,
Og saa blev de begge fulde,
Den ene var svær, den Anden var let,
Kanskee lidt meer, end han skulde.
Da tog den Lette en Ladning Vin.
De kunde slet ikke gynges,
Saa tog den Tykke ogsaa sin,
Om dem jeg nu vil synge.

(Kan fortsættes.)

37. Der var en Sømandsboy!

Allegro. *p* *Fanchon.*

1. Der var en Sømandsboy! Hiv o høj! I Syd-
 2. Dog vo-res lil-le boy! Hiv o høj! Han
 3. Men saablev vo-res boy! Hiv o høj! Til

Kor. *p Fan.*

vest og Ol-je - tøj! 0 hiv, o hiv, o høj! 0 hiv, o hiv, o høj! Han var
 slog det hen i Spøg! 0 hiv, o hiv, o høj! 0 hiv, o hiv, o høj! Mensaa
 Kon-ge i A - moy! 0 hiv, o hiv, o høj! 0 hiv, o hiv, o høj! Og

knap en A - len høj, hiv, o høj! Oghans Sku-de, den var sløj! 0 hiv, o, hiv, o
 kom et Kjø-re - tøj hiv, o høj! Med Prin-ses-sen af A - moy! 0 hiv, o, hiv, o
 i et Skib med Røg! hiv, o høj! Han hjemtog i Be - søg! 0 hiv, o, hiv, o

mf Kor. *Fan.*

høj! 0 hiv, o hiv, o høj! Jor - den rundt med den handog fløj,
 høj! 0 hiv, o hiv, o høj! Li - ge strax om Hal-sen hun fløj
 høj! 0 hiv, o hiv, o høj! Der sin Fa'er om Hal-sen han fløj

Kor. *fp*

skjøndt den var drøj! Jor - den rundt med den handog fløj, skjøndt den var
 den lil-le boy, Li - ge strax om Hal-sen hun fløj, den lil-le
 den lil-le boy, Der sin Fa'er om Hal-sen han fløj, den lil-le

p Fan. *mf Kor.* *p Fan.*

drøj! Han hos de Vil-de kom i Besøg! Næ fy, fy, fy, fy, føj! De
 bøj, skjøndt han var næ-sten kvalt af Røg! Næ fy, fy, fy, fy, føj! Og
 bøj, I tror da in-te Vi-sen løj? Næ fy, fy, fy, fy, føj! Ja for

Kor. mf *cresc.* *f Fan.* *p Kor.*

vil-de spise ham stegt med Løg! Næ fy, fy, fy, fy, føj! 0 højl 0
 sve-dent var hans Ol-je-tøj! Næ fy, fy, fy, fy, føj! 0 højl 0
 el-lers si'er jeg ba-re: Ptøj! Næ fy, fy, fy, fy, føj! 0 højl 0

Fan. *Kor.* *cresc.*

høj! 0 højl 0 højl 0 højl
 høj! 0 højl 0 højl 0 højl
 høj! 0 højl 0 højl 0 højl

f *ff* *1.2.* *fp*

høj! Den stakkels, lil-le boy! Hiv o høj! I Syd-vest og Ol-je-tøj!
 høj! Den stakkels, lil-le boy! Hiv o høj! Var næ-sten kvalt af Røg!
 høj! Gjør som den lil-le boy! Hiv o høj! Og

3. rall. *f*

Ha-vets Bøl-ger pløj!

38. Der var en Mand og han var gift.

Allegretto.

1. Der var en Mand og han var gift, og Man-den han heed Søren, hans

Ko - ne sad i stor Bedrift og hav - de fem - ten Børn; den

før - ste Søn var flink og god, den an - den med, men der - i - mod den

næ - ste, den næ - ste Tra-de - ra, tra-de-ra, tra-de-

ra - da-da - da, tra-de - ra, tra-de - ra, tra-de - ra - da-da - da.

2. Den fjerde Søn heed Christian,
Han brød sig ei om Stadsen,
Den femte Søn var Tømmermand
Den sjette var et Asen.
Den syvende i Lære stod,
Den ottende med, men derimod
Den næste, den næste
Tradera - tradera - o.s.v.

3. Den tiende Søn slog sig til Drik,
Den ellefte blæste Fløite,
Og derpaa de en Datter fik,
Men Datteren var en Tøite.
Den trettende gik paa Dandsebod.
Den fjortende med, men derimod
Den næste, den næste
Tradera - tradera - o.s.v.

39. De spørger rundt i Bladene.

Allegro moderato.

The piano introduction consists of two staves. The right staff begins with a treble clef, a key signature of two sharps (F# and C#), and a 2/4 time signature. It contains a series of eighth and sixteenth notes, ending with a 'Fine.' marking. The left staff begins with a bass clef, the same key signature, and a 2/4 time signature. It contains a series of eighth and sixteenth notes, mirroring the right staff's melody.

The first vocal entry features a single melodic line on a treble clef staff. The lyrics are written below the staff in two lines. The piano accompaniment continues in the bass staff.

1. De spør-ger rundt i Bla - de-ne, om, vi har Raad der - til. Pyt,
2. Do - ré i Cir-kus sprin - ger flot paa Hest med Fær-dig - hed. Vi

The second vocal entry continues the melody on the treble clef staff. The lyrics are written below the staff. The piano accompaniment continues in the bass staff.

Raad! vi tøm-mer Fa - de - ne, vi drik - ker hvad vi vil. De
har et Korps som nok saa godt for - staar at drat - te ned: den

The third vocal entry continues the melody on the treble clef staff. The lyrics are written below the staff. The piano accompaniment continues in the bass staff.

an - dres Mid-del sav - ner Kraft, Føi tænk Sa - lep som Maall! Nei
blaa paa Jord er sik - ker Mand, men gjør hans Hest et Spjæt, strax

The fourth vocal entry continues the melody on the treble clef staff. The lyrics are written below the staff. The piano accompaniment continues in the bass staff. A 'rit.' (ritardando) marking is placed above the staff in the third measure.

le - ve Vin og Øl og Saft, Skaal vi gjør Kaal paa Staal.
paa sin Gjer-ning lig - ger han, Hur ra go' Mørn Ka - sket.

Tale 1.

Hvad mon den Herre bilder sig ind? troer han vi bliver imponerede ved at se Staal i Pantzer og Plade. Nei Jørgensen, blier han næsvis, og vil tørre mit Bord af, skal jeg nok tørre ham af med ial Ærbødighed at spørge! (*synger*)

Tale 2.

Men De maa ikke tro, han nøjes med at vælte sig selv—naada nei—eller en Barnevogn—ak—eller andre Køretejer—nah—han valter saadan i al Almindelighed: —(*synger*)

Vil Du væl-te Mandens Øl, vil Du væl-te Mandens Øl? vil Du
Me-get mer end Mandens Øl, meget mer end Mandens Øl, for han

væ's-go la'-vær, vil Du la'- vær, vil Du la'-vær, med at væl-te Mandens
kat'-te la'-vær med at væl-te me-get mer end Mandens

Kor.
Øll Vil Du væl-te Man-dens Øl, vil Du
Øl, Me-get mer end Man-dens Øl, me-get

væl-te Man-dens Øl? vil Du væ's-go la'-vær vil Du la'-
mer end Man-dens Øl, for han kat'-te la'-vær med at

vær, vil Du la'-vær med at væl-te Man-dens Øll
væl-te me-get mer end Man-dens Øl. *f*

3. Svært muntert Paven holdt sig før, nu gaar han
 gnaven om,
 De har sat Stolen for hans Dør formener Pa-
 ven Rom,
 Den maa han ikke blive i, Maskinen har faa't
 Knæk,
 Men hvad skal han gjøre og gribe i, naar Nøg-
 len den er væk?

Tale. Herre Gud, hvad har Skindet gjort, at de inte ka' la' ham være. Har han maaske stødt Knippelsbro itu, har han taget af Vaabenbrødrenes Rasse? eller har han givet sig ud for Directeur i Tivoli? nåh, Hans Knudse' mig om han har, men hvor kan de saa nænne.— at vælte Mandens Rom, at vælte Mandens Rom, vil De væ'sgo lavær, vil De lavær, vil De la-
 vær med at vælte Mandens Rom, *Kor.* at vælte Mandens Rom, at vælte Mandens Rom, vil De væ'sgo lavær, vil De lavær, vil De lavær, vil De lavær med at vælte Mandens Rom.

4. Et Blad, som daglig averter med en Professor
 bag,
 Nu troer, naar Bauditz Lys man ser, saa bli'er
 det atter Dag.
 „Væk Unge Grove gammel Lods, vi har ei
 Brug for Dem;“
 Du gæve Grove, Godske, Goos, gaa nedenom
 og hjem.

Tale. Men Pokker tro, de bliver federe af Bauditz, for naar Bauditz skal være morsom hver Dag og dobbelt saa morsom om Torsdagen, saa bliver Enden naturligvis.— at de vælter Mandens Punch, at de vælter Mandens Punch, ja for mig maa de gjerne vælte lie'saa meget Punch de vil *Kor.* at de vælter Mandens Punch, at de vælter Mandens Punch, ja for os maa de gjerne vælte lie'saa meget Punch de vil.

5. En Mand med Svømmebuxer paa var paa
 Succesen vis,
 Men Staklen gik nok rent i staa midt i det
 høje cis,
 Nu Læ' ren venlig trøster ham, „den klarer
 sagtens vi“
 Mød næste Gang i Sele stram og springsaa
 lige i.

Tale. Naar saa bare Folk og Bladene vilde la'e være at pjadske efter ham, fordi han hviner en Smule. Herre Gud det gjør smaa Børn ogsaa, naar de gaar i Vandet. Ligemeget hvad Watt har sagt, det er ikke pønt af Folk.— at vælte Mandens Hvin, at vælte Manden Hvin, vil De væ'sgo lavær, vil De lavær, vil De la-
 vær med at vælte Mandens Hvin, *Kor.* at vælte Mandens Hvin, at vælte Mandens Hvin, vil De væ'sgo lavær, vil De lavær, vil De lavær med at vælte Mandens Hvin.

6. Gaar Deres Vej engang forbi, kig inden for
 hos Thor,
 Den store Thor i Tivoli, der falder hvasse
 Ord,
 Den ene hugger Øiet ud, ud paa den anden
 Ravn,
 Hva'be ha'r endnu er der ved Gud lidt Slag
 i Kjøbenhavn.

Tale. Men naar Socialdemokraterne møder med en hel Hær, mens de andre bare har en lille Rode, saa er det i sin Orden at Thor svinger Hammeren og siger. Vil De vælte Madsens Øl, vil De vælte Madsens Øl, vil De væ'sgo lavær, vil De lavær, vil De la-
 vær med at rode ved Madsens Øl. *Kor.* Vil De vælte Madsens Øl, vil De vælte Madsens Øl, vil De væ'sgo lavær, vil De lavær, vil De la-
 vær med at vælte Madsens Øl.

7. I Rantzaus Kiste stod en Mand og skjænked
 Øl fra Fad,
 Men Nielsen lyste ham i Bahn han bar sig
 fjollet ad:
 For hvert et Glas han skjænkede, knob for
 sig selv han to,
 Og Jomfruen hun stænkede, hun smilte og
 hun loe.

Tale. Men lie'som han allerbedst stod og tappede sin Vært kom Politiet, og de gav sig ligestrax til at synge. Vil Du vælte Mandens Krus, skal Du strax i Tugtenshus, vil Du væ'sgo lavær, vil Du lavær, vil Du lavær med at vælte Mandens Krus. *Kor.* Vil Du vælte Mandens Krus, skal Du strax i Tugtenshus, vil Du væ'sgo lavær, vil Du lavær, vil Du la vær med at vælte Mandens Krus.

40. De søde Smaablomster i Vaar.

Allegro giocoso.

f

Nanki-Puh. 1. De søde Smaablomster i
p *Ko-ko.* 2. De søde Smaablomster i

Vaar, Trala, be - bu - der jo Sommerens Lyst. Naardens smægtende Nat - ter gal
Vaar, Trala. Hvad ra - ger det Ukrudt vel mig? Jeg blæ - ser ad Alt, hvad de

slaar Trala, og Ro - serne duft - ende staar, Trala, og Haabet opfylder hvert Bryst. Ja, og
spaar, Trala, og al - le de Fug - le, der slaar, Trala, de Skrighalse morer mig ej. Nej! de

Haa - bet op - fyl - der hvert Bryst. Se derfor saati dt og saa godt jeg for maar, jeg
Skrighal - se mo - rer mig ej. Naar jeg nu det gamle Ska - bil - li - ken faar, saa

ritard. *a tempo*
priser de søde Smaablomster i Vaar: Trala lala la! Tra la la la la! de sø de Smaablomster i
tak for de søde Smaablomster i Vaar:

Kor.
Vaar. Tra la lala la Tra la lala la! Trala la la, la la. *f* la.

1. 2.

41. Det er bleven saa moderne nu.

Allegro.

mf

1. Det er	ble-ven saa mo-der - ne	nu,	blandt
2. En	Dag jeg vil - de le - ge	flot,	jeg
3. En	Ven der er Ci-gar-gros	ser	for
4. Hvis	De vil hø-re lidt end -	nu	der

Damer-ne og Herrerne	nu	i	Sel-skab og Fa -	mi - lier	at
tog til Gil-le-lej - e	flot	de	fri-ske Bæl-ger	skummer	og
restensaad'nen rar Gros	ser.	Han	lej - e - de et	Landsted,	Aa
er et lil-le Et end -	nu,	skønt	næp-pe man vil	tro det,	paa

la - ve le-ven-de	Bil'-jer. Jeg	driver det med I - ver	med,	men
Da-gen var saa	lum-mer, man	er jo ik-ke mer end den	Mand	og
hvem der var i	hans Sted! hen	ri-ven-de Belig - gen - hed.	En	
et Ho-tel jeg	tog det. - Jeg	og en lil-le rød Ba - ron	vi	

nogetsom det kniber med	er	at faa ny og	veks-len-de Ta-bleaumo-ti - ver
det var alt for dejligt Vand,	jeg	klærmig af paa	Kan-ten og saa
Søndagmaa Dustikke ned	gør	det: sa' han, „ja	Tak, sa' jeg men
bejle-de til en Per-son	og	kap-pe-des i	Flot-hed jeg gav
			ba-der jeg fra
			jeg tog ik - ke
			Is og han Me-

med. Jeg har al - le - re - de i Tu - sind - tal for Eks-
 Strand. Men bedst som jeg svøm - mer Favn i Vold, af
 ned. Jeg el - sker det Sted af min gan - ske Sjæl, jeg
 lon. Me - lo - nen det var en saf - tig Net, — en

em - pel en Fyr paa sit før - ste Bal han har li - ge faa-et et Par
 un - ge Pi - ger kom - mer der ti - el - lertolv Frøken Sip - perups Kur - sus har
 boe - de der nem - lig i for - fjor selv, det he - le er i en
 dej - lig Ret, — men en kraf - tig Ret. Ved Mid - nat vaag - ner jeg

Dan - se - sko og den før - ste Ma - zur - ka er gan - ske go; det
 Fri - kvar - ter, mens jeg træ' - er Van - de i tre Kvar - ter, de
 yn - dig Stand i Regn - vejr staar der en halv Fod Vand. Den
 op for - di, der er no - gen der lø - ber min Dør for - bi. Ba -

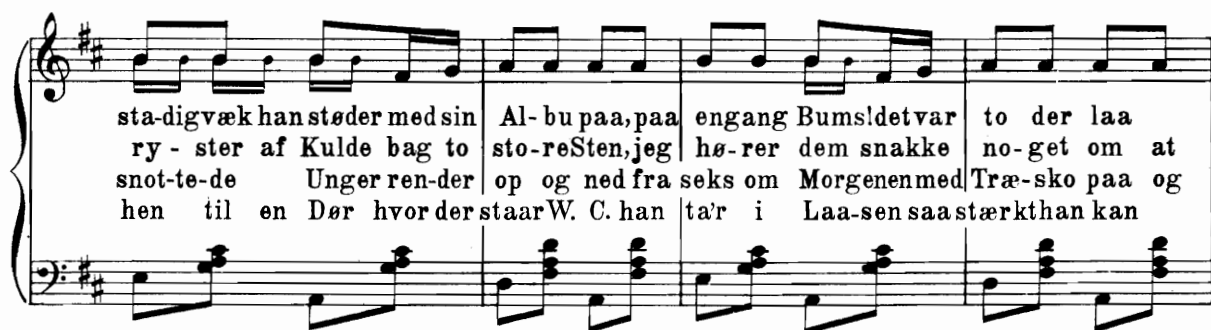
Held han har gør ham me - re kæk, nu in - kli - ne - rer han
 slaar sig til Ro paa den skøn - ne Bred, og ny - der Ud - sig - tens
 Stu - e som der er fi - nest i om Vin' - tren bru - ges til
 ro - nen i Skjor - te og strakt Ga - lop, render hen ad Gan - gen og

sta - dig væk. Det
Her - lig - hed, de
Svi - ne - sti. Paa
tre Trin op, med

kni - ber med Tak - ten, men
ser Ens Klær men de
Lof - tet er Ej - e - rens
Lys i Haan - den han

skal sgu gaa og
ser ik - ke En der
Lej - lig - hed fem
en, to tre naar

sta - dig væk han støder med sin
ry - ster af Kulde bag to
snot - te - de Unger ren - der
hen til en Dør hvor der staar W. C. han ta'r i

Al - bu paa, paa engang Bums! det var
sto - re Sten, jeg hø - rer dem snakke
op og ned fra seks om Morgenen med Træ - sko paa og

to der laa
no - get om at
Laa - sen saa stærk than kan

Da - men ne - derst, han
de vil gaa Nak - ke
So - vekammer gul - vet kan
op sprang Dø - ren og

o - ven - paa
ho - ved om. En
Græs gro paa en
ind sprang han, da

nok - ken et Par og saa
Ti - me gaarmende vil
Ten - nis - plæ - ne, om
ly - der en Kvin - de - røst:

nok - ke to, et
ik - ke gaa og saa
trent saa stor som det
„Nej la' vær!“ Hun

Vir - var af Buk - ser og
bi - der en Krabbe i min
hal - ve af det hal - ve af mit
sad der - in - de i

Ben og Sko som
sto - re Taa, jeg maa
Spis - tu' - bord der
sam - me Klær som

rundt paa Gul - vet tril - le - de. Ta - bleaul Vær - s' - gol -
frem saa nødig jeg vil - le - de. Ta - bleaul Vær - s' - gol -
gik vi saa og spil - le - de. Ta - bleaul Vær - s' - gol -
dem hvor - i han stil - le - de. Ta - bleaul Vær - s' - gol -

før - ste levende Bil - le - de.
næ - ste levende Bil - le - de.
næ - ste levende Bil - le - de.
sid - ste levende Bil - le - de.

42. „Det er hæsseligt Vær!“

Allegretto.

p

„Det er hæsseligt Vær!“ „Ja!“ „Det er
 græsseligt her!“ „Ja!“ „Men jeg haa-ber end-da, De Dem godt be-finder med saa røde Kinder?
 „Ja!“ „Vil De ny - de lidt Mad?“ „Ja!“ „Maa jeg by - de mit Fad?“ „Ja!“ „Nu saa
 haa-ber jeg da, si-den De kan spi-se, vil De kæk Dem vi-se?“ „Ja!“ Det var jo
 godt! hun for-staaer at spø - ge, hun kan mig for - staae. Men nu maa jeg for -
 sæ - ge for Al-vor at storme paa. „Lad mig Dem nu spør-ge, kjære Pi - ge“ ak

mon det vil gaa? Himmell hvad skal jeg si - ge? jeg gaar i - staa! „Det er

hæs - se - ligt Vær!“ „Ja!“ „Det er græs - seligt her!“ „Ja!“ „Men jeg haa - ber end - da,

De Dem godt be - fin - der med saa rø - de Kin - der?“ „Ja!“ „Vil De ny - de lidt Mad?“

„Ja!“ „Maa jeg by - de mit Fad?“ „Ja!“ „Nu, saa haa - ber jeg da, si - den De kanspise,

vil De kæk Dem vi - se?“ „Ja!“ „Kæ - resvar mig nul!“ „Ja!“ „Tør jeg si - ge

Du?“ „Ja!“ „Har Du Hjer - te?“ „Ja!“ „Vil Du ven - lig lin - dre mig min Smer - te?“ „Ja, ja,

Ja! "Vil Du væ-re min?" "Ja!" "Maa jeg væ-re Din?" "Ja!" "Tør jeg tro Dig

In-tet rok-ker, naar Din Ed Du gav en Klok-ker?" Ja, ja, ja! "O hvor

dejligt et Vær!" "Ja!" "Hvor be-lejligt er her!" "Ja!" "Stormen i-ler herfra, Skibet Vejen styrer,

ført af smaa Ze-fy-rer." "Ja!" "Hvilken nys-se-lig Stund!" "Ja!" "Hvilken kys-selig Mund!"

"Ja!" "Tral-le - ral tral-le-ral tral-le-ral-le-ral-le - ral leral-lera He - ra! O hvor ra!

1. 2.

43. Det er min Afskedsfest i Trommesalen.

75

Tempo di Valse.

Moderato.

1. Det	er min Af-skeds-fest i Trom-me	- sa - len, til
2. Ser	- ve - ring er der ik - ke mer der	hed - der, man
3. Paa	en Gang bli'r der gan - ske død-sens	stil - le. Paa

sid-ste Plads er fyldt det kval-me	Rum. <i>f</i>	Nu <i>p</i>	ser man først, hvad den kan rumme,
tar det Glas, som man kan naa, i	Flæng	og	Ro-ser og Vi - o - ler i Sje-
Scenen træ - der Di - ree - tø - ren	frem.	En	Taa-re ser man ned at Næsen

Sa-len, og hvad jeg ej-er for et Pu-bli-kum.	Der	er vel godt en ot-te Hundred
le-der ud-strør en ældre blegfed Blomsterdreng.	Be-	drøvet Pi - a - nisten slaar Pi-
tril-le og nokken en og fle-re ef-ter dem.	At	ta-le o - verstiger mi-ne

Men'sker for -	u - den hvad der fin-des paa Bal -	ko - nen, Al
a - no't og	saa e - ner-gisk bli'r det gen - nem	pyg-let at
Kræf-ter saa	lar - mes der med Stok - ke og med	Sto - le, men

ver - den er her selv den ful - de Svensker, som syn - ger med og sprøj - ter med Si -
 Syenskren sy - nes rørt, at det bør ha' no't, og hæl - der et Glas Ban - ko ned i
 Trom - me - sa - lens Guld - me - dal - je hæl - ter jeg tavs paa Pi - a - ni - stens slid - te

Tempo di Valse. *Kor.*

fo - nen. De el - sker den gam - le Va - ri - e - te, Va -
 Flyg - let. Det sker jo saa tidt i Va - ri - e - te, Va -
 Kjo - le. Da drø - ner den gam - le Va - ri - e - te, Va -

p

ri - e - te, Va - ri - e - te, De faar et Glas Øl og en Pi' - e
 ri - e - te, Va - ri - e - te, saa det er en Tingman maa ti - e
 ri - e - te, Va - ri - e - te, saa højt som en Ju - bel kan sti - e

te' og tæn - ker: hvad skal det nu bli' - e te'? De ler i den gamle Va -
 te' men se nu: der sæt - tet en Sti' - e te' spændt sid - der den he - le Va -
 te' og det er der In - tet at si' - e te', for det var min e - gen Va -

Kor.

ri - e - te, Va - ri - e - te, Va - ri - e - te, men der er dog
 ri - e - te, Va - ri - e - te, Va - ri - e - te, der spil - les en
 ri - e - te, Va - ri - e - te, Va - ri - e - te, jeg har den for -

rit.

Ve - mod i al dens Hu - mør den skif - ter i - gen Di - rek - tør!
 lar - men - de Dil - le - ga - lop, og langsomt gaar For - tæp - pet op. *f a tempo*
 ladt for en høj - e - re Kunst men al - drig jeg glemmer dens Dunst.

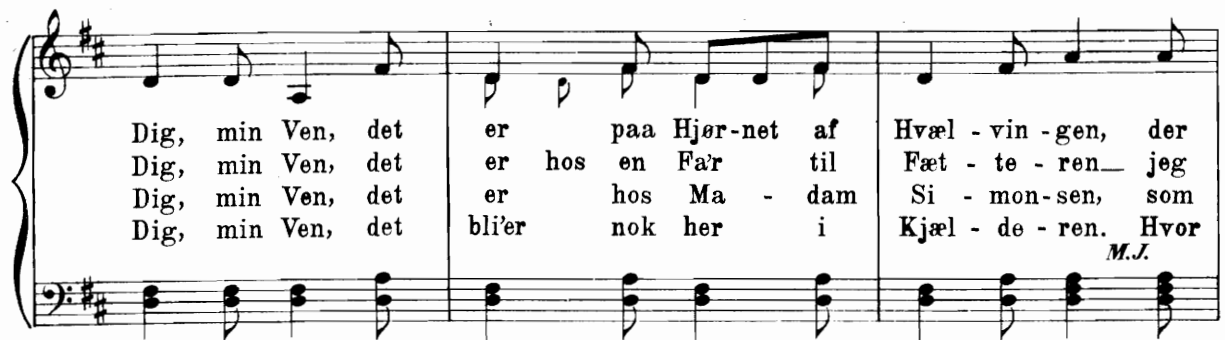
44. Det første Sted, hvor vi ta'r hen.

Allegro.

Simonsen.

1. Det før - ste Sted, hvor vi ta'r hen, det skal jeg si - ge
 2. Det an - det Sted, hvor vi ta'r hen, det skal jeg si - ge
 3. Det tred - je Sted, hvor vi ta'r hen, det skal jeg si - ge
 4. Det sid - ste Sted, hvor vi ta'r hen, det skal jeg si - ge

Dig, min Ven, det er paa Hjer-net af Hvæl - vin - gen, der
 Dig, min Ven, det er hos en Fa'r til Fæt - te - ren — jeg
 Dig, min Ven, det er hos Ma - dam Si - mon-sen, som
 Dig, min Ven, det bli'er nok her i Kjæl - de - ren. Hvor

M.J.

bor min Fæt-ter Hr. Si-mon-sen, han spil-te Fa-lit ved Han-de-len og
 me-ner den gam-le Hr. Si-mon-sen, og det er en af de præ-neMænd, der
 og - saa er af Fa - mi-li - en, for hun er just en Mo'r til den, der
 vil De dog hen Hr. Si-mon-sen. S. Jeg vil saa-gu' ned i Kjæl-de-ren. Nej

M.J.

le-ver nu godt af For - tje - nesten, men aab-ner dog snart sin Bu-tik i - gjen.
 laa-ner Halv-treds til Den og Den og saa ta'r et Hun-dre-de Daler i - gjen.
 er Din al - ler - kjæ-re-ste Ven, jeg me-ner den un - ge Hr. Si - mon-sen.
 Deskalfaa Lov at gaahjem i - gjen, det svær'jeg ved Gud i Him-me-len.

45. Det hedder, at man har saa svært ved at sige Farvel.

Moderato.

Grylle.

1. Det hed - der, at man har saa svært ved at si - ge Far - vel, men
2. Først by - der man Ma-ma og Kak - kel - ovns - kro - gen Far - vel, og

det er da og saa et Ord u - den Li - ge: „Far - vell!“ med
se - ne - re si - ger man Sko - len og Bo - gen Far - vell nu

Sorg og med Glæ - de, med Lyst og med Jam - mer man syn - ger og suk - ker og
svæ - ver man ind i Ro ma - ner - nes Ri - ge; men Bob - ler - ne bri - ster, og

jub - ler og stammer, ja man va - ri - e - rer paa tu - sind Ma - ne - rer: Far - vell!
snart ma a man si - ge de dej - li - ge Drømme det sidste, det æmme Far - vell!

3. Man modnes, og siger al Ungdommens Daarskab
Farvell!
Man gifter sig: Frihed og Flothed og Morskab -
Farvell!
Nu lever man godt, bliver fed og tilsidst er
Man bleven en gammel gemytlig Filister,
Som takker for Færden,
Og siger Alverden
Farvell!

4. Men hvad var dog dette? Tys hvisked man ikke
Farvel?
„Farvel“ sige Herrerne. Damerne nikke
„Farvel.“
Højstæredel! Jeg vil netop bebude,
At straks paa Minutten min Vise er ude
Ærbødigste Tjener!.
Jeg - jeg - ja jeg mener
Farvell!

46. Det klemter gennem Gaden, nej sikken et Halløj!

79

Maestoso.

f *p*

1. Det klemter gen-nem Ga-den, nej
2. Den sor-te Brandmand bor nu saa
3. Den sor-te Brandmand ken-des saa

sik-ken et Hal-løj! der kom-mer jo Sprøjten med sit Mand-skab. Hvor
fint som paa et Slot, de ved nok der hvor Vol-den den gik fløj-ten; han
let paa sin Hjælm, sin Øk-se maa han bru-ge man-ge Gan-ge, men

Branden er? ja sagtens hvor af Il-dender gaar Røg, og hvor en Gavtyv smadre-de et
har et vældigt Taarn med en ny-de-lig Ka-lot, og un-der den til Tørring hænger
han kan bru-ge meget, me-get me-re den Skælm, der hæ-rer jo en E-va til hver

Brand-skab. Vi mø-der op paa Ple-ten, saa ma-ge-løst præ-cist, med
Sprøj-ten; og der er han be-stan-dig til Ud-ryk-ning klar, paa
Slan-ge. Den Gut som ik-ke blin-ker naar Lu-er om ham slaar, og

al-le de Sprøj-ter som vi ej-er, men, ik-ke Spor at sluk-ke, af
mindste Vink af Carl-sen el-ler Mej-er, det gaar sgu saa gesvindt som at
som ej hel-ler blin-ker for en Baj-er, kan kom-me galt der-an, naar i

poco rit. *al tempo*

Il-den ej en Gnist, det er ba-re en, der lidt med Il-den le-ger.
tæn-de en Cigar; en Brandmand han med Il-den ba-re le-ger. *f*
Brand hans Hjærtø gaar, og naar for-læn-ge han med Il-den le-ger.

47. Det ta'er jeg ikke Feil i.

Tempo di marcia.

1. Det ta'er jeg ik - ke Feil i, at fra Ska - gen til Hel - le - spont der

fin-des ei saa dei - lig en Ting som So-zo - dont. Fal-de-ra Hur - ra, Hur -

ra! for Nord - a - me - ri - ka! for der, skal jeg nem-lig

si - ge vos, er So - zo - don - ten kom - met fra.

2. Det var sig Hr. Just Caen

Han sagde, det var saa sundt:

„Vil I ha'en, saa ta'en, men grin ikke a'en,

Jeg mener min Sozodont.“

Faldera Hurra Hurra!

For Nordamerika!

For der er just Sozodonten og Just Caen
kommet fra.

3. Og saa han averterede

Foran i Bladets Front,

At ene han leverede

Den rigtige Sozodont.

Faldera Hurra Hurra!

For Nordamerika!

For der er Winsløv løvet og Sozodonten kom -
met fra.

4. Nu er det en sand Fornøielse

At ha'e i Tænderne ondt:

Kvælstofferilte mellem Tolv og Tre

Og ellersens Sozodont.

Faldera Hurra Hurra!

For Nordamerika!

For der er Bramsen junior og Sozodonten kommet fra.

48. Det var en Aften paa Tivoli.

81

Andantino.

1. Det var en Af - ten paa Ti - vo - li end - nu i Car - sten - sens Da
ge, der skul - de væ - re Fyr - vær - ke - ri, og det var net - op til -
ba - ge, vi stod og ven - ted paa Her - lig - he - den, da kom en
By - ge, og he - le Glæ - den blev strak til Vand, til ba - re Vand!

2.
Og Regnen strømede ned fra Sky,
Der blev en Jammer at høre!
Min Hat var blegrød og ganske ny,
Tænk blot—Hvad skulde jeg gøre!
Og skilt fra Tante jeg blev i Vrimlen,
Da kom en Herre, som sendt fra Himlen,
Med Paraply, med Paraply.

3.
Han var jo fremmed, men Herregud!
Man véd, at Nød bryder Love.
Han saa' saa god og saa ærlig ud,
Og Noget maa man jo vove,
Og Den, der kender de røde Hatte,
Hvor lidt de taaler, kan sagtens fatte,
At jeg blev glad, ja rigtig glad.

4.
Han sagde: „Jomfru, det er saa vaadt!“
Jeg svarte kort: „Ja det er 'et.“
Han sagde: „Undskyld, jeg mener blot,
At De faar Tøjet fordær't—
Men maa jeg laane Dem Paraplyen,
Saa kan De dog komme tør til Byen.
Tillader De?— Tillader De?“

5.
Men straks at takke, det syntes jeg,
Var ikke rigtig anstændigt,
Og derfor svarte jeg ogsaa nej
Saa længe, det var nødvendigt;
Men saa forsikkred han, at vi ha'de
Just begge hjemme i samme Gade—
Tænk, sikket Held! Tænk, sikket Held!

6.
Paa Vejen talte vi op og ned;
Om Vejret først det sig drejed,
Men siden blev det om Kærlighed,
Og om saa gruelig Meget!
Og da saa efter den Passiar vi
Kom hjem til Porten, saa, ja, saa var vi
Forlovede — forlovede!—

49. Det var en Gang, da Vagtparaden Marcherte.

Allegro non troppo.

p Denise.

1. Det	var en Gang, da	Vagt-pa-ra-den Mar	cher - te op med
2. Der	blev en El-skov,	kan I vi-del Tænk,	før end ot - te
3. Der	med var Al - le	vel-for-nøj-de, For	hun, hun var og

fuld Mu-sik, At	for - an, li - ge	midt paa Ga-den En	syn-dig yn-dig
Da - ge gik, En	her - lig Mor-gen -	stund, saa fri - de Den	he - le Re-gi -
blev forsørn, Og	smil - te til Trom	pet og Fløj - te Som	til Fa-got, Ba-

Glut der gik. Og	strakshvert In-stru-ment	forstum-med, Der	blev en Hvi - sken
ments-mu - sik. Da	smil - te hunsaa	sødt hunkun - de: „Ak	det er svært, det
sun og Horn. Og	han, ja han er	nu saagrumme Lyk -	sa - lig ved den

rundt omkring, Og	kun den sto - re	Trom-me brum-med: Han	ser jo nem - lig
Valg jeg har, Dog	tror jeg nok af	vis - se Grun - de: Den	sto - re Trom-me
Lod han fik, Han	ser jo In - tet	for sin Trom-me Og	hø - rer ba - re

meno mosso

In-gen-ting! Den Lil - le saa' sig om saa sødt, Men Trommen dun-dred
helst jeg tar." Se det var det For - sig - ti - ge: Hun valg-te just den
dens Mu-sik. Og hver Gang hangaar hjem, saa maa Han un - der-vejs paa

a tempo

li - ge støt Tschim! Giv Agt! For Fan-den hold dog Takt!
Rig - ti - ge. Tschim! Husk paa Det var saa lidt han saa
Trom-men slaa. Tschim! Saa véd jo Fru-en straks Be - sked.

Bum! Pas paa! Det gaar jo rent i - staa.
Bum! Og han Blev alt saa hen-des Mand. Krik - krak Hu - raSoldat Gaa
Bum! Og ta'r Saa pænt mod sø - de Fa'r.

paaKamrat Som en tændt Granat. Lad den gamle TrommeBrumme Bumbumme lomme-

lom Bom!

1. 2.

50. Det var en Sommeraften.

Allegretto.

1. Det var en Som-mer af - ten jeg gik ved Sor - te - dam-men, den
 2. Jeg véd jo nok for Mænd skal vi ta - ge os i va - re, men
 3. Aa hun-dred Tan-ker fløj der i - gen - nem min Hjør-ne, jeg
 4. Og vi gik hjem langs Sø - en, saa, paa de hvi - de Sva - ner og
 5. Han kys - sed mig paa Mun-den og Kin-den, og han lag - de min

har jeg nu holdt a' fra da jeg blev væn't fra, jeg nynnede paa en
 han, han saa ved Gud saa pæn og dan-net ud, og det var no'et at
 tænk-te Her-re - jel hvis no'en fik det at se. Jeg vil-de ham ej
 slud-red løs og lo i ét væk beg-ge to, jeg føl-te mig lyk-
 Haand saa fast i sin og hvi-skede: „Du er min!“ Jeg hu-skern næ - sten

Vi-se, da jeg med et fo'er sammen, en Her-re tænk kom hen og sag-de: „Undskyld,
 hø-re ham gaa og pas-si - a - re, han gjorde mig saa glad, i - mens vi fulgtes
 føl-ge og fulgte dog saa gær-ne, jeg fulg-te saamænd med paa et Beværtnings-
 sa-lig, langt mer end no-gen a - ner, selv a - ner han vist ej, hvorglad han gjorde
 alt, hvad han mig den Af-ten sag-de, jeg ganske sik - kert tro'r, at jeg gav ham mit

men - De véd da ik - ke, naar den sid - ste Spor-vogn kør?“ Var
 ad. Han bød mig Ar - men, aa jeg skif - te de Ku - lær, men
 sted. Jeg tror nok, at jeg drak halv - an - den Glas Li - kør, saa
 mig - At ej jeg slog ham, da han løf - ted paa mit Slør, og
 Ord, og skæn-ked ham mit Hjør-te ved min Ga - de - dør, skændt

det ej frækt, naar al-drig han hav-de set mig før. *mf*
 tog hans Arm skændt al-drig, jeg hav-de set ham før.
 me-get tro'r jeg al-drig at jeg har drukket før.
 kys-sed' mig, der al-drig har kyssed no-gen før.
 al-drig no - gen - sin-de jeg hav-de set ham før.

51. Det var nærvæd Midnatstunden.

85

Allegro con molto.

Denise.
p

mf

1. Det var
nær ved Mid-nat-stun-den, Da Ba-bet - te og Be - noit Gik fra Gil - degjennem
væl - dig Slag i Hat - ten Standser snart den ar - me Fyr, Og det ly - der barsk i
noit nublevtrak - te - ret, Saa han nær var død af Skræk, Var Ba - bet - te re - sol -
gik de si - den stil - le. Hun var tavs: men lo saa smaata. Han var vred og gav sig

Lun - den: Der var mærkt og fælt — hu - hal Stakkels Knøs, han gøs med
Nat - ten: „I er Død - sens, hvis I knyr.“ Det var Skjælmer, kan I
ve - ret: Hun be svi - med nok saa kæk. Det var jo det e - ne -
il - de For de Knubs, han hav - de faat. Stakkels Ven! Hvor Folk er

Ret - - - - - te. } Fal - dri faldra - la fa - ri la - ri let - - - te. } „Aa jeg
gæt - - - - - te. } Toslog
Ret - - - - - tel } „Aa nu
slet - - - - - tel“ } „Aa de

p ad lib.

ry - ster! „sa' Be - noit „Aa Din Kryster! „sa' Ba - bet - te.
Klo i vor Be - noit, Og den Tre - dje tog Ba - bet - te.
dør jeg! skreg Benoit. Jeg er daa - net! „sukked Ba - bet - te. } Lari fa - ri la - ri - let - te Lari
Skur - kel! græd Benoit Aa de Skælmer! „lo Ba - bet - te.

fa - ri Falade - ra.

1. 2. 3.
2. Men et
3. Mens Be -
4. Hjemad

52. Du lille Aftenstjerne.

Allegretto.

rall.

1. Du lil - le Af - ten -
2. Du Skjøn - ne, lad mig

stjer - ne, Du syngen - de Pla - net, Du kom fra Jordens Kjærne med din Va - ri - e -
hin - ke En Maan'skinsturmed Dig, Mens Klokkerklinge - lin - ke Paa Kjærlig - he - dens

tet. Ko - me - ten var saa va - len, et Taa - gehornkomplet — Du har bragt Liv i
Vej! Du lil - le, sø - de Rol - ling, Ja, Du kan mig forstaa! Fra Kjæ - benhavntil

Ha - len Paa Himmel - le - ge - met. Ja Du har lært os Skovens bli - de Tel - te har - mo -
Kol - ling Din Li - ge ej jeg saa. O, kom Du Engle - Bas - se til Din lil - le Pi - ge -

ni, med Trip - pe - me - lo - di Paa Rantzaus Po - e - si; Og Keh - let har Du
hen, og vær min Hjertens - ven! Nu gaar 'en godt i - gjen! Ja, vi To Mi - ner

for os her paa vo - res Boule - vard, Saa Du har gjort os Bil - lig - he - den dy - re - bar.
sæt - ter op af lut - ter Kjærlig - hed Og skil - les ik - ke, før vi skal i „Ki - sten“ ned.

53. Du maa da gi'e, naar vi gaar til Byen.

Moderato.

Lotte.

1. Du maa da gi'e, naar vi gaar til By - en, Mig paa din El - skov et sødt Be -
 2. Nei fy da, Pe - ter, saata'er jeg før en Bil - let til Vaux - hal i Bou - le -

vis: En Cho - ko - la - de i Pa - ra - ply - en, Og hos Munch Las - sen en Portian
 vard: Og kig - ger ind til de fe - de Bør - en, Som fjør - ten Lis - pund i Ryggen

Jokumsen.

Iis. Nei Lot - te, slik - ken har jeg al - drig vaa - ren; For det gjør
 har. Der ers'gu in - te fedt ved dem, skjøndt Drag - ten Er ba - re

Pun - gentom og Ma - ven sløj! Lavos saa hel - ler ta'e paa Ker - re -
 Fedt; men vil Du ha'e Pla - ser, Saagaar vi ind og ser paa Ho - ved -

gaa - ren, Der er saa bil - ligt og saa svært Be - søg!
 vag - ten, Og om den sta - dig in - te er der mer!

Lotte.

3. Nei, Peter, naar jeg fra Pa-ra-sol-len Og til Pli-se-ten hargjort mig fin, Vil jeg i

Jokumsen.

Ti-vo-li, Ja, paa Vol-den! Der kan vi-se Madam Poite-vin. Og naarsaa

Lotte.

hun er væk, ta'r vi til Sko-ven; Ja vel, og skyn-der os til Bakken

ned, Mens Himlens Fug-le-kvid-dresødt fra o-ven Om Ry-ste-

Begge.

tod-dy og om Kjær-lig-hed, Ja øn-digt kvid-dre Fug-le-ne fra

o-ven Om Ry-ste-tod-dy og om Kjær-lig-hed.

54. Du skønne fortryllenes Kjesten?

89

Moderato.

(I sjællandsk Dialekt.)

1. Du skøn-ne for-tryl-le-nes Kje - sten? Ak, Du ha-ver rø-vet min
Fred aa fyldt mej mæ Kval,saa jæ næ - sten æ fæ-ri aa sprængesder
ved. Jæ vel Dej met Hjør-te op - lok - ke, saa véd Du,hvor-dan ded æ
fat; Jæ bru-er men Dau te aa sok - ke, aa svemmer i To-rer hver
Nat. *p*

2.

Her æ vel i Flakkeberg Herred
A Pier en hel Mellejown,
Men growt aa formastelit er'ed
At ligne dem ved Den Persown.
Jæ sier dom sletsengen Glowser,
Men di æ som Natten mod Da'n;
Faa Di æ blot Leljer aa Rowser -
Men Du - Du æ en Tullepan! -

3.

Med Dej va ded Glædde aa Gammen
Aa følles paa Kærligheds Vej.
Sig nu: Ska vi vandre den sammen,
Hvis itte, saa sier Du Nej.
Men vold mej dou itte den Smærte
O Pie, betænder Du vel:
Du knuser et bløddenes Hjørte,
Aa slor Lars Matisen ihjel!

55. En Dag blev det fortalt_

Moderato.

f

1. En Dag blev det for -
 2. Pe-ter Han-sen han har
 3. Jeg er født i Ni - og -
 4. Birgit-te Gøy - e stod Mo -

talt, — og tro'et og stærkt be - grædt, at Scheel Wan-del var til
 slidt, han har og-saa bragt det vidt, for det kon-ge - li - ge
 nirs, Ludvig Holberg blev døbt Klokken ti, Rasmus Rask blev syg den
 del, for Sin-ning i A - kva - rel, samme Aar E-rik Barn havde

Frokost ædt som den lil - le var - me Ret. Det stod i en A -
 maa i Aar højtjent Pen - ge rent som Skidt, for hvad Fan - den de saa
 sjet-te Maj An-no at - ten-hundred og - ni. H. C. Andersen blev gift i halv-
 Barn i Kir - ke u - de ved Kil - de - væld. Lars Ma-thie - sen tog Pa -

vis, — mit Blod det blev tit Is, for hvad
 ga' — det var nær - mest O - pe - ra — saa var
 tres, Ma-dam An-der-sen var me-get til - freds, skøndt han
 tent paa en bram - fri Sil - de - sa - lat Da-gen

Ej - nar skri-ver tror jeg paa, som jeg tror paa Pa - ra
 Lyg - ten rød om Næ - sen fra om For - mid - da - gen
 hav - de man - ge Æ - ven - tyr ef - ter ott - og - fyr - re ni - og - fyrr - halv
 ef - ter at Kin - go op - fandt en Cho - ko la - de Au - to -

dis. Kan - ni - ba - ler - ne, det Rak - ker - pak,
 a' Naar nu ba - re ik - ke af sit Held
 tres. Det var for - ri - ge Maa - ned Dok - tor Gertz
 mat. De véd vel at Snor - re Stur - le - søn

vi - ste in - gen An - ger, de sad og stan - ged
 Pe - ter bli' - er før - tju - set og tror, at han og
 stod og op - po - ne - red, men hvor - dan var det med
 lig - gør be - gra - vet paa Ve - ster, og at der le - ver en

Tæn - der med de - res Bo - me - ran - gør, ja den
 Dan - ne - skjold e - ne fyl - der Hu - set. Al - ting
 Hen - rik - Hertz naar blev han kon - fir - me - ret? Han er
 Søn end - nu af Sax - o Ru - ne - me - ster. Det er

Ræd - sel var fæl, næ - sten u - be - skriv - lig, men at Scheel
 spa - rer han paa, naa, det er til - giv - ligt, men at' han
 født i Hel - le - bæk, sund og frisk og triv - lig, men at han er
 let nok at for - staa, naar Fan - ta - sien er liv - lig, men at vox - ne

Wan - del troed' det sel', det er u - be - griv - ligt!
 la'er Carl Pri - ce gaa, det er u - be - griv - ligt!
 født to Aar i Træk, — det er u - be - griv - ligt!
 Menn - sker sam - ler paa Frimærker det er u - be - griv - ligt!

fz *fz*

56. En gammel Oldenborre.

Allegretto.

ff *mf*

1. En gammel Ol-den - bor-re sum
2. Kong Kristian, din Fa - dæ-se var
3. Der mød-tes Julius Lassen med
4. Og U - ni-ver-si - te-tet det

sum sum sum sum	sum han	gjor-de os den	Sor-re at
u - til - gi - ve -	lig. Fra	da af maa vi	læ - se rent
Du-mas fils og	père, og	Dok-tor Pe - der	Mad-sen med
staar'den Da i	da! Selv	har jeg al - drig	set 'et jeg

væ-re ræd-som	dum. En	Dag, han kom ad	Nør-re - ga - de
u - be-skri-ve -	lig. Til	Fods, til Hest, i	Bæ - re - stol er
Dar-win og Vol -	taire. Og	Bar - den-fleth 'og	Styhr som smaa var
hol-der mig der -	fra. End	nu Mi - ner - vas	Ug - le slaar med

i sin Guld - ka - ret,	han	stif - te - de til	ster-re Skadevort
til for-skjel - lig	Tid til	Hø - re - sal og	Læ - re - stol vor
her et Tvil - ling -	par, og	der var ik - ke	En, der saa hvor
Vin-gen o - ver Dør'n,	men	jeg har hørt af	Mu - le, at det

rit.

U - ni - ver - si - tet.
Ung-dom stæv-net did.
sto - re Lys de var.
egn - lig er en Ørn.

Han fik fat i fem
Nog-le rend-te som
Der fandt Ørsted paa
Lad Provstinder og

sex Ka - nut-ter, de
Kak - ke - lakker blot
Sy - ma - skinen og
gam - le Kvinder kun

fle-ste var af
for at faa en
Høff-ding paa sit
flok-kes om de

gejstlig Stand:
Flids-at-test.
Sjæ-le - liv,
køn-ne Ord.

Folk i Kutter som
An-dre komfor at
Meyer fik Øj-e paa
Vi Stu-den-ter i

Mor-ten Luther og
stjæ-le Frakker, de
Ø - re - pi-nen det
Reg-len ven-ter, til

Au-gu-sti - nus
stod sig nu i
blev Stu-den-tens
vi skal til det

li' - saa dan.
Reg-len bedst.
fæ - le Liv.
grøn-ne Bord.

Han gik li - ge paa
Der var no' end var
Al den Lærdom blev
Hvis Mag-ni-fi-kus

Dog - ma - ti-ken skjøndt
sjæld-ne Gæster En
os en Straf og lo'
var en Fif-fi-kus

An-dre si'r, det
kjen-der jeg per -
al-drig os en
saa lod han ser

var paa Skraa,
son - lig godt;
Ti - me fri.
ve - re der

men be-hold dog To -
men til Ju-bel og
Fy-sio - Psy-ko-lo
Scharling Theen og

baks-fa-brikken for
an-dre Fester, saa
So-cio - Grafo - lo -
Kroman ved Buffe'en, saa

1. 2. 3.

det ku' nem-lig
kom der Pro-fes -
Freno-lo = Theo-lo =
kom der sik-kert

den-gang gaa.
so - rer blot.
Geo - lo - gi.

4.

fle - re der.

57. En god Københavner han møder bestemt.

Tempo di valse.

1. En	god	Kø-ben-hav-ner	han	mø-der be	stemt, hvor	ej han har
2. En	god	Kø-ben-hav-ner	han	maa væ-re	med, hvor	blot der er
3. En	god	Kø-ben-hav-ner	for	Vrøv-let har	Smag, kun	ej det i
4. En	god	Kø-ben-hav-ner	er	ik-ke af	dem, der	ger-ne la'r

no-get at	gø-re, han	myl-rer, han	ma-ser, bli'er	puf-fet og	klemt for
no-get paa	Fær-de, han	lø-ber med	Sprøjten, naar	den kør' af	sted, han
Rigsdagska-	ser-nen, at	Folk gi-der	læ-se det	Slud-der hver	Dag, nej
no-get gaa	fra	Af-te-nen	vil hansaa	nø-dig gaa	hjem, men

blot at se	Kej-se-ren	kø-re. Han	bæ-rer sin	Hat og sin	Stoksom han
kan engang	ik-ke la'	væ-re. For-	ret-nin-gen?	Denskal jo	pas-ses, naa
det faar han	al-drig i	Hjær-nen. For	hankan kun	li' det, der	staarmed pe-
Mor-gensevn	vil hansgu	ha'-sig. Og	op-smø-get	Bux'ben i	skinnen de

vil, og	slaar det	ej til, aa!	saalar han staa	til! Kø-ben-havn!
ja i	mor-gen saa	er der vel	at-ter en	Da! Kø-ben-havn!
tit, og	fløj-te den	sid-ste	Halløj-Me-lo-	di: Kø-ben-havn!
Sol, i	Knap-hul	let mindst	for-ti Ø re Vi-	ol! Kø-ben-havn!

rit. atempo

Kø - ben - havn!
Kø - ben - havn!
Kø - ben - havn!
Kø - ben - havn!

med Dit Ti - vo - li og Dit Freds-
med Din Væb-ning og Midnats-mis-
Di - ne Børn al - tid gla - de paa
med Din Cir-kus og Va - ri - é -

ber - re, med Din As-falt og Din d'Ang-le - ter - re, Din
sio - nen, med Dit Grønt-torv og A - ma-ger ko - nen, og med
Far - ten, Di - ne Cyc-ler langs ad Bou - le - var den, Di-ne
té - er, Di - ne Træ - er og Di - ne Al - lé - er, og For-

„Ki-ste“ og Din Kammer - her - re.
Bor-ger-re-præ-sen-ta - tio - nen.
Løj-te - nan-ter af Gar - den.
skøn - nel-ses Ko-mi - té - er.)

Kø-ben-havn! Kø-ben-

lento

havn! Jeg tør ban - de paa, at en hver er til - freds, som blot

dim. rit. più mosso

én Gang har be - søgt Dig og har hørt lidt paa Brø-dre-ne. Lu Lu Lu Lu Lu Lu

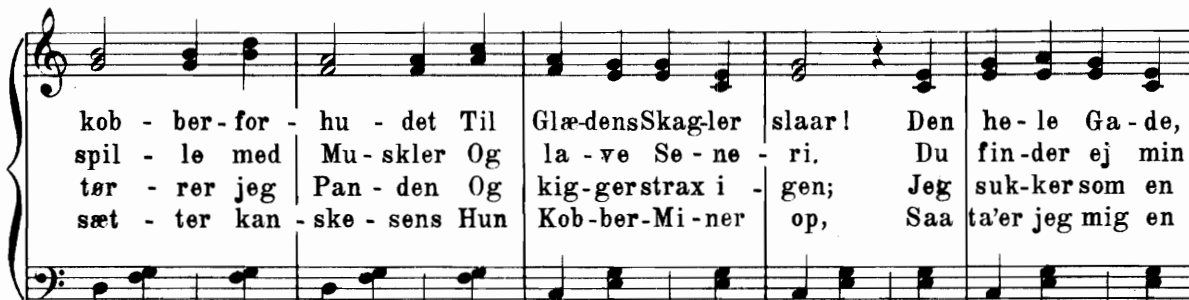
Lu Lu Lu Lu Lu Lu Lumbye i Ti-vo-li for de halv-treds!

58. En Kobbersmed han er et Jern.

p

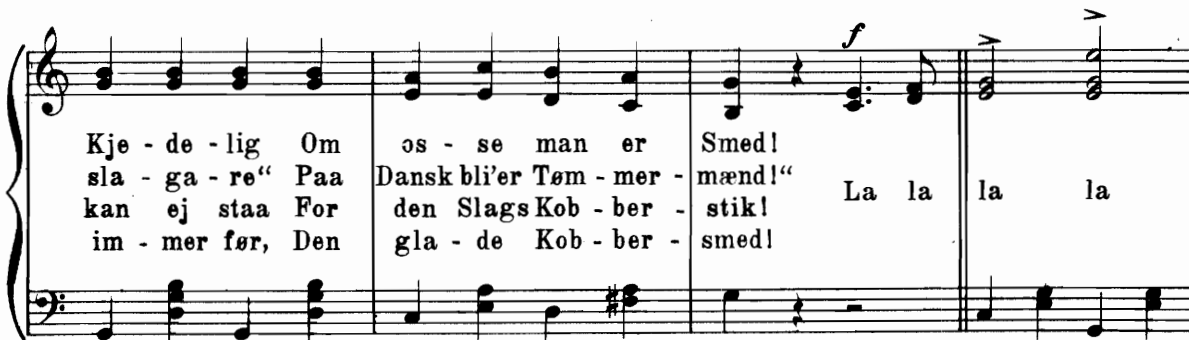
1. En	Kob-bersmed han	er et Jern, Naar	han sin Kunst for -	staar	Og
2. Paa	Li-vets Sce - ne	kan med Slag Jeg	Kas - se - Rol - ler	gi'e	Og
3. Men	naar en yn - dig,	lil - le Glut Til	Smedien kig - ger	hen,	Saa
4. Vil	hunsom jeg, saa	dand-ser vi Til	Kir-ken i Ga -	lop,	Men

kob - ber - for -	hu - det Til	Glæ-dens Skag-ler	slaar!	Den	he - le Ga - de,
spil - le med	Mu - skler Og	la - ve Se - ne -	ri.	Du	fin - der ej min
tør - rer jeg	Pan - den Og	kig - ger strax i -	gen;	Jeg	suk - kersom en
sæt - ter kan	- ske - sens Hun	Kob - ber - Mi - ner	op,	Saa	ta'er jeg mig en

hvor jeg bor,	Er	døv og stum der -	ved,	Men	Pok - ker væ - re
Li - ge, hvor	Du	saa vil rej - se	hen:	Selv	Sven - skens, Kop - par -
Blæ - se - bælge	Ved	Glut - tens Dol - ke	blik -	Mit	Hjær - tes Am - bolt
Duk - kert kuns	I	Hær - de - span - den	ned,	Og	er i - gjen, som

Kje - de - lig	Om	øs - se man er	Smed!		
sla - ga - re"	Paa	Dansk bli'er Tøm - mer -	mænd!"	La la	la la
kan ej staa	For	den Slags Kob - ber -	stik!		
im - mer før,	Den	gla - de Kob - ber -	smed!		

f

la la la la la la la la la la la la

la la la la la la la la la la la la

la la la la la la la la la la la. De øverste No-

der fløjtes med Munden.

la la la la la la la la la la la la

1. 2.
Repetition ad lib.

Marsch D. C. al Fine.

59. En „Jens“ er artig Dreng.

Allegretto.

Fine.

1. En „Jens“ er ar - tig Dreng, pst, Dreng, pst Dreng, pst Dreng, pst
2. De Her - rer Of - fi - cerer pst, cerer pst cerer pst cerer pst

Dreng, Klokken ti blir han blæst i Seng. Og naar saagaar Pa - trul - len.
cerer os al - drig chi - ka - ne - rer. De skælder nok og smæl - der:

Knal - de - ri - de fal - de - ri - de juk, juk, juk! saa ligger han pænt i Lullen, pst, Lullen, pst
Knal - de - ri - de fal - de - ri - de juk, juk, juk! men møder de os, hvad gælder? pst, gælder pst

Lul - len, pst Lul - len, pst Lul - len, men han staar skam op i - gen!
gæl - der pst gæl - der pst gæl - der, saa gør de pænt Hon - nør!

3. De Herrer er lidt studse,
pst! studse o.s.v.
Vi skal evig og altid pudse.
Vi lystre gør, natyrlig,
Knalderide o.s.v.
Og pudser rent ustyrlig
pst! styrlig o.s.v.
dem selv, naar vi bare kan.

4. Man dygtig os trænerer
pst! nerer o.s.v.
vi døjer og marcherer.
Det værker og det svi'er,
Knalderide o.s.v.
Men det er sundt, de si'er,
pst! si'er o.s.v.
naar man bare inte dør deraf!

5. Vort Paradis er „Tutten“,
pst! „Tutten“ o.s.v.
Der faar vi os noget i Skrutten.
Og det, det maa man lade'n,
Knalderide o.s.v.
at dejlig er sgu Maden,
pst, Maden, o.s.v.
naar den blot var spiselig!

6. Ja, en Jens her i vort Land,
pst, Land o.s.v.
er rénok en lyk'lig Mand.
Han gi'er den som en Greve,
Knalderide o.s.v.
og herlig han mon leve,
pst, leve o.s.v.
naar han vel er permittert!

60. En marineret Sild til Fire _

99

Allegro. Berthelsen. (skrivende Søllings Regning.)

1. En ma - ri - ne - ret Sild til Fi - re - ot - te Skil - ling til So - da -
2. Da Trappen han en Nat pas - ser - te, faldt paa Ho'e - det hanned i -

vand han u - de væ - ret har at svi - re, der paa vist ro - ligt man bande kan! Ti Tra -
gjen, og fi - re Trin han rens kamfer - te er to Rigs - da - ler til Tømmermænd. Et Du -

bu - cos fra hans Ur - te - kræmmer, den Mand, som stemte hans Kla - ver, fik fi - re
sin Manschetter det var fjor - ten, en halv Snæs Æg det tred' ve var, to Da - ler

Mark - Gudskelov det stemmer! mender er meget, me - get mer! Sønder -
for Nøglen hertil Por - ten, den Smed han er nok Platten - sla'er! Det u -

brudten ny og dejlig Kuppel paa en Lampe og se det var vor! Den - ne Post volder mig lidt
mul - ligt er at subsi - ste - re i saa dyr og kostbar Tidsom vor, bli'er det ved, saamaa jeg fal -

Skruppel, detskal min - sandten han be - ta - le for, detskal min sandten han betale for.
le - re - detskal min - sandten han be - ta - le for, detskal min sandten han betale for.

61. En Selskavspappegøje.

Allegro moderato.

1. En Sel - skavs - pap - pe - gøj - e sad me' Taa - rer i sit
 2. Og Sel - skavs - pap - pe - gøj - en to' sin Hat og knap - ped
 3. Se, je' er nok for - fløj - en li - som Sel - skavs - pap - pe -

Øj - e i sin bed - ste Sel - skavs - pynt. Han
 Trøj - en og drev ned a' Strø - get til, men
 gøj - en, og lidt Sel - skav el - sker jeg, men

ha' - de nok at æ - de, der var os - se Druk til - ste - de, men med
 je' vil in - te skju - le a' hver - gang han saa en U' - le, knev han
 je' er me - re nøg - ter, thi for Pi - e - børn je' flyg - ter det gør

Sel - skav var 'et tyndt. Og Fug - len var sel - ska - ve - li', saa
 saad - den Øj - et til men de ku' in - te nyt - te der var
 os - se de for mig. At tæn - ke sig, hvor Folk ka' bli - ve

det var u - be - ha - ve - li', at gaa paa e - gen Haand. „Jeg
 in - te En, hanmød - te, som var rig - ti' me' paa Spøgn. „Je'
 fjol - let i en Pol - ka el - ler i en Trip - pe - vals, ved en